

Editörden

Yeniden merhaba,

“Dünya iki kapılı bir handır, ağır ağır eceline gider. Bizi de içinde kendi ile meşgul eder. Eğil bir bak haline dostum, ömrün hangi çerçeveye girer.” diyen çizerimizin işaretiyle;

“Okuyacağız, hakkı bilmek için, okuyacağız şerden korunmak için.” Böyle bir okuma fayda verir.

Yaratan Allah’ın ilk emri, insanı insan yapan bir eylem olması bakımından özel bir öneme haiz iken okumanın çereze dönüştürülmesi bir tesadüf olmasa gerek.

“Senin dosdoğru hidayet yolunun ortasına oturacağım ve âdemin çoğunu şükredici bulmayacaksın.” hırsındaki ifadenin bir yansıması olarak şeytanın okuma eyleminin içini boşaltmasının bir iz düşümüdür sözde şeyler okumak.

Sözde şeyler yerine öze dönmeli;

İslam’ın insan-ı kâmil yetiştirme formülü olan ilim, amel, ihlas, ihsan kavramları doğrultusunda yeni bir eğitim paradigması inşa etmeliyiz.

Merhum Akif’in

*“Asımın nesli diyordum ya nesilmiş gerçek
Çiğnetmedi namusunu asla çiğnetmeyecek”*

diyerek özlemini çektiği nesil bugün “dindar nesil” diye ifade edilse bile;

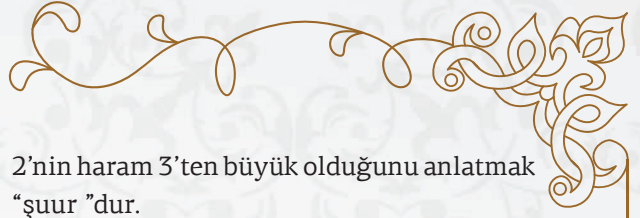
Besmele ile başlamayan eğitimin besmelesiz çocuklarını yetiştiriyoruz. Oysa Rasulullah (s.a.v.) efendimizin de Hadis-i şeriflerinde buyurduğu “Besmele ile başlanmayan her önemli iş noksan kalır.” hakikatini düstur edinmeden çözemeyiz eğitim meselesini.

Kiblemizde Kâbe değil AB var. Eğitimimizde kulluk şuuru yerine, egoyu özgülleştirme derdi var.

Günümüzde bu taklitçi, millîlikten uzak anlayışın acı meyveleri olarak bireysel mutluluğu kutsayan, kendi aklını beğenen, sadece tüketen, menfaat odaklı bir insan tipi ortaya çıkmıştır.

Erbakan Hocamızın ifade ettiği gibi helal

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

2’nin haram 3’ten büyük olduğunu anlatmak “şuur”dur.

“Çocuğun kalbine ne koyduğumuz” önemlidir.

Müfredatta yamalarla değil sil baştan bir yenilenmeye, bir inkılabı ihtiyaç vardır. Okul ile cami arasında bağı koparmayacak madde ve mana, dünya ve ahiret saadetine götüren bir eğitim modeli üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

Eğitim; bütün insanların düşünce ve davranışlarında yanlışı değil, doğruyu; zararlıyı değil, faydalıyı; zulmü değil, adaleti; çirkini değil, güzeli; kötüyü değil, iyiyi seçip uygun vasıtalarla ameli meleke kazandırmaya yönelik planlı programlı çalışma sürecidir.

Okulun temel işlevi, kişiye sadece birtakım temel bilgileri kazandırmak değildir. Edindiği bilgileri ihtiyacına göre kullanmak ve yaşadığı asrın meselelerini çözecek kişiler yetiştirmektir.

Eğitim ve öğretim iki boyutludur. Öğretim öğrencilere dünyevi bilgi, beceri ve bazı değerler kazandırırken eğitim ise öğrencilere dini-ahlâkî ve millî, yani genellikle uhrevi değerler kazandırmalıdır.

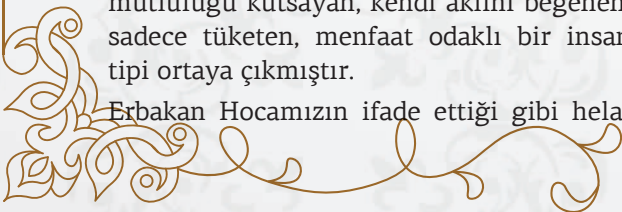
İlim fayda için öğrenilir. Sadece geçici dünyada geçici olarak işe yarayan ama kalıcı hayatta bize bir fayda temin etmeyecek her şey gibi, bu özellikteki “ilim” de sonuç itibarıyla faydasızdır.

“Faydasız ilimden Allah’a sığınırım” diye buyuran Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V)’ya benzedikçe mükemmeliyete doğru gelişir, kâmil insan olabiliriz.

Kem alât ile kemalât olmaz. Bu düşünce ile birbirinden kıymetli yazılarımızla 40. sayımızda beraberiz.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Hamdi SÜRÜCÜ
Ali ÖZCAN
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Abdurrahman ERBAŞ

TASHİH
Recep KOÇ
Selim AKGÜL

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Harun KAYAASLAN

GRAFİK TASARIM
KARAME TEANİTİM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88
Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
ARALIK 2016

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.
Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur
Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle
alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve
meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların
sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 04 Talim ve Terbiye
- 06 AB'nin İnsafına Terkedilmiş Eğitim
- 10 "Okumak Soylu Bir Eylemdir" Zalim ve Müstekbirlere İnat
- 12 Eğitimde Yeni Paradigma Arayışları/İnşası
- 15 Müslümanca Hedef ve Plan Belirlemek
- 18 Şuurun Şûrası
- 22 Batı Merkezli Eğitime Son Verilmeli
- 24 Erdemli Yaşamak ve Erdemli Davranış Kazandırmak
- 26 Modern Bilgi Çağı'nda Faydasız İlim
- 28 Kur'an ve Sünnet'te Kültür Emperyalizmine Karşı Direnişin Emir ve Prensipleri
- 32 Okulların Tefrişatı
- 35 Şuur ve Tasavvuf Eğitimi
- 38 Aldatmak ve Aldanmak Üzerine
- 42 Okullardaki Ahlaki Eğitimin Temel Yanlışları
- 44 İslam'da Hukuk ve Kuvvetler Ayrılığı
- 46 Kur'an'dan
- 58 Tutarlılık (Düşünce Davranış İlişkisi)
- 50 Hayat Suyu
- 51 Göç ve Suriyeli Göçmenlerin Eğitimi
- 54 Kelimelerin Kokusu
- 55 Sözün Gücü
- 56 15 Temmuzdan Nasıl Bir Ders Çıkarmalıyız?
- 58 Ümmetimizin Şuurlu Müslüman İhtiyacı
- 62 Online Eğitime Giden Dünyada Ahiretlik Nasihatler
- 63 Çiziyön

04

TALİM VE TERBİYE

Hamdi SÜRÜCÜ

22

BATI MERKEZLİ EĞİTİME SON VERİLMELİ

Halil AKPINAR

06

AB'NİN İNSAFINA TERKEDİLMİŞ EĞİTİM

İsmail Hakkı AKKİRAZ

24

ERDEMLİ YAŞAMAK VE ERDEMLİ DAVRANIŞ KAZANDIRMA

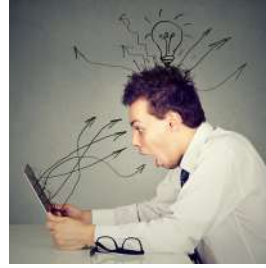
Ahmet DEVELİ

10

"OKUMAK SOYLU BİR EYLEMDİR" ZALİM VE MÜSTEKBİRLERE İNAT

Aydın KAROĞLU

28

MODERN BİLGİ ÇAĞI'NDA FAYDASIZ İLİM

Efe Murat ERBAŞ

12

EĞİTİMDE YENİ PARADİGMA ARAYIŞLARI/İNŞASI

İbrahim Halil ER

42

ALDATMAK VE ALDANMAK ÜZERİNE

Nizamettin KARS

15

MÜSLÜMANCA HEDEF VE PLAN BELİRLEMEK

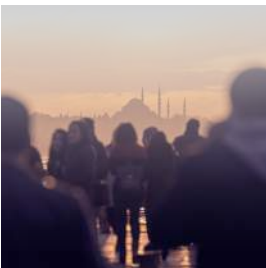
Hüseyin YAVUZ

51

GÖÇ VE SURİYELİ GÖÇMENLERİN EĞİTİMİ

Halil ATLI

18

ŞUURUN ŞÛRASI

Ali CEYLAN

54

KELİMELEİN KOKUSU

İbrahim KİLİK

EĞİTİM SİSTEMİ

TALİM VE TERBİYE

Hamdi SÜRÜCÜ / ÖĞ-DER Genel

Bismillahirrahmanirrahim

Bir öğretmenler gününü daha geride bıraktık. Siyasetçisinden STK yöneticilerine, gazetecilerden sivil vatandaşına birçok kişi konuyla ilgili konuştu, fikir beyan etti. Fakat eğitimde yaşanan keşmekeşlikle ilgili, öğretmenlerin dertleri ile ilgili çözüm üreten açıklamaları pek göremedik. Her öğretmenler gününde olduğu gibi bu yıl da bir tarafta nutuklar, bir tarafta serzenişlerle öğretmenler günü tarihteki yerini almış oldu.

Günümüzde eğitim çeşitli şekillerde tanımlanmaktadır. Eğitim kişiye istendik davranışlar kazandırma çalışmasıdır denmektedir. Bir başka şekilde ise kişiye yol, yordam öğretmek, şekil vermek denmektedir. Aslında eğitim kişiye hakkı, hukuku, doğruyu, faydalıyı ve güzeli öğretme ve tercih

kazandırma çalışmasıdır. Aynı zamanda toplumların geleceğine yön verme sanatıdır. Geleceğe yön vermedir; çünkü toplumun geleceğini inşa edecek olan çocukların ve gençlerin doğru bilgilendirilmesi, doğru düşünme kabiliyeti kazanmalarını, hakkı, hukuku bilen, edep ve ilim sahibi olmalarını sağlama çalışmasıdır.

Eğitimin, daha doğrusu talim ve terbiyenin doğru, yerinde ve verimli olması için milletin inanç, ahlak ve kültür değerlerini temel alan bir sistemin olması en başta gelen şarttır. İkincisi insanları sadece dünyevi hedeflere yöneltmeyen, ahireti ve hesabı hatırlatan ve bu hesaba hazırlıklı olmayı hedef gösteren bir anlayışın olması gerekir. Üçüncüsü eğitimin yol haritası olan programların hazırlanmasında ilk iki şartı temel alan müfredatlar olması gerekir. Dördüncüsü

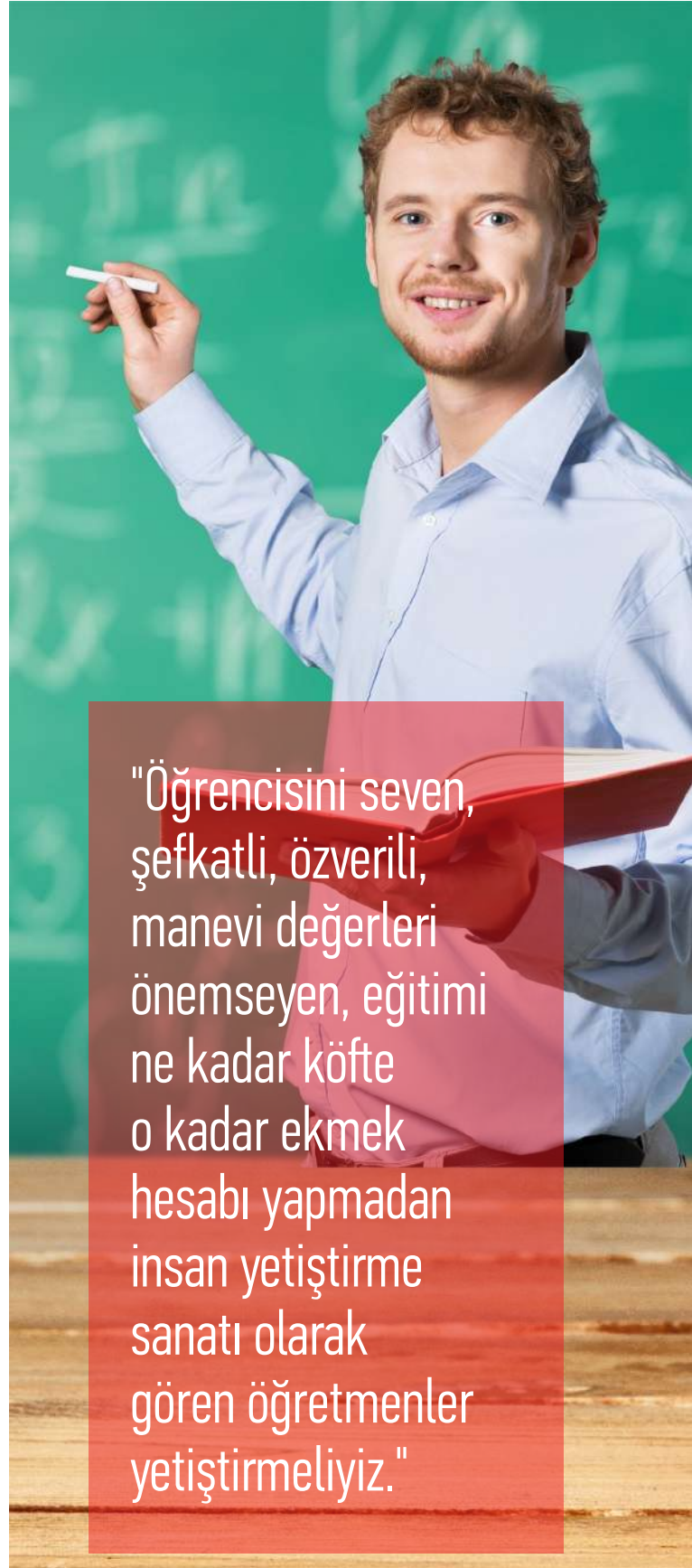
eğitim öğretimin temel malzemeleri olan kitaplar batı taklitçiliğinden uzak, kendi inaç, ahlak ve kültür değerlerimize göre hazırlanmış olmalıdır. Beşincisi öğretmenlerin sadece bilgi taşıyan ve bilginin yolunu gösteren görevliler olarak görülmemesi, öğretmenlerin bir rehber, bir yol gösterici ve örnek insanlar olduğu gerçeği kabul edilmelidir. Öğrenci merkezli eğitim modeli adı altında geline öğrenci keyifli, öğrenci ve veli karşısında değersizleştirilen öğretmen yerine, öğretmene eğitimin temeli olduğu gerçeğine uygun değer verilmelidir. Altıncısı birçok mesleğe görevli aranırken seçici davranıldığı gibi, öğretmen adaylarını tespitinde de dikkatli ve seçici olunmalıdır.

Öğrencisini seven, şefkatli, özverili, manevi değerleri önemseyen, eğitimi ne kadar köfte o kadar ekmek hesabı yapmadan insan yetiştirme sanatı olarak gören öğretmenler yetiştirmeliyiz. Ayrıca bu yetişmiş öğretmenlerimizi cüzdan ile vicdan arasında sıkışıp kalmaktan kurtaracak ve içinde yaşadığı toplumda kendine yakışır hayatı yaşayabileceği ücreti de vermek gerekir. Öğretmenin geçim derdinden, ikinci bir iş derdinden kurtarılması gerekir ki kendisini eğitime ve öğrencilerine verebilsin.

Bir milletin asıl değeri tankı, topu, tüfeği, parası değil inançlı ve ahlaklı gençleridir. Bu gençleri yetiştirecek olanlar ise iyi yetişmiş öğretmenlerdir.

İlmin temeli edep ve adab, toplumun temeli adalet ve ahlaktır. Yeni müfredat çalışmaları yapılırken eğitimde önemli olanın çocuğun kalbine ne koyduğumuz gerçeği göz önünde bulundurulmalıdır.

Selam ve dua ile.

"Öğrencisini seven, şefkatli, özverili, manevi değerleri önemseyen, eğitimi ne kadar köfte o kadar ekmek hesabı yapmadan insan yetiştirme sanatı olarak gören öğretmenler yetiştirmeliyiz."

AB'NİN İNSAFINA TERKEDİLMİŞ EĞİTİM

İsmail Hakkı AKKİRAZ / Eğitimci - Yazar

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'a hamdedirim. Salât ve selâm, peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Allah Teâlâ, âlemlerin RABBİDİR. Rab, terbiye eden ve yetki sahibi olandır. Rab, varlıklar âlemini yaratan, terbiye ederek geliştiren, onları maddi ve manevi olgunluğa götüren, terbiyenin bütün gereklerine malik ve her şeye sahip olan Allah'tır. Allah'tan başkasının

hükmünü reddetmek, O'nun kullarına ikram ettiği İslâm'ı, din ve düzen olarak bütün batıl din ve düzenlerden üstün tutmak, bütün mahlûkatı O'nun mutlak hâkimiyetine teslim olmuş bilmek, Allah'ı gerçek rab olarak tanımak demektir. Allah Teâlâ İslâm'ı, bütün insanların dünya ve ahiret saadetlerinin tek çaresi olarak göndermiştir. İslâm, insanları kulların zulmünden, Allah'ın adaletine götürür. Biz Müslüman bir toplumuz. Müslümanlık, İslâm'ın her konudaki emirlerini yerine getirmektir. Terbiye, her varlığın kendi sınırları içinde tekâmül etmesi demektir.

Her varlık bizzat Allah tarafından terbiye edilmektedir. Eğitim kelimesinin karşılığı olarak kullanılan “terbiye” mefhumu “rab” kelimesinin bir türevidir. Biz okuyacağız, ancak bu okuma soyut bir okuma olmayacaktır. Biz okumalarımızı ALAK 1: “Yaratan Rabbinin adıyla oku” ayetinde emredildiği gibi yapmak zorundayız. Yani yaratan Rabbimizin adıyla okuyacağız. Başkalarının adına okuma yapmayacağız.

Bir ülkenin en önemli meselesi eğitimidir. Evlatlarını doğru yetiştiren ülkeler ve topluluklar geleceklerinden emin olurlar.

Bir ülkenin en önemli meselesi eğitimidir. Evlatlarını doğru yetiştiren ülkeler ve topluluklar geleceklerinden emin olurlar. Müslüman bir toplum olarak eğitimde temel tercihimiz Kur’an, Sünnet ve salim fıkıh olmalıdır. Çünkü yardım etmek, yol göstermek, yön vermek, değiştirmek, tasarruf etmek, korumak, hâkim ve egemen olmak, sakındırmak, yasaklamak ve emretmek gibi eğitimle ilgili tüm alanlarda yetki ve gücü tümüyle elinde bulunduran yalnız Allah’tır. Rab ve ilah olarak Allah Teâlâ’yı telkin etmeyen bir talim ve terbiyeden hayır gelmez.

AVRUPA BİRLİĞİ

Bir gerçeği görmek zorundayız. Türkiye bugün, diğer alanlarda olduğu gibi eğitim konusunda da batının materyalist değerlerini “din ve düzen” olarak esas kabul etmiştir. Bu tercih İslam’dan kopmak anlamına gelmektedir. Bu gerçek görülmeden, eğitimde yaşadıklarımıza doğru yerden bakmak mümkün olmaz. Türkiye’de eğitim nizamına, muhteva olarak Yahudilik, Hıristiyanlık ve inkârcı felsefe hâkimdir. Yani Türk eğitiminin patronu Avrupa Birliğidir. Bunun en sıcak delillerinden birisi, 16-17 Kasım 2016 tarihlerinde Ankara’da MEB Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü’nün “Türkiye ve AB Ortak Değerleri: Eğitim Sistemine Yansımaları-2” adıyla düzenlediği konferanstır. Konferansın açılışında

konuşan MEB Müsteşarı Yusuf Tekin özetle şunları söylemiştir: “Öğrenciler AB’yi Öğreniyor Projesi’nin temel çıkış noktası, Türkiye’nin AB üyeliği sürecinde, kamuoyu desteğinin azalmaya başladığı bir dönemde, bu desteği artırmak ve bu sürecin daha sağlıklı yürümesi için öğrencilere okullarda AB’yi ve AB değerlerini öğretmekti. Bunun için de bir tane temel parametremiz vardı; Türkiye’de öğrencilerin Avrupa Birliği’ni hem kurumsal yapı itibarıyla hem de değerler itibarıyla öğrenip özümsemelerini arzu ettik...” Bu beyanlarıyla Sayın Yusuf Tekin, AB değerlerinin öğrencilere öğretilmesi hedefinden söz ediyor. Yani Bakanlık, Müslüman milletin evlatlarına İslam’ın ulvi değerlerini öğretmiyor da AB’nin şirke, ırkçılığa ve inkâra dayanan değerlerini öğretiyor ve bunu kendisi için önemli bir görev sayıyor. Konferansta konuşma yapan AB Türkiye Delegasyonu Başkan Yardımcısı Büyükelçi Gabriel Munuera Vinals ise: “Türkiye, AB’nin bir parçasıdır. AB çok farklı geleneklere sahip devletleri bir araya getiriyor. Biz ortak değerleri paylaştıkça AB başarılı olacak. Türkiye AB’ye giderek yakınlaşmaktadır.” diye konuşmuş. Türkiye’nin giderek AB’ye yakınlaşması, o da biliyor ki, İslam’dan uzaklaştırılarak oluyor. Burada “Türkiye ve AB Ortak Değerleri” ifadesine dikkat çekmek isterim. Bu ortak değerlerin Demokrasi, insan hakları, hukuk devleti gibi şeyler olduğu söylenmektedir. Burada ifade edilen ile eylem arasında büyük zıtlıkların olduğunu bilmemiz ve görmemiz gerekir. Avrupa Birliği, ortak eğitim politikası oluşturmak için bir “AB Eğitim Komisyonu” oluşturmuştur. Bu komisyon, birliğin eğitim politikaları ve hedefleri konusundaki kararlılığını göstermektedir. Avrupa Birliğinin eğitim politikalarının özünde İslam düşmanlığı vardır. Onlar bu düşmanlıklarını da hiçbir zaman gizlemiyorlar.

Avrupa Birliğinin eğitim politikalarının özünde İslam düşmanlığı vardır. Onlar bu düşmanlıklarını da hiçbir zaman gizlemiyorlar.

AB'NİN EĞİTİM HEDEFİ

AB'nin en önemli eğitim hedefi müşrik, ırkçı ve inkârcı nesiller yetiştirmektedir. Böyle bir nesli yetiştirmek ancak İslam düşmanlığı ile mümkündür. Böyle bir nesli yetiştirmek için eğitimde işbirliği içinde olmak AB hareketinin önemli bir parçası sayılmıştır. Bu işbirliği ile Avrupa'nın gelecekteki yöneticileri olacak gençlerin Avrupalı bir eğitim ve şuuruyla yetiştirilmesi esas alınmıştır. Bunun temel amacı ise nesillere Avrupalılık bilincini aşılaktır. Avrupalılık bilinci ise Haçlı ve Siyonist şuura sahip olmaktır.

Genel olarak amacı, aktif bir Avrupa vatandaşı olmaları yolunda gerekli olan temel yaşam becerilerini elde etmeleri için yardım etmek, okullar ve öğretmen yetiştiren kurumlar arasında uluslararası işbirliği şeklinde ifade edilmektedir.

AB EĞİTİM PROGRAMLARI

AB hedeflediği Avrupalılık bilincinin oluşması için bir dizi programlar hazırlayıp yürürlüğe koymuştur. Bu eğitim programları; SOCRATES (Genel Eğitim Programları), LEONARDO DA VINCI (Mesleki-Teknik Eğitim Programı) ve YOUTH (Gençlik Programı) olmak üzere üç alt programdan oluşmaktadır. Türkiye de SOCRATES Programının eylem alanları içerisinde yer almaktadır ve olabildiğince işbirliği yapmaya çalışmaktadır. Genel olarak amacı, aktif bir Avrupa vatandaşı olmaları yolunda gerekli olan temel yaşam becerilerini elde etmeleri için yardım etmek, okullar ve öğretmen yetiştiren kurumlar arasında uluslararası işbirliği şeklinde ifade edilmektedir. SOCRATES programının; 1-Erasmus: Yükseköğretim, 2- Comenius: Üniversite öncesi örgün eğitim, 3- Grundtvig: Yetişkin eğitimi ve hayat boyu eğitim, 4- Minerva: Uzaktan eğitim ve eğitimde bilgi ve iletişim teknolojileri gibi önemli alt unsurları bulunmaktadır. LEONARDO

DA VINCI programı ile mesleki eğitim düzeyinin yükseltilerek teknoloji ve sanayideki gelişmelerden yararlanmayı sağlamak, mesleki eğitim ve öğretimin her seviyesindeki kişilerin Avrupa çapındaki hareketliliğini artırmaktır.

YOUTH, AB Eğitim ve Gençlik Programlarının üçüncü ayağını oluşturur ve 15-25 yaş arası gençlerin projelerini hayata geçirmesini destekler. Genel olarak amacı; genç insanların Avrupa'yı keşfetmeleri için önlerindeki uygun seçenekleri artırmak, etkin ve sorumlu vatandaşlar olarak yapılandırılmasında rol almalarını sağlamaktır. Bütün bu AB Eğitim Programlarının tek hedefi, iyi eğitim ve ortak kültür ile donatılmış, katı İslam düşmanı bir "Avrupalı" kimliği oluşturmaktır. Bu bilgiler ışığında net olarak denilebilir ki, iktidar mensuplarının bir medeniyet hedefi olarak benimsedikleri AB, Türkiye'de eğitimin tek patronudur. Yöneticilerin zaman zaman AB aleyhine yaptıkları konuşmalar sadece milletin gazını almaya yönelik anlamsız beyanlardır. Türkiye'de eğitimde AB ne derse o oluyor. İşin özeti budur. Üzüleceğimiz şey, eğitim yöneticilerimizin, Müslüman insanlar olmasına rağmen, İslam düşmanı bir anlayışın kuyruğuna takılmış olmalarıdır. Milyonlarca memleket evladının maneviyatını karartan bir eğitim anlayışını topluma dayatıyorlar ve bundan da hiçbir kaygı duymuyorlar. Bu böyle gitmez! Müslüman bir ülkenin evlatlarının eğitimi, İslam'a düşman bir birliğin insafına terkedilemez. Bu olumsuz hal, Milli Görüşün yani Saadet Partisinin güçlü bir şekilde iktidara gelmesine kadar da böylece devam eder. Bu tespit, siyasi bir karışıklık adına olmayıp, ilmin ve hakikatin rehberliğinde yapılmıştır.

TÜRKİYE İLE AB'NİN HİÇBİR ORTAK EĞİTİM DEĞERİ YOKTUR

Türkiye ile AB ülkeleri arasında hiçbir ortak eğitim değeri yoktur. Her şeyden evvel AB, bir Hristiyan ve Yahudi birliğidir. Batı medeniyeti dediğimiz zaman bu iki dinin müştereken oluşturduğu değerlerden söz etmiş oluyoruz.

Bunların ürettiği bu değerler, insanlığın ortak değeri olarak pazarlansa da aslında sadece kendilerine ait olan değerlerdir. Kendileri için yararlı olan bu değerler, diğer insanlar için zulümdür ve zilletir. Batı medeniyeti bir şirk, inkâr ve zulüm medeniyetidir. Bu medeniyetin insanlığa teklif ettiği ne varsa hepsi şer şeylerdir.

Bunların ürettiği bu değerler, insanlığın ortak değeri olarak pazarlansa da aslında sadece kendilerine ait olan değerlerdir. Kendileri için yararlı olan bu değerler, diğer insanlar için zulümdür ve zilletir.

Düşünün, tekraren düşünün, peşinden gittiğimiz batılılar nasıl bir ilaha inanıyorlar? Her şeyden önce onlar, bizim inandığımız Allah'a bizim gibi inanmıyorlar. Müslümanlar olarak bizler, "Kelime-i Tevhid" yani tevhit kelimesi ile ifade edilen bir Allah inanışına sahipken, onlar zannettikleri bir varlığa ilah olarak inanmaktadırlar. Bu konuda şu ayetlerin meallerini dikkatlice okuyalım. TEVBE 30- 31: "Yahudiler, Üzeyir Allah'ın oğludur, dediler. Hristiyanlar da, Mesih (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kâfir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin. Nasıl da (haktan bâtıla) döndürülüyorlar. (Yahudiler) Allah'ı bırakıp bilginlerini (hahamlarını); (Hristiyanlar) da rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i (İsa'yı) rabler edindiler. Hâlbuki onlara ancak tek ilâha kulluk etmeleri emredildi. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır." Bu ayet, Yahudi ve Hristiyanların sahip oldukları ilah anlayışlarını reddediyor ve kınıyor ve onların da tek bir ilaha inanıp kullukta bulunmalarının emredildiğini bildiriyor. MÂİDE 73: "Yemin olsun ki «Allah, için için üçüncüsüdür» diyenler de kâfir olmuşlardır. Hâlbuki bir tek Allah'tan başka

hiçbir ilah yoktur. Eğer, diye geldiklerinden vazgeçmezlerse, içlerinden kâfir olanlara acı bir azap isabet edecektir." Bu ayet, Allah'a isnat edilen "için için üçüncüsüdür" inanışını küfür olarak ilan etmektedir. Allah'tan başka ilah yoktur. Özellikle Yahudiler, Allah'a bir takım yakıştırmalarda bulunmayı adet haline getirmişlerdir. MÂİDE 64: "Yahudiler, Allah'ın eli bağlıdır (sıkıdır), dediler. Hay dedikleri yüzünden elleri bağlanası ve lânet olasılar. Bilakis, Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir..." Allah onları, zatı hakkında ileri geri konuşmalarını, O'na batıl isnatta bulunmalarını yasaklamıştır. NİSA 171: Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda haddi aşmayın. Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve o, Allah tarafından gelen bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve peygamberlerine iman edin, "(Allah) üçtür" demeyin. Kendi iyiliğiniz için bu inanışa son verin. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan uzaktır. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. Vekil olarak Allah yeter." Bu ayet mealleri gösteriyor ki, bugün batı medeniyetini birlikte inşa eden Yahudi ve Hristiyanlar ile bizim aramızda hiçbir ortak değer yoktur. Bu ayetlerin de ortaya koyduğu gibi biz niçin onlar için vaat edilen cehenneme girmek için onlarla birlikte olmanın yolunda bulunuyoruz? AB'yi talim ve terbiyede esas kabul etmek, onları rab edinmek anlamı taşır. Bu ise bu yola gireni helak olmaya götürür. Türkiye, talim ve terbiyesini AB'nin insafına terk etmekten vazgeçmelidir. Zira Allah'ı rab kabul etmenin zorunlu gereklerinden biri de eğitim prensipleri konusunda Allah'ın koyduğu hükümlere ters düşmemektir. AB'nin eğitimle ilgili ilkelerini Allah'ın hükümlerine tercih etmek derin bir cehaletin ürünü sayılmalıdır. Bizim eğitimdeki şiarımız "Önce Ahlak ve Maneviyat" olmalıdır. Milli Görüş dediğimiz şey de budur. Allah, hepimizi hidayetine tabi olanlardan eylesin. Selam hidayete tabi olanlara...

"OKUMAK SOYLU BİR EYLEMDİR" ZALİM VE MÜSTEKİRLERE İNAT

Aydın KAROĞLU / Eğitimci

Sözde şeyler okumak, cehaleti ortadan kaldırmaz, derinleştirir.

Okumak gibi soylu bir eylemin sadece boş zamanları değerlendiren çerez hüviyetine bürünmesi ne acınası bir durumdur. “İkra, seni yaratan Allah’ın adıyla oku.” 1 Emri ilahisini doğru anlamalı, ona göre bir okuma yapmalıyız. Okumak kaçınılmaz bir eylemdir. Doğru yapılırsa önemli bir ibadet olur.

Yaratan Allah’ın ilk emri olması hasebiyle, insanı insan yapan bir eylem olması bakımından özel bir öneme haiz iken bir çereze dönüştürülmesi bir tesadüf olmasa gerek. “Senin dosdoğru hidayet yolunun ortasına oturacağım ve âdemin çoğunu şükredici bulmayacaksın.” 2 Hırsındaki ifadenin bir yansıması olarak şeytanın okuma eyleminin

içini boşaltmasının bir iz düşümüdür. Sözde şeyler okumak.

Sözde şeyler okumak; okumaya, okumanın ruhuna indirilmiş en korkunç darbedir oysa. Okumanın gayesini öğretmeden yetiştirdiğimiz-yetiştiremediğimiz insanların sözde şeyler okuması ile tatmin olmaları bir oyunun tezahüründen başka bir şey değildir.

Okumalıyız evet ama neyi ve niçin okumayı bilmeden okumak bir işe yaramayacaktır. Okumayı bilmek bu problemi çözmez.

Okumayı öğrendikten sonra ilk bilmemiz gereken; neyi ve niçin okuyacağımızı bilmektir.

“Okuyacağız, hakkı bilmek için, okuyacağız şerden korunmak için.”3 Böyle bir okuma fayda verir. Aksi bir durumda okumak bize

bir şey kazandıramayacağı gibi, geri dönüşümü olmayan en kıymetli sermayemiz olan zamanı tüketmemize neden olacağından, okumak gibi bir soylu işle kendimize zarar vermiş olacağız. Tıpkı harakiri yapan insan gibi.

“İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsin, bu nice okumaktır.”

Mühim mesele okumak değil ne okuduğunu, niçin okuduğunu bilerek okuyabilmektir. Bu konuda ne yapmalıyız? Asıl cevap bulunması gereken soru budur. Yani, danışmanımızı iyi seçeceğiz. Seçeceğiz ki doğru okuma başarımız olabilsin. Bu konuda insanların çoğuna danışırsan, çoğunluğa uyarsan seni yoldan çıkarırlar.

” İnsanların çoğu sapkın bir yol üzerindedir.”
4 Öyle ise bizi yaratan Allah’a kulak vermeliyiz. Onun kitabı ve yaşayan Kur’an, Hazreti Muhammed’in (Sav) sünnetine danışmalıyız.

Okumak için başvurulacak ilk kitap şüphesiz Kur’an’ı Kerim’dir. Çünkü o bizim hayat kılavuzumuzdur. Hayat bu dünya ile bitmiyor, aksine başlıyor; ötelere, sonsuzluğa uzanıyor. Ötelerden haberin olsun istiyorsan müracaat edeceğimiz en doğru-tek doğru kaynak odur.

Madem bu dünyada bir seyyah gibiyiz, gideceğimiz yerlere; kalıcı vatana ilişkin bilgi edinmek çok işimize yarayacaktır. Karşılaşacaklarımıza hazırlık yapmamızı sağlar.

Kılavuzu iyi oku. Garanti kapsamı dışında kalma, dünyaya pek fazla dalma!

Peki, bulunduğumuz geçici dünyayı ne yapacağız? Onu da öğreneceğiz, ehlinden. Dünyanın gayesini bilen ve bildirenden. Sonra kendimizi tanıyacağız. “Kendini tanıyan, Allah’ı tanır.”⁵ Kendimizi tanımak nasıl olacak? Bizi yaratan en iyi bileceğinden onun sözüne kulak vereceğiz. O’nun öğrettiği kimselerden ki onlar peygamberlerdir. Peygamberimize müracaat edeceğiz.

Sözün kısası, kullanım kılavuzumuz olan kitabımız Kur’an’a, yaşanan Kur’an olan peygamberimizin sünnetine çokça müracaat etmeliyiz ki okuma fayda versin.

Kullanım kılavuzuna uyulmayan hayatın cennet garantisi gider. O yüzden garanti kapsamı dışına çıkmamak için kılavuzu ihmal etmeyelim. Vesselam.

“İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsin, bu nice okumaktır.”

1. Alak suresi 1. Ayet
2. Araf suresi 16-17. Ayetler
3. ERBAKAN, Necmettin Prof. Dr. 25.11.2007 ÖĞ-DER İstanbul şubesi Beytahtı konuşması.
4. Saffat suresi 74. Ayet
5. Hadisi Şerif, İmam Mûnavi Kûnuz-ûd dekaik, Maverdi Edeb-ûd Dünya

EĞİTİMDE YENİ PARADİGMA ARAYIŞLARI/ İNŞASI

İbrahim Halil ER / Eğitimci - Yazar - Tarihçi

İslam eğitim felsefesinin merkezinde sünnet oturmaktadır. Sünnet eğitimi üç boyutlu bir çizgiye oturur. Bunlar:

1. Derinlik
2. Uzunluk
3. Genişlik

Eğitim felsefesinin temeline sünneti oturtması örnek insan, model insan anlayışından ve felsefesinden kaynaklanmaktadır. "Allah'ın Resulü'nde sizin için pek güzel bir örnek vardır." (Ahzap,21) Peygamber bu ayeti teyit edencesine şöyle demektedir: "Ben güzel ahlaki tamamlamak üzere gönderildim."

Aynı zamanda eğitim felsefemizde varoluş gayemizin, amacımızın da anlaşılması ve bu doğrultuda bir eğitim verilmesi gerekir. İslam'a göre varoluş gayemiz nedir?

"İnsanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." diyor yaradan. O halde varoluş gayemiz ibadettir. Yani yaratıcıya karşı aczimin itirafıdır.

Peki biz ibadetle hangi hedeflerimizi

gerçekleştirmiş olacağız?

İbadetlerdeki amacımız ise yakın yani kesin bir bilgi elde etmektir. "Sana yakın gelinceye kadar Rabbine ibadet et!" (Hicr, 99)

Demek ki İslam felsefesinde bilgiyi elde etmenin yollarından birisi de ibadetlerden geçmektedir. İbadetler deyince insanların aklına hemen namaz/oruç gibi temel ibadetler geçerken, İslam hayatın her anını kuşatmış ve hayatın her anındaki davranışları hatta kalpteki tasavvurları, düşünceleri de ibadet kapsamına almıştır. Hatta kişinin eşiyle ilişkisi bile bu kapsama dahil edilmiştir.

Dolayısıyla ibadet İslam felsefesinde insanların davranış/fiil ve düşüncelerin temelidir. İslam tüm hayatı kuşattığı gibi hayatın her anını ibadet olarak formalize etmiştir. Böylece insanın tüm davranışları hem kontrol altına alınmış olacak hem de insan sürekli bir murakabe altında olduğunu düşünerek davranışlarını doğru ve sıhhatli hale getirecektir. Bu tutum, davranışların güzelleşmesine yol açacağı gibi, hayatın kendisinin aslında bir ibadet olduğu, ibadetin

sadece bir mekanla ve zamanla sınırlı olmadığı anlayışını zerk edecektir. Çünkü yaratılmış olmasıyla ibadet süreci başlamış olacaktır.

İslam hayatı ibadet kavramıyla kuşatırken, bu kavramla insanların sağlam karakterli olmasını sağlamaya çalışmıştır. Kesin bir bilgi olan ölüme kavuşuncaya kadar ibadet sürecimiz devam etmiş olacaktır.

Yakin kavramı ile biz aynı zamanda İslam'da bilginin elde edilmesinin aşamalarını da öğrenmiş oluyoruz. Bunlar:

1. İlmel yakın. Yani bilgi ve rivayetle bildiğimiz bilgiler. Akdeniz diye bir denizin olduğunu bilmek.
2. Aynel yakın: Deney, gözlem ve duyu organlarımızla elde ettiğimiz bilgiler. Akdeniz'i gözümüzle görüp bu konudaki bilgilerimizi netleştirmek gibi.
3. Hakkel Yakın: Bilgiyi bizzat tecrübe ederek, yaşayarak, his ve idrak adını verdiğimiz başka bir bilinç haline vararak elde etmektir. Örnek olarak Akdeniz'in içine girmek, yüzmek, suyunu tatmak gibi.

Bunun dışında da bilgi türleri vardır. Bunlar da duyu organlarımızla elde edemeyeceğimiz tamamen kesp adını verdiğimiz his ve tefekkürle elde edeceğimiz bilgilerdir ki buna da "ilmi ledün" adını vermekteyiz. Buna örnek Hızır a.s ve Hz. Musa a.s örneğini verebiliriz.

Demek ki İslam eğitim felsefesini anlamak için öncelikle islamda ibadet felsefesini anlamak, hatta ibadeti eğitim kavramı ve felsefesi açısından yeniden kurgulamak ve yeni bir paradigma inşa etmek gerekecektir.

İbadet etrafında oluşan bilincin bizi götüreceği hedef İnsanı kamildir. İnsanı kamil hedefine tüm insanlar ulaşabilir. Bunun için alim veya zengin olmak gerekmez.

İbadet etrafında oluşan bilincin bizi götüreceği hedef İnsanı kamildir. İnsanı kamil hedefine tüm insanlar ulaşabilir. Bunun için alim veya zengin olmak gerekmez. Toplumun her kesimindeki insan kendi gücü ve takati nisbetinde bu amaca ulaşabilir. "Allah hiçbir nefse kaldıramayacağı

yükü yüklemmez." buyuruyor yaradan. Her nefse gücü nisbetinde bir ibadet ve bilgi elde etme yükü yüklemektedir.

İbadetlerin toplumsal olanı örneğin namaz, oruç, hac, zekat gibi olanı bize

1. Toplum olmayı öğretir.
2. Başkasını düşünmeyi öğretir.
3. Empati yapmayı öğretir.
4. Tarih bilincini yaşatır.
5. Mahalle kültürünü oluşturur.
6. Cemaat kültürünü oluşturur.
7. Yalnızlıktan kurtarır ve toplumun bir bireyi olarak güçlü olmamızı sağlar.
8. Psikolojimizi güçlendirir. Böylece psikolojik travmalara karşı hem dirençli olur ve hem de hazırlıklı oluruz. Bu eğitimle kişiliği sağlam, çabuk pes etmeyen, çökmeyen sağlıklı bireyler yetiştirilir.
9. Edep: Tüm İslam düşünürleri, mutasavvıflar eğitimin temeline edebi almışlardır. Edep öğrenilmeden ilim öğrenilmez demişlerdir. Günümüzün eğitim sisteminde olmayan bir unsurdur. Bu da ilmin öğrenilmesini engellediği gibi, kişi bir şekilde ilmi elde etmişse bile bu ilimden insanların faydalanması yerine egoistçe kendi çıkarı için kullanmaktan çekinmemektedir. Bugün nükleer silahları insanların en parlak ve zeki çocukları yapmaktadır. Bu anlamda İslam eğitim felsefesi bir anlamda "te'dip" felsefesidir. Yani İslam eğitimi değil terbiyeyi esas alır. Terbiye edilmiş olan insan mükerrer insandır. Bu nedenle kişi öncelikle kendi nefsiyle boğuşur. Kendi nefesine sözü geçmeyen aleme sözü hiç geçmez.
10. Bazıları Allah'ın insanları kendisine kulluk yaratması için yarattı ifadesini küçümsemektedir. Halbuki Allah insanı yeryüzünün halifesi olarak da yarattı. Onu yüceltti. Bu durum insanda bir özgüven oluşturmaktadır. Madem buralar benden sorulur; o halde buraları sağlam bir şekilde bırakmalıyım, şuurunu oluşturmaktadır. Günümüzde buna çevre bilinci denilmekte ama çevreyi de yine çevre bilincini gündeme getiren batılıların teknolojileri yok etmektedir.
11. İslam eğitiminde insana tüm yeryüzünün

iyilikle doldurulması görevi de verilmiştir. Bunun için insanlar arasında iyiliklerin yayılması ve kötülüklerin yok olması için mücadele edecektir. Bu mücadele insanın topluma karşı görevini ve toplumun bir ferdi olduğu, bir anlamda mensup olduğu topluma karşı manevi borcunun ödenmesi gerektiği şuurunu vermektedir.

12. Eğitimde asıl olan bilgi ile donatmaktır. Peki hangi bilgi? Bilginin kaynağı kirliyse bu kirli sudan beslenen vücutlar da mikrop kapar. Bu nedenle bilginin temiz ve sağlıklı olması gerekir. Bilginin kontrol edilmesi ve en uygun bilginin verilmesini tavsiye eder. Çünkü insanı diğer varlıklardan ayıran en önemli ayırıcı özelliği onun bilgi sahibi olmasıdır. İlk imtihan da bilgi üzerinde olmuştur. Allah Adem ile melekleri varlıkların isimleri konusunda imtihan etmiştir.
13. Eğitim felsefesinin başında bilgi ve hikmeti koymuştur. Şöyle buyurur yaradan “Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (Nisa, 113)
14. İslam eğitim felsefesinde din dersi diye bir şeyin olmasına da gerek yoktur. Çünkü din veya dini olmayan diye bir alan da yoktur. Din hayatın tüm alanını kuşatmıştır. İbadet kavramında bunu yeterince izah ettik.
15. Eğitimde kişisel yön ihmal edilmemelidir. Yani bireye nefis, irade, fikri anlamda kendisini savunma ve mukavemet eğitimi verilmelidir. Buna nefis terbiyesi de diyebiliriz.
16. Hayatın kötülükleri ve zararları karşısında uyarılmalı ve terbiye edilmelidir. Dünyaya aşırı bağlanma, para, yalan, gibi konular aydınlatılmalı
17. Eğitimin içine ölüm de katılmalıdır. Hayatın geçiciliği ve ölümün varlığı da anlatılmalıdır. En büyük nasihat ölümdür.
18. Tabi ki İslam da anlatılmalıdır. Ama klasik anlatımdan uzaklaşmalıdır. Hayatla iç içe bir anlatım verilmelidir. İnanç verilmelidir. İslam'a yönelik saldırıların geldiği noktaları aydınlatılmalıdır. En önemlisi kelime-i tevhid iyi işlenmelidir.
19. İslam dünyası batı karşısında askeri, siyasi, bilimsel ve teknolojik olarak yenildi. Şu anda mağlup bir ulusun çocuklarıyız. Bu mağlupluk psikolojisi bizde, topluda ve çocuklarımızda bir

aşağılık kompleksine dönüşmüş durumdadır. Bu aşağılık kompleksini kıracak eğitim verilmelidir.

20. Düşünmeyi, tefekkür etmeyi öğretmeliyiz. Bir de insanın zaafalarını da öğretmeliyiz. Bu konuda Kur'an'da birçok ayet var. Onları referans alabiliriz.
21. İslamın insanı kamil yetiştirme formülü olan ilim, amel, ihlas, ihsan kavramları doğrultusunda yeni bir eğitim paradigması inşa etmeliyiz.

Allah, insanı başıboş bırakmamıştır. Bu nedenle belli dönemde, saf bilgiden uzaklaştıklarında kendilerini toparlayacak, gerçek yörüngesine sokacak peygamberler göndermiştir.

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder; onlara âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın...”[22]

22. Eğitimde Müslümanca bir duruş ve paradigma inşa etmemiz gerekir.

Ama bunun için batılı kavramları tercüme edip, içini ayet ve hadislerle doldurmak yerine ayet ve hadislerden yola çıkıp yeni bir bakış açısı elde etmemiz gerekir.

Peki bu durum karşısında elde edeceğimiz felsefi duruş nelerdir? Öncelikle her din veya her görüş, bir iddia ve amaç için gelir. Bir dünya görüşü, hayat tasavvuru ve insan modeli vardır. İslamın eğitim felsefesini anlamak için bütün bunları anlamamız gerekir.

İslam, eğitim ile yeni bir dünya inşa etmek ister. Geçmişin bozuk ve köhnemiş düşüncelerini yok edip, pırıl pırıl bir beyin inşa etmek ister.

■ ■ Eğitimde kişisel yön ihmal edilmemelidir. Yani bireye nefis, irade, fikri anlamda kendisini savunma ve mukavemet eğitimi verilmelidir. Buna nefis terbiyesi de diyebiliriz. ■ ■

MÜSLÜMANCA HEDEF VE PLAN BELİRLEMEK

Hüseyin YAVUZ - Eğitmeni

Hedef; ulaşmak ya da elde edilmek istenen yer. Bir kimsenin, topluluğun ulaşmak istediği konum, düzey, erek, amaç, gaye, maksat. Düşünme yoluyla önceden tahmin edilen gelecekteki bir durum, bir gelişmenin göreceli olarak son bulunduğu nokta. (<http://www.nedir.com>) Amaç bir organizasyonun gerçekleştirmeye çalıştığı nihai sonuçtur. Plan, bir düşünceyi, bir işi ve tasarımı sonuçlandırmak için önceden belirtilen hususların çizgi, resim veya yazı ile gösterilmesidir. (<http://www.turkcebilgi.com>) Amaçlar ve hedefler üzerinde akıl yürütmek, öncelikle fert ne istediğini ve amacını belirlemelidir.

Amacın ve hedefin tespit edilmesi ve harekete geçilmesi gereklidir. İnsanın neyi istediğini belirlemesi çok da kolay değildir. Amaçsız ve hedefsiz insanlar amaçlı ve hedefini belirlemiş kişilerin oyunağı olur. Geri kalmış toplumlar, ne istedi-

ğini bilmeyen veya büyük hedef zannedip kısır hedeflerin peşinden koşan toplumlardır. Yüksek ve isabetli hedefleri olanlar ne istediklerini bilirlerken kısır ve kısa hedefli topluluklar bundan acizdir. İçinde hedef koyanlar olsa da topluma kabul ettiremediği için toplumun geri kalmışlığı bitmez. Hatta bunların içinde ne istediklerini tayin etmekten aciz kimseler de vardır. Bu sebepten dolayı yanlış fikirler edinirler ve sonuç olarak doğru olmayan bilgilere sahip olurlar. Başta açığı değeri küçük rakamlar olsa da sonuçta çok büyük rakamlarda olur. Düşüncenin verimli hale getirilmesi için amaçların ve hedeflerin belirlenmesi ve niyetin olması şarttır. Zaten düşünme ve eylem belli bir amaç için vardır. Bu nedenle her kişi düşünür ama hedeflerini gerçekleştiremeyebilir. İnsanların düşünme düzeyleri farklılık gösterdikçe amaçlar ve hedefler de değişmektedir. Ciddiyetten ve ulvi amaçtan yoksun bir seyir halinde olmak

toplumu geri bırakır. Büyük hedefler her şeyden önce ciddiyeti, tahammülü, çileyi ve pes etmeden iz sürmeyi gerektirir.

Bugün İslam Âlemi'nin kısaca ümmetin hali ulvi hedeflerden sapmanın sonucudur. Hedefleri ve planları aynı noktada iç içe gitmezse; hedefe ulaşmada sapmayı kaçınılmaz kılar.

Bugün İslam Âlemi'nin kısaca ümmetin hali ulvi hedeflerden sapmanın sonucudur. Hedefleri ve planları aynı noktada iç içe gitmezse; hedefe ulaşmada sapmayı kaçınılmaz kılar. Çocuklarımız ne olacaksın, diye sordüğümüzde yüksek miktarda para kazanan meslekleri söylenmektedir. Çocuklarımıza ve kendimize önce Şuurlu Müslüman olma hedefi koymamışsak sonuç hep boş olacaktır. Bunun için Rabbimiz "Küfre sapanlara gelince; yüzüstü kapanmak (ve helak) onlarıdır. (Allah) onların (bütün iyi) işlerini boşa çıkarmıştır. Bunun sebebi; onların Allah'ın indirdiğini beğenmemiş olmalarıdır. (Allah da) onların amellerini boşa çıkarmıştır." (Muhammed Suresi- 8,9) "Bu böyledir. Zira, onlar Allah'ı kızdıran şeylere uymuşlar ve O'nun rızasından (samimi iman ve emirlerine itaatten) hoşnut olmamışlardır. Bu yüzden (Allah) da onların amellerini boşa çıkardı. (Muhammed Suresi -28) buyurmaktadır.

Batı hedefine doğal kaynakların kendisine akmasını ve sömürüyü koymuş ve asırlık planlar yapmıştır. Bu planların gerçekleşmesi için yeraltı ve yer üstü zenginliklerin olduğu ülkeleri sömürmenin planları yapmıştır. İç ve dış düşmanları kullanarak bunu gerçekleştirmektedir. Kısa planı zamanı iyi geçirmek olanlar kendilerine bir miktar para verildiği zaman amacına ulaştığını zanneder arkadan gelen planları gözü görmez. 15 Temmuz'da bir ihaneti birlikte yaşadık. Rabbim o günleri tekrar göstermesin. Feraset sahibi hocalarım sayesinde hiç alet olmadım ve tuzaklarına düşmedim. Önce dini sonra iktidarı tahrif etmeye çalışmalarını önceden gördük ve söyledik. Bugün Ortadoğu'da yaşanan olayların altında bu hedefsizlik yatmaktadır. Bunun için Batı'dan medet bekleme yerine D-8' leri harekete

geçirmek ve kuvvetlendirmek gereklidir. Yoksa karşımıza yeni isimlerle düşmanlar çıkartılacaktır. Acı bir gerçek ki; bizler yeni maceralar aramaya devam ediyoruz.

Buna göre: Hedefe kilitlenip önce niyet ile başlamalıyız. Hedef yaratılış felsefesine uymalıdır. Hedef belirlediğimizde mutlaka plan olmalıdır. Gerçekleşebilir bir hedef olmalıdır. Hedeflere giderken plan yapılırken zaman bakımından ulaşamayacak düşüncesi olmamalıdır. Fert bu hedefi gerçekleştirebileceğine inanmazsa, çaba gösterme gücünü kaybeder. Kişide hedefi gerçekleştirme isteği bulunduğu sürece hedefin gerçekleşmesi için gerekli araçların var olması gerekir. Bilinmelidir ki; her hedef bir çaba gerektirir. Önce düşünmenin veya eylemin hangi amaçla yapıldığını tespit etmek gerekir. Milletlere dayatma hedef çizmeleri tasavvur edilemez. Halkların ve ümmetlerin sahip olduğu yaygın düşünce ve görüşleri vardır. Bunlara inançlarının etkisi kaçınılmazdır. Müslüman bir toplum olarak; inançlarımızın kaynağından ve yaratılış gayemizden uzaklaşarak bir hedef ve amaç çizmek sonuç vermez. Zariyat Suresi 156. Ayet'te yaratılış felsefemiz "Ben cinleri ve insanları ancak bana (ibadet ve itaatle) kulluk etsinler diye yarattım." olarak beyan edilmiştir.

Burada "amaç" ile "ideal" arasındaki farka dikkat etmek gerekir. "İdeal", amaçların son aşaması, yani "gayelerin gayesi"dir.

Burada "amaç" ile "ideal" arasındaki farka dikkat etmek gerekir. "İdeal", amaçların son aşaması, yani "gayelerin gayesi"dir. İdeali gerçekleştirmek için çaba göstermek yeterlidir. Üstelik fiilen gerçekleştirilebilir olması da gerekmez. Bütün düşünce ve eylemler, ideali gerçekleştirmek içindir. Örneğin; "Allah'ın rızasını kazanmak" her Müslümanın ve Müslüman toplumun idealidir. Bizler hedeflere ulaşmadan sorumlu değiliz. Hedefe gitme yolunda cehdimiz kadar mükâfat veya mücazat alacağız. Çünkü amaç, ideal değildir. Amaç, ideali gerçekleştirmek için izlenen hedeftir. Milletlerin dönüşümü ve hedefe kitlenmesi zaman alır. Bu zaman düşmanların planına göre uzar veya kısılır.

■ MÜSLÜMANIN VİZYONU

Vizyon; uzun bir gelecekte ulaşmak isteğimiz durum. Çabalar harcararak başarabileceğimiz bir ideal. Varoluşuna uygun heyecan uyandıran nite-likli bir hedef seçimidir. Misyon; Bu yüce ideal uğruna yapılması gerekenleri açık ve net bir şe-kilde ifade eden görev tanımımızdır. Gerçek bilinç-li kişi uzak ve yakın planlar oluşturur ve onun-la yatar onunla kalkar. Bunun sebebi vizyonuna yürekten inanmaktır. Müslüman olmak için önce Kur'an da belirtilen tüm hükümlere inanmak ge-rekir. Bu aşamadan sonra kendisine hazır bir viz-yon ifadesi verilir. "Allah'ın rızasını kazanmak." Her hal ve durumda aklından çıkmaz olur, hayat anlamlı hale gelir ve her adımını buna göre atar. Öğrenci ise hedefi iyi bir fakülteye gitmekse iyi bir Müslüman olarak öğrenciliğin gereğini yerine getirecek. Zorlanacak, sınavlar olacak, öğretmene saygısı eksik olmayacaktır. Yemek yemede hedef doymak, ibadet için enerji toplamak ise helalin-den yiyecek, çenesi tonlarca baskıya hazır olacak, sindirecek ve organlarını harekete geçirecek. Ev-lat yetiştiren çilesini çekecek, eğitimini yaptıra-cak, uykuları kaçacak... Bunları yaparken hedefi vardır ve bunun kendisine yükler getireceğini bilir. Planlarını hazırlayıp acılardan haz almasını bilmesi kendisine yaşam tadı verecektir.

Müslüman olmak için önce Kur'an da belirtilen tüm hükümlere inanmak gerekir. Bu aşamadan sonra kendisine hazır bir vizyon ifadesi verilir. "Allah'ın rızasını kazanmak." Her hal ve durumda aklından çıkmaz olur, hayat anlamlı hale gelir ve her adımını buna göre atar.

Müslümanın kendisine yüklenen bir sorumlu-luk vardır ki, bu genel geçerliliği olan norm ve değerler olarak ifade edilir. O da buna göre ya-şam tarzını ve hayat felsefesini belirler. Zira Al-lah razı olacağı kullarından bütün bunları ister. Bunu planlayan Müslüman; tüm yaşantısında, devlet ilişkisinde şuurlu Müslümanın gerekli-liklerini yerine getirir. Faiz vermez-almaz, yalan söylemez, kul hakkı yemez, gıybet etmez, haram yemez, içki içmez, hırsızlık yapmaz, zina yapmaz,

sözünde durur, yaratılmışları sever ve korur, israf etmez; yardım eder, fakiri, yetimi korur, kötülük düşünmez, kibirsizdir, şükreder, temizdir, zikre-der, naziktir, çalışkandır...

Her Müslümanın "İlahi aşk" vizyonuna ulaşmak için tüm tedbirleri alır. Malı ile canı ile Cihad eder. Davranışları ile yansıtır. Tüm enerjisini gü-cünün yettiği kadar kullanır. Bilim ve eğitimde ulaştığı, öğrendiği her bilimsel gerçeği Allah'ın azameti ile ilişkilendirir. Müslüman kritik ve ana-litik düşünür. Olayları gerçek yüzlerini idrak eder. Siyonizm'in ve kapitalizmin oyunağı olmaz.

Müslüman; tüm yaşantısında, devlet ilişkisinde şuurlu Müslümanın gerekliliklerini yerine getirir. Faiz vermez-almaz, yalan söylemez, kul hakkı yemez, gıybet etmez, haram yemez, içki içmez, hırsızlık yapmaz, zina yapmaz, sözünde durur, yaratılmışları sever ve korur, israf etmez; yardım eder, fakiri, yetimi korur, kötülük düşünmez, kibirsizdir, şükreder, temizdir, zikreder, naziktir, çalışkandır...

ŞUURUN ŞÛRASI

ALİ CEYLAN - Eğitimci

Bismillahirrahmanirrahim. Hamd Alemlerin Rabbi Allah Azze ve Celle ye salatu selam Fahri Kainat Efendimiz Muhammed Mustafa Sallallahualeyhi vesellim üzerine olsun.

Zihinler top gibi yuvarlanmaya başladıkça düşüncelerin toplandığı çıkmaz sokak sayısı arttı. İnsanlık insanlık olmaktan çıkmak üzere ... Namaz kılma, kuran okuma, sünneti yaşama derdinde olan da olmasa bir kanser irini saracak gönülleri. İçinde cihadı olmayan İslam'a muhtaç kalmışken şuurlanmaktan söz etmek ne kadar zor.

Kariyer, makam, para amaç; ibadet bu amacın nakliye şirketi görevini üstlendi. Artık ahir zamanda ibadete yeni bir anlam yüklendi.

Besmele ile başlamayan eğitimin besmelesiz çocuklarını yetiştiriyoruz. Oysa Rasulullah (s.a.v.) Efendimiz de Hadis-i şeriflerinde: "Besmele ile başlanmayan her önemli iş noksan kalır." [Beyheki] buyurmuşlardır.

İşin en önemlisi eğitimken onu da besmelesiz icra etmek eğitimin noksan kalmasının en önemli sebebidir. Eğitimi noksan olan bir toplumun şuurundan söz etmek için zihin açılımının besmele

ile yapılması gerekir. Besmele ile eğitim körpçik zihinlerde ne kadar özel tefekkür damlacıklarına vesile olur. Oysa her eğitim çocuğa kariyer kazandırma stresi ile başlar. Çocuk genç olur, yetişkin olur öğrendiği stresi öğreterek yaşar huzur onlar için uzak diyarlarda masal kahramanı olur. Bir yapısal döngü sarmalıdır artık çıkmaz sokakların zihin misafiri olmak ve içinde debelendikçe şuur-suzlaşmak.

İnce ayarını kaybetti akıl, çünkü dilde hikmet süslü kelimelerden ibaret.

Kalbe inmeyen derdin dilde ayarı kaçır,

Derdin kendini bilmeyen tozlu melteme kucak açar.

Şuurlanmanın temeli ailede, devamı ilkokulda atılır. Ne ebeveynde, ne öğretmenlerimizde böyle bir kaygı var. Besmeleden çok daha önemlidir en zor matematik sorularını çözüp zeka ışıltıları yaymak etrafa. En zor soru çözen çocuğumuza ödülleri yağarken, hangimiz veya aramızdan kaç kişi en güzel besmeleyi çeken yavrumuza ödülleri yağdırdı. Özendiremedik her işe başlarken Allah Azze ve Celle ye sığınmayı, Özendiremedik Allah

Celle Şanı Hu ya tevekkül etmeyi, özendiremedik böyle bir kaygımızda olmadı Allah dedikçe kalpte hikmet pınarlarının coşmasını. Hikmetsiz kaldı toplum. Hâl ehli insan yok eskisi ve açığın farkına varmışçasına öyle çok konuşuyor ki insan ama sadece konuşuyor.

Eski topluma bir özlem. Bu özlem derinleşerek büyüyecek ve bir gün bizi bile çocuklarımız “Eski Adamlar” diye anacak. İşte o gün insanoğlu makineleşmiş elektronik beyinlerin işgali altındadır artık. Çünkü düşünceler mekanik, yaşam otomatiğe bağlanmıştır.

Konuşmadan anlatırdı derdini benim büyükbabam Bakışlarında bir mânâ dudağında tebessüm vardı. Heybetinin gölgesinde dizine düşerdi kafam Nefesinde hu, sesinde huşu ellerinde nasır vardı.

“Eski adamlar” diye başlayan laflar günümüz toplumunun ne kadarda aciz olduğunu göstermez mi? Eski topluma bir özlem. Bu özlem derinleşerek büyüyecek ve bir gün bizi bile çocuklarımız “Eski Adamlar” diye anacak. İşte o gün insanoğlu makineleşmiş elektronik beyinlerin işgali altındadır artık. Çünkü düşünceler mekanik, yaşam otomatiğe bağlanmıştır. Anlatacak derdinden çok anlamsız bir hayatın tanımlanamayan dertleri arasında zihin sarhoşluğu yaşayacaktır. İbadet yerini meditasyona, tefekkür kendini uzay arasında aranan kurtarıcıya yöneltecektir. Robot yapıp, insanları yarı robotlaştırarak belki de yüzyıldan fazla yaşamasını sağlayacak beyinler şuursuz aklın imansız neslini oluşturacak. Nasıl gelinir bu noktaya; içinde cihadı olmayan imanla.

Cihat Müslümanın zihin kılıncıdır. Kim ki cihattan uzak kalır önce zihin tembelleşir ardından beden.

Enes radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Allah yolunda yapılan bir sabah ve akşam yürüyüşü, hiç şüphesiz dünyadan ve dünya varlıklarından daha hayırlıdır. “

“Allah yolunda yapılan bir sabah ve akşam yürüyüşü, hiç şüphesiz dünyadan ve dünya varlıklarından daha hayırlıdır. “

Buhârî, Cihâd 5, Rikâk 2; Müslim, İmâre 112-115. Ayrıca bk. Tirmizî, Fezâilu'l-cihâd 17, 26; Nesâî, Cihâd 11, 12

Yürüyüşümüze bakın... Okula kariyer, işe daha çok para, eve yarının kazanç stratejisini belirlemek için yürüyoruz. Camiye de yürüyoruz elbet... Orayada bu dünyalık işlerde muvaffak olmak için tazarru ve niyazda bulunmaya gidiyoruz. Günümüz modern(!) toplum şuuru... Kan dökülen ümmet toprakları için duasına bir cümle daha eklemekten aciz bir şuur...

Bodrum dehlizlerinden aydınlığa ulaşmak isterken kendini nefsinin arzu ve isteklerine teslim etmiş ve onun esaretinden kurtulmaya çalışırken kendisini kendi içinde kaybetmiş günümüz insanı... Bir ezan sesi sesi ile irkilmiş belki de, içli bir dokunuş olmuş yüreğine belki de ama hepsi bu. Ezan ile dirilişe geçemediği gibi aydınlık onun hep ulaşılamaz en uzak gölgesi olmuş.

Bir ezan sesi sesi ile irkilmiş belki de, içli bir dokunuş olmuş yüreğine belki de ama hepsi bu. Ezan ile dirilişe geçemediği gibi aydınlık onun hep ulaşılamaz en uzak gölgesi olmuş.

Kariyer için gidilen fakültelere bakın, fakülte bitirmiş mezunlara... Entelektüel seviyenin on derece altında kaldıklarını gördükçe nereye gidiyoruz demeden edemiyoruz. Besmele çekmeye utanan

gençler, dedesi yaşında adamla arkadaşı gibi to-kalaşanlar ve kenarlarında ebeveynleri başları örtülü ve içlerinde ses “işte bu benim kızım başı açık, saç uzun üstelik örgülü”.

Anne babaların kendileri için istedikleri ile çocukları için istedikleri hiç bu kadar birbirleri ile çelişmemiştir. Hesap görüleceği günde onların ne aldığı yüksek eğitim, ne dünyada geçerli en zor bilgiler geçerli olacak. Hepsi birinci sınıf seviyesinde Rabbin, Nebi'in, İşin ve sen kimsin den ibaret. Şuur hiç bu kadar toplumu çıplak bırakmamıştır. Her tarafımız meydanda iken onu sadece süslü bilgi, kazandığımız para ve yaptığımız kariyer ile kapatmaya çalışmak ancak facebook sayfalarında makam sahibi kişilerin çay içerken paylaşılan fotoğraflarına sığınak halde yağın beğenilere benzer.

Anne babaların kendileri için istedikleri ile çocukları için istedikleri hiç bu kadar birbirleri ile çelişmemiştir. Hesap görüleceği günde onların ne aldığı yüksek eğitim, ne dünyada geçerli en zor bilgiler geçerli olacak.

Kuranın tarif ettiği toplumsal yaşama geçinceye kadar gerçek insanı bulma arayışında olacağız. Özlediğimiz insanı tarif ederken hiç zorlanmıyor ama o insan olmamız gerektiğinde ne kadar çok zorlanıyor olmamız tarifi mümkün olmayan şuur-suzluk tutulmasıdır. Nefsi olgunluğa ulaşma gayretinde olmak yerine nefsi olgunluğa ulaşmış insanları arayıp bulmak ne için olabilir? Çocukluktan itibaren kışkırttığımız nefislerin, yetişkinlik çağında hangi çocuk modu arızası ile yaşamını sürdürdüğünü mutsuz insanın terapötik açılımında ele almak en doğrusu olacak. Ancak şu kadarını söylemeliyim ki her kesimden insan “En önemli kişi benim”, “O kişi işte benim” derdi ile tam bir kibir budalalığı sarmalında kalmıştır. Sorumlusu kim?

Sadece öğretmenler mi?
Ebeveynler mi?
Toplum mu?
Hepsi mi?

Nefsi olgunluğa ulaşma gayretinde olmak yerine nefsi olgunluğa ulaşmış insanları arayıp bulmak ne için olabilir? Çocukluktan itibaren kışkırttığımız nefislerin, yetişkinlik çağında hangi çocuk modu arızası ile yaşamını sürdürdüğünü mutsuz insanın terapötik açılımında ele almak en doğrusu olacak.

Hangi seçeneği söylerseniz söyleyin, her nefis hesabını tek başına verecektir. O gün kimse kim-senin günahını üstlenmeyecektir. Bu durum yüce kitabımız kuran da şöyle buyurulmuştur:

“Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Yüğü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırırsa, bu çağırıldığı akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklenmez. Sen ancak görmeden Rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyarabilirsin. Kim temizlenirse o, kendi menfaatine temizlenmiş olur. Dönüş Allah'adır. (Fatır 18)”

Allah Azze ve Celle ye yönelme şuurunda olan bir toplumun şuursuz kalması mümkün değildir. O halde neden bugün şuan şuursuzluğun derdi ile dertleniyoruz? Çünkü Allah Azze ve Celle ye yönelme derdinde değil; dünyalık kariyer, zenginlik, şöhrete yönelme derdindeyiz.

Kiblemizde Kâbe değil dünya ve içindekiler var. Eğitimimizde kulluk şuru yerine, egoyu özgürleştirme derdi var. Dünya koskoca şuursuzluk şûrası haline geldi ama bunun derdinde olan kaç kişi var?

“Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Yüğü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırırsa, bu çağırıldığı akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklenmez.”

EMİROĞLU®

1986

BAĞLARBAŞI / SAHRAYICEDİD / AYŞEKADIN / ATATÜRK CAD. / İMES DUDULLU / FABRİKA SATIŞ

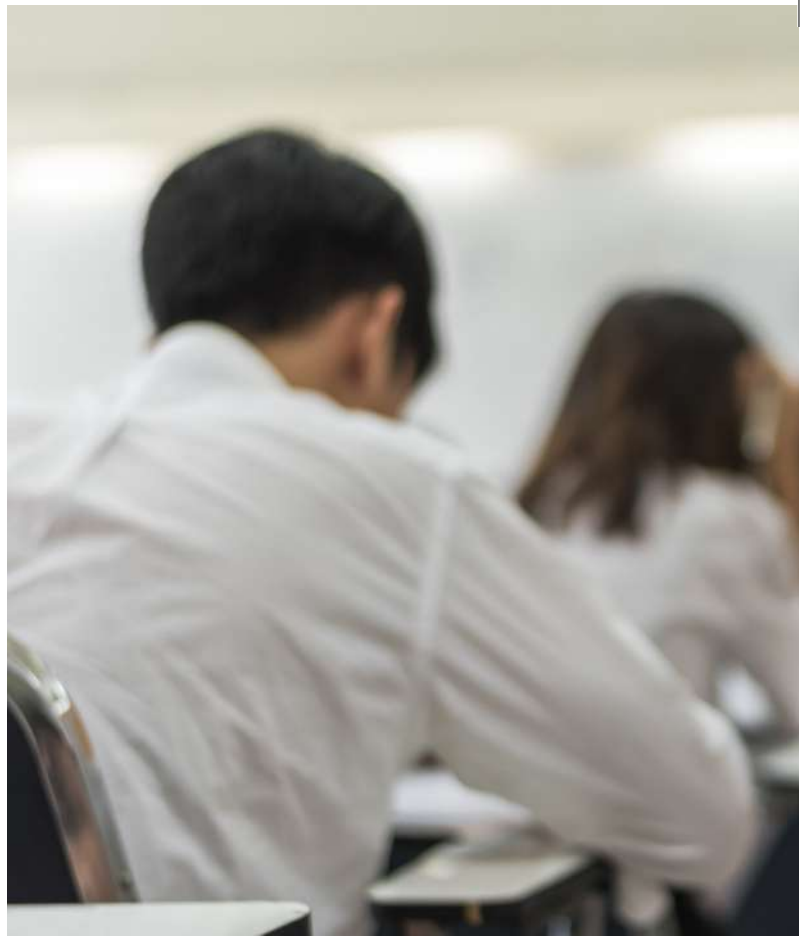
***Bu Müthiş Lezzete
kim dayanabilir ki!***

www.emiroglubaklava.com.tr

BATI MERKEZLİ EĞİTİME SON VERİLMELİ

Halil AKPINAR / Eğitimci

Eğitim sistemimiz Batı bilim ve anlayışını merkez alan, kutsayan, İslam'ı görmezden gelen sakat bir anlayışla yoluna devam ediyor. Sürekli yamalar yapılırsa da temel yanlış olunca netice alınamıyor.

Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren tepeden inmece bir anlayışla, milletimiz ruh köklerinden koparılmaya çalışılmış ve "on yılda on beş milyon genç yarattık" söylemleri ile taklitçi ne doğu ne batı olabilen, arada kalmış pozitivist, metaryalist bir nesil yetiştirilmiştir. O döneme bakarsak Merhum Akif'in

"Asımın nesli diyordum ya nesilmiş gerçek

Çiğnetmedi namusunu asla çiğnetmeyecek"

diyerek özlemini çektiği nesil ile Batılılaşma sevdasındaki Tevfik Fikret'in oğlu Haluk'un şahsında özlediği seküler, İslam'dan uzak bir nesil arzusu göze çarpmaktadır. Ancak baktığımızda Haluk Batılılaşma sevdasına kurban olmuş ve Hristiyan olup bir kilisede zangoç olmuştur. Nesillerimiz

Haluk mu olacak Asım mı bunun kararını vermeliyiz.

Günümüzde bu taklitçi, millilikten uzak anlayışın acı meyveleri olarak bireysel mutluluğu kutsayan, kendi aklını beğenen, sadece tüketen, menfaat odaklı bir insan tipi ortaya çıkmıştır.

Ders kitaplarında müfredatta hala batı değerlerin kutsanıyor sanırsınız ki Batı bütün medeniyetin kaynağı. Bu şekilde Akif'in ifadesiyle "medeniyet denilen tek dişi kalmış canavar" denilen "mim'siz medeniyet" Batının değer yargılarına göre şekillenen beyinler kendi medeniyet değerlerine, özüne yabancılaşıyor ve bu toprakların asıl manası olan İslam'a islami değerlere tepeden bakan bir sakat anlayışa bürünüyor.

Bu da teknik anlamda istediğimiz kadar güzel binalar, okullar inşa edelim, elektronik malzemelerle donatalım eğer içinde bulunan öğrencilerimizin kalbine bizi biz yapan değerlerimizi koyamıyorsa muhteva konusunu yeniden ele almak gerekliliğini ortaya koymaktadır. Rahmetli

Günümüzde bu taklitçi, millilikten uzak anlayışın acı meyveleri olarak bireysel mutluluğu kutsayan, kendi aklını beğenen, sadece tüketen, menfaat odaklı bir insan tipi ortaya çıkmıştır.

Erbakan Hocamızın ifade ettiği gibi Helal 2'nin haram 3'ten büyük olduğunu anlatmak "şuur" dur. Çocuğun kalbine ne koyduğumuz önemlidir.

Müfredatta yamalarla değil sil baştan bir yenilenmeye bir inkılaba ihtiyaç vardır. Okul ile cami arasında bağı koparmayacak madde ve mana, dünya ve ahiret saadetine götüren bir eğitim modeli üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

Yıllardır uygulanan çarpık eğitim sistemi manevi tahribat yapmıştır ve bu sancı devam etmektedir. Ülkemizde alkol, uyuşturucu, sigara kullanım yaşları 10-11 yaşlarına kadar düşmüş ve bu durum gelecek nesillerimiz adına dertlenmemiz gerektiğini gösteren bir durumdur. Gençlerimizdeki manevi boşluk artmakta ve o boşluklar İslam ile doldurulmadığında kişisel hazlar, flört aşıl原因an diziler, madde bağımlılığı... gibi haramlar ile dolmaktadır.

Oniki yaşındayken gece yarısı sabahlayıp Konstantiniye'yi İslambol yapmak, fethetmek için planlar yapan ve 21 yaşında İstanbul'u fetheden çağ açıp çağ kapayan Fatih'lerin torunları, Çanakkale'de 250 kiloluk mermiyi "Ya Allah !" diye kaldıran Seyit Çavuş'ların, Namusu için, örtüsüne kirli eller uzanmasın diye sırtına mermisini yüklenen Nene Hatun'ların torunları böyle mi olmalıydı?

Eğitim sisteminin tamamen "eritim" öğretimin de "öğütüm" haline gelmesi kimliksiz ,idealsiz topluluklar haline getiriyor. Veli toplantılarında öğrenci velileri okulun kaç puanla aldığını, öğrencisinin kaç soru çözmesi gerektiğini vs soruyor. Ne zaman "benim evladım arkadaşıyla nasıl geçiniyor? İyi bir ahlak sahibi mi ? Verdiği sözü tutuyor mu? Emaneti gözetiyor mu?" soruları sorulursa bilin ki o zaman maddi şeylerden önce manayı öncelemiş oluruz.

Biz gerçekten nesillerimizi bu cendereden kurtarmak istiyorsak bütün sahalarda Batının tasallutundan kurtulmalı milli ve yerli bir eğitim sistemini sağlama çabasına girmeliyiz. İslami bir eğitim modelinde oku ile cami çatışmaz, madde ve mana bütünleşir. İşte o zaman deriz ki:

"Şimdi siz taşıyorsunuz müjdenin kurşun yükünü

Çatlayacak yalanın çelik kabuğu

Sizin bahçenizde büyüyecek imanın güneş yüzü çocuğu. "

“Eğitim sisteminin tamamen “eritim” öğretimin de “öğütüm” haline gelmesi kimliksiz, idealsiz topluluklar haline getiriyor. Veli toplantılarında öğrenci velileri okulun kaç puanla aldığını, öğrencisinin kaç soru çözmesi gerektiğini vs soruyor.”

ERDEMLİ YAŞAMAK VE ERDEMLİ DAVRANIŞ KAZANDIRMAK

Ahmet DEVELİ / Eğitimci Yazar

Erdemli olmak ve erdemli yaşamak, yani faziletli, doğru, ahlaklı, alçak gönüllülük, yiğit, iyilik gibi tanımların genel adı. İnsanın yaşamındaki olmazsa olmazları olan güzel hasletleri, İnsanın inancı gereği yapması gereken güzel yaşamı için kuşandığı sorumluluk bilincinin diğer adı erdemli olmak.

Bence erdem İnsanlığın Tacı, Adem a.s dan Peygamber Efendimiz s.a.v. e kadar Yüz yirmi dört bin Nebi ve Üç yüz on beş Resulün Kuşandığı, taşıdığı, sorumluluk bilincinin bir numaralı örneğidir.

Bizler onların hayatlarının her alanında İyilik, Ahlak, Fazilet Yiğitlik, Doğruluk, Erdemli hareket ve tavırlar görürüz, sahabenin hayatı bu tablolarla doludur.

Peygamber olmayan fakat Erdemli harekette zirve yapan Hanneler, Meryemler, Maşiteler, Asiyeler, Rabialar biliriz. Seyit Ali Çavuşlar, Nene hatunlar, şerife bacılar, Sezai efendiler, Aslan beyler, Şahin beyler de biliriz.

Nice dava adamları, Bilge insanlar vardır faziletli yaşam savaşçıları. Nereden gelip nereye gittiğini bilen insanoğlu aklını kullanan ve Kurana sarılındır. Vahiyler İnsanı Olgunlaştırır ve düzeltir, ateşin yaş ağacı düzelttiği gibi. O zaman İnsan Allaha Kulluğunun iyisini yapmaya başlar, bu da insana Mutluluk getirir. Muhammet İkbali İfadesiyle “ Bir insan Kuranı anlasın da Mutsuz olsun Öylemi” buyurur. Kuranı anlamak mutluluksa İşte Erdemli olmak, Faziletli olmak buradan geçer.

Ben suyun gözünden su içirim der akıllı olan, suyun gözü Kuran, hemen altı Sünnet değil mi? İşte kuşanacağımız Erdem de, Fazilet de, Ahlak da, Doğrulukta buradadır.

“ Ellezi halak el mevte ve hayete liyebluvekum

eyyukum ehsenu amele” (Mülk. 2) diyor Kuran. Allah yaratır, Öldürür ve yaşatır, insan sorgular Rabbim neden beni yaratır, öldürür ve yaşatırsın? Ve şöyle bir cevap alır, Hele kimler daha güzel işler yapacak diye. Yani kimler Erdemli, Faziletli yaşayacak diye.

İnsan en başta kendisini var edene karşı sorumludur, önce ona karşı doğru, dürüst, ahlaklı, samimi, faziletli davranmasını bilmelidir.

Biz insanoğlu Nebilerle gelen Vahiylerden öğreniriz ne yapıp, ne yapmayacağımızı, galübelada ruhlarımızın verdiği söze akde vefasızlık yapmadan, doğru yol olan sıratımmüstakim yolunda doğru yürüyeceğiz.

Değil mi ki? günde kırk vaktin kırkında hem bizleri doğru yola ilet diyeceğiz, hem de bu yolu yamuk, yumuk yürüyeceğiz, dünyayı bizlere ikram edene şükranlarımızı ifade ederken ayak sürüyecek, ama bir parça ekmek verene neredeyse kul köle olacak duruma geleceğiz.

“Eleysallahu bi ahkemil hakimın”(Tin-8) “ Hükmedenlerin Hakimi ben değilmiyim? Diyen Rabbimizi duymazdan gelecek başka alanlarda dünyalıkla meşgul kendimize, Hükmedenler arayacağız.

Rabbimiz (Rahman suresinde Tam Otuz bir kez)“ Febieyyialairabbikümetükezziban” “Halamı benim verdiğim nimetlerimi inkar edeceksiniz” diyecek. Bizler alnı açık! “Labişeyinminrabbikel-nükezzibun”, Hayır Allahım biz senin verdiğin hiçbir nimeti inkar etmiyoruz demeyecekmiyiz? İnsan önce Yaratanına karşı erdemli olduktan sonra erdemli davranış sergileyebilir ve örnek teşkil eder. Rabbinin emir ve yasaklarını çiğneyenden erdem ve doğru hareket beklenemez.

Rabbimizin verdiği nimetleri hoyratça tüketme-

den, tüm mahlukatına merhamet ve şefkatle muamelede bulunmak, nimetleri İsrâf etmemek, saçıp savurmamak dahi kul hakkına riayet etmekten! doğru, ahlaklı ve faziletli olmaktan geçer.

Kendinden önce Komşusunu düşünen insan, yetime, yolda kalmışa, aç, açığa yardıma koşan insan, mazlumun ve açın dinini dahi sormadan yardımına koşan insan, özgürlüğüne, haklarına, değerlerine sahip çıkan ve ölümü pahasına bu değerlerini koruyan insan erdemden bahseder ve erdemli ve faziletli bir yaşam örneği oluşturur.

Ebeveynler evlatlarına, komşu, köy, kasaba, şehir sokak nerede hangi konumda olursa! Bulunduğu ortamda kendinden evvel onların iyiliğini ister, onlara değer verir, onları doğru yola davet eder, kötülüklerden alıkoymaya çalışır, sever, sevilir, onlar için kendisini doğru bildiği davada öne atar, bana ne demez. "Bana değmeyen yılan bin yaşasın", her koyun kendi bacağına asılır" demez, işte o topluma faziletli, doğru, Ahlakî, Yiğit davranışlar kazandırır. İçinde bulunduğu topluma cesaret, medeniyet, Aksiyon kazandırır bu da! Koca Yunusun" sevelim sevillelim bu dünya kimseye kalmaz" mukabilinden! Herkesin kendi hakkına razı olup Hakimine, Rabbine, Malikine Bağlılığının bir Kulluk bilincinin ifadesidir.

İnsanın ikram edilen dünya ve nimetlerine karşı! İkrâm edene Erdemli olması verdiği akde vefa ya sadakatının göstergesidir.

Bir İnsan her gün kendini muhasebe etmelidir. Yaratana karşı Doğrumu yum? Dürüst müyüm? Ahlaklı mıyım? Onun yarattıklarına karşı vefalı mıyım? Adil miyim? alçak gönüllü müyüm? Sevecen miyim? yardım sever miyim? Diye kendimizi yoklayıp, Nefislerimize bu güzel davranışları kazandırmak zorundayız.

Erdemli olmak elbette ki ebeveyninden ve aileden de alınır, ancak elde tutması zordur kaybedebilirsiniz, esasî insanın emek çekerek ve fedakarlık yaparak kendi emeğinin Fazilet ve erdemine sahip olmasıdır ki kalıcı ve etkili olsun, bu da cihadın en büyüğü kendi nefislerimizle mücadeleyle olur. Yoksa, Mescit ül Aksa yı korumak için daha on iki yaşında elinde sapanla tankın karşısına duramazsınız.

En yakınımızdaki komşumuza at istemeliyiz ki bizim de Eşğemiz olsun, onlar aç yatarken bizler tok uyumamalı, Ömer bin Hattab r.a. gibi çuval sırtlanmalıyız, dertlinin derdine ortak olup derman olmalıyız. Dünyanın öbür ucundaki kardeş-

lerimize ve tüm mağdur ve mazlumlara arkamızı dönmeden elimizden gelen tüm yardımlarla seferber olmalı ve teşvik etmeliyiz, dualarımızı esirgemediğimiz tüm eşrafımızla gayret etmeliyiz, onlar için uykularımız kaçmalı, bunu her halinden sorumlu bulduğumuz! Çocuklarımıza elimizin altındakilere hissettirmeliyiz.

Kibirilenmemeli, büyüklememeliyiz, unutmamalıyız ki düşmez kalkmaz bir tek Allah cc dır. Kibirlenerek yeryüzünde gezmeyiniz diyor ya Kuran.

Evlatlarımıza selamlaşmayı, verilen sözleri tutmayı, sevmeyi, sevmeyi, dağıtmayı, vermeyi yani infak etmeyi kendimiz örnek olarak kazandırmalıyız.

Bizler için ailelerimiz için çok önemli olan bir değeri, sevdiklerimiz ve mazlumlar için hayati önem arz ediyorsa, hiç çekinmeden ve düşünmeden onlara vermeliyiz, bilmeliyiz ki bu hareket İnsanın Ahirete imanının göstergesidir.

Allah sevgisi, Kurân aşkı, Peygamber sevdası, vatan, bayrak, sancak, delisi olmak bu uğurda on dört yaşında silahını kapıp cepheye koşmak! Bu çocuğu kınalayıp uğurlamakta erdem hareketinin inancına ve imanına dair yaşıyla ve kınasıyla attığı imzasının tezahürüdür. Şehidin kanı, gazinin yarası da faziletli, yiğit ve doğru oluşunun bir simgesidir, buralarda örnek alınır ve örnek verilir.

Uhutta bir yudum su iniltisine koşan sahabe tam suyu Kardeşine içirecekken bir diğer yaralı sahabe su ister. Sahabe suyu içmez diğer kardeşinin sesini duymuştur, orayı işaret eder, ona koşar su elinde sahabe tam suyu verecekken başka bir sahabe su der, bu kez bu sahabe suyu içmez suyu ona götür der, bu arada tüm sahabe suyu içmeden şehit olurlar! Bu tablo bize erdemli bir yaşamın erdemli sonunun Ebedi hayata intikalidir.

Şeyh Edebalinin Osman Gaziye öğüdünde "Oğul, Adamlar vardır şafak vaktinde doğar akşam ezanında ölürler, avun oğlum avun, güçlüsün, kuvvetlisin, akıllısın, kelamlısın amma! Bunları nerede ne zaman kullanacağını bilmezsen sabah rüzgarlarında savrulur gidersin". Dediği gibi Erdemli ve faziletli yaşayıp, Yiğit ölmeliyiz.

Unutmamalıyız ki Peygamberleri, Sahabeyi, Alimleri, Şehitleri bilmek onların yaşamlarını düstur edinmek zaten erdemli olmak, Faziletli olmak, güzel işler yapıp güzel insan olmak demektir. Tüm İnsanlığın Erdemli olması ve erdemli yaşaması dileği ile Selam ve Dualarımızla.

MODERN BİLGİ ÇAĞI'NDA FAYDASIZ İLİM

Efe Murat ERBAŞ / Psikolog- Özel Eğitim Uzm.

Özellikle “bilgi çağı” diye nitelendirilen zamanımızda bu noktaya, daha bir hassasiyetle eğilmek durumundayız. Modern teknolojinin sağladığı basın-yayın araçları, internet vb. gibi sayısız imkan dolayısıyla bilgi edinme yollarının hayli yaygınlaştığı, bilgiye ulaşmanın son derece kolay olduğu bir dönemde, ilim öğrenmek bir “hak” olarak lanse edilirken, ilim ile helâk arasında ilgi kurmak ilk bakışta aykırı gelebilir. Ancak hemen belirtmeliyiz ki, müslümanlar olarak bizi diğer insanlardan ayıran en temel özelliklerden birisi tam da bu noktada kendisini göstermektedir. Müslümanın telakkisinde ilim, “yaratılış amacına uygun hareket etmek”, yani zahirini ve batınını mamur kılmak için öğrenilir. Bu da en başta Din ilimlerinin öğrenilmesini gerekli kılar. Bir diğer ifadeyle ilim amel etmek içindir. Amel ancak neyin nasıl yapılacağı konusunda bilgilenmek suretiyle gereği gibi yerine

getirilir. Zira ilimsiz amel dalalettir. Amele dökülmeyen ve kalpte arzu edilen safiyeti sağlamayan ilim ise kişi için bir yük ve vebaldir. Elde ettiği ilim kendisine fayda sağlamayan, yani ilmiyle amel etme bahtıyarlığına eremeyen kimse, Allah Tealâ'dan huşu ve haşyet duyma mevkiine ulaşamaz. Zira onun ilmi ne amel, ne ahlâk ne de nefis terbiyesi konusunda kendisine bir fayda temin eder. Yüce Allah, “Kulları içinde Allah'tan ancak alimler hakkıyla korkar” (Fâtır, 28) buyurmuştur.

Zira onun ilmi ne amel, ne ahlâk ne de nefis terbiyesi konusunda kendisine bir fayda temin eder.

Yüce Allah, “Kulları içinde Allah'tan ancak alimler hakkıyla korkar” (Fâtır, 28) buyurmuştur.

Bu ayet, Allah Tealâ'dan hakkıyla korkmayan kimselerin “ alim ” sıfatını hak etmediğini göstermesi bakımından da oldukça manidardır. Öğrendiği ilimden istifadeden mahrum kalmış kimsenin huşudan pay alması mümkün olmayacağı gibi, huşudan nasipsiz kimse de, dizginlerini nefsinin eline vermiş demektir. Dilimizdeki “Kork Allah'tan korkmayandan.” sözü bu durumu gayet güzel ifade etmektedir. Ayrıca burada, “faydalı ilim” sınıfına giren ilimlerin, kalpte Allah korkusu oluşturacağına da işaret vardır.

Günümüz dünyasında ise toplumda bir yer edinmek, saygınlık kazanmak, başkalarına üstünlük sağlamak, hayat standartlarını yükseltmek... gibi beklentiler bilgi edinmenin başlıca sebepleri olarak değerlendirilmektedir. Elbette burada “ilim” ve “bilgi” kelimeleriyle ifade ettiğimiz olgular arasında temel farklılıklar bulunmaktadır. Bunlardan ikincisi ahireti unutturarak kişiyi dünyaya bağlarken, ilki İmam Gazalî 'nin de vurguladığı gibi dünyadan ahirete , geçici olandan kalıcı olana çağırır. İşte o “kalıcı hayatta bize bir fayda temin etmeyecek her şey gibi, bu özellikteki “ilim” de sonuç itibarıyla zararlıdır.

“Faydasız ilimden Allah'a sığınırım” (Tirmizî, Daavât, 68)

Faydalı ilim insanı küfür ve şirk bataklığından çıkarıp Allaha ulaştırır. Gurur ve kibirden uzaklaştırır. Nefisleri helâk edici ahlaksızlıklardan temizleyip güzel ahlaka kavuşturur. Doğru yolu buldurur. Dalalet karanlığından çıkarıp hidayet aydınlığıyla buluşturur. Dünya ve ahirette iyiliğe kavuşmaya vesile olur.

Her türlü ahlaksızlığın, fenalığın, hatta küfür ve şirkin, rüşvetin, yolsuzluğun, terörün ve huzursuzluğun kökünde cehalet ve çarpık, yanlış, faydasız bilgi yatmaktadır.

İslâm'a göre ilim, Allah'ın rızasını kazanmak ve amel etmek için öğrenilir. Fert ve cemiyete maddi ve manevi yönden zarar veren, milli ve manevi değerleri hafife alan, nesli bozan, inançsızlığın ve ahlaksızlığın yayılmasına sebep olan, Allah'ın rızasını kazandıran değil bilakis gazabını celbeden bilgi gerçek bilgi değildir. Bu yanlış bilgiyle mücadele etmek, onu ortadan kaldırmak, yerine

doğru bilgiyi hâkim kılmak her Müslüman'ın görevidir.

Bin bir çeşit sıkıntının yaşandığı şu yaşlı dünyada insanların ekonomik, sosyal, dinî ve dünyevî bütün durumlarını düzenleyici ve insanları birleştirici kuvvet ancak ilimle ve ilim yoluyla kazanılır.

Bin bir çeşit sıkıntının yaşandığı şu yaşlı dünyada insanların ekonomik, sosyal, dinî ve dünyevî bütün durumlarını düzenleyici ve insanları birleştirici kuvvet ancak ilimle ve ilim yoluyla kazanılır.

O halde, bin dört yüz sene önce “Oku” emriyle ilmin ve ilim tahsil etmenin kapısını sonuna kadar açan islamın açtığı bu kapıyı kapatmaya hiçbir insanın hak ve salahiyeti yoktur. Okumak, öğrenmek, doğru bilgiyi elde etmek kadın erkek her müslümanın en tabii hakkıdır. Bu kapıyı kapatanlar, cehaletin kapısını açtıklarını, böylece insanlığı felakete sürüklemenin vebali altında kaldıklarını unutmamalıdır.

Netice olarak, Yunus Emrenin:

“İlim ilim bilmektir,
ilim kendin bilmektir,
sen kendini bilmezsen;
ya nice okumaktır.”

mısralarında dile getirdiği gibi ilim, insanın öncelikle kendini tanımasına vesile olur. İnsana varlıklar âleminde üstün bir yerinin olduğunu, Allah'ı tanıyıp Ona kul olmak için yaratıldığını, başıboş olmadığını, çok önemli görev ve sorumluluklarının bulunduğunu öğretir.

Bu doğru bilgiler hayatı anlamlı hale dönüştürürken başarı ve mutluluğun kapısını da sonuna kadar aralar. İslâm'ın “ilim ve hikmet müminin kaybolmuş malı gibidir, onu nerede bulursa alır”

(Tirmizî, İlm, 19,) dediği ilim işte bu faydalı ilimdir.

KUR'AN VE SÜNNET'TE KÜLTÜR EMPERYALİZMİNE KARŞI DİRENİŞİN EMİR VE PRENSİPLERİ

Halil İbrahim KABAK / Eğitimci

Eğitim sisteminden iktisadi kurumlara, siyasetten, hukuk ve edebiyattan, sinema, tiyatro vb. sanatın bütün dallarına, kılık kıyafetten, moda-ya, adet ve geleneklere kadar Batı kültürüne ait unsurların fert ve toplum hayatımızın tamamını kurumsallaşarak kuşattığı günümüzde kültür emperyalizmi üzerinde büyük bir ehemmiyetle, mütemadiyen durulması zaruridir.

Maalesef, günümüzde artık Siyonist-Hristiyan batı kültürüne ait değerler Müslüman toplumlar tarafından sorgulanmadan o kadar taklit edilir olmuş ki, membaı Kur'an ve Sünnet olan Milli kültürümüze ait neredeyse pek bir şey kalmamış. Batıla benzeyiş kontrol edilemez vaziyete gelmiş ve Ebû Said el-Hudri (r.a)'nin rivayet ettiği şu hadis-i şerifteki durum sanki gerçekleşmiştir. Efendimiz (S.A.V); "Sizler karış karış, adım adım sizden öncekilerin yolunu izleyeceksiniz. Hatta onlar insanın giremeyeceği küçük bir kertenkele deliğine girecek olsalar siz de onları takip edeceksiniz." buyurdu. Bunun üzerine sahabiler; Yâ rasûlallah (bu topluluklar) Yahudiler ve Hristiyanlar mı olacak?" diye sordular. Bunun üzerine "Ya başka kimler olacaktı buyurdu. (Buhari-Müslim)

Kültür emperyalizmi ve misyonerliğin ortak ve öncelikli gayesi toplumda genel kabul görmüş dinî, ahlaki, gelenek ve kültürel değer hükümlerinden uzaklaştırarak sosyal-toplumsal sapmayı gerçekleştirmektir. Bu sapmanın neticesinde meydana gelen dış benzerlik bazen kalbi sevgiye,

bazen de kalbi sevgi dış benzerliğe götürür. Bu da zamanla batılı özümsemeye ve maazallah ruhi sevgiye dönüşür.

İnsanın başkasını örnek alması ve ondaki davranışları önceleri taklitle başlayıp zamanla kendi davranışları haline dönüştürüp özümseyebilmesi fitri bir kabiliyettir. Ancak insan bu taklit kabili-

yetini Kur'an ve Sünnet çizgisinde doğru ve yerinde kullanmadığı takdirde bütün şerefini, kişiliğini, kimliğini ve kıymetini kaybetmekle karşı karşıya kalması kaçınılmaz olacaktır. Zira Taklitçilik mükemmel taklit edildiği zaman, güzel ve faydalı bir davranış olur. Aksi halde bu maymunlaşma, hatta daha da alçalma olur. Bilindiği üzere hayvanlar içerisinde en taklitçi olanı şüphesiz ki maymunlardır. Maymunlar akılsız ve bilinçsiz varlıklar olmalarına rağmen kendilerinden ve tüm yaratılmışlardan daha üstün ve mükemmel bir varlık olan insanı taklit ederler. Bu bağlamda Müslüman; sahip olduğu akıl ve irade gibi insanı "eşref-i mahlûk" yapan meziyetlerin kıymetini bilip şuurlu hareket etmelidir. Yüce Hâlikımızın bize taklit edilmeye layık yegâne, kusursuz ve en mükemmel model olarak gönderdiği sevgili pey-

gamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V)'in ahlak ve yaşantısını örnek almalı, şairin dediği gibi;

Bana rehber olamaz kozmopolit maymunlar,
Âlemin serveri peygamber-i zî-şânım var.
diyebilmelidir.

Yaşantımız, ahlakımız, inancımız hayata bakışımızla velhasıl her yönümüzle önderimiz, rehberimiz, Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V)'ya benzedikçe mükemmeliyete doğru gelişir, kâmil insan olabiliriz, benzemedikçe de değerlerimizi kişiliğimizi ve kimliğimizi kaybeder, Allah muhafaza iman ve insanlıktan uzaklaşırız. Zaten İnsan-ı Kâmil olamadan adam olabilmek ne mümkün!

Yaşantımız, ahlakımız, inancımız hayata bakışımızla velhasıl her yönümüzle önderimiz, rehberimiz, Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V)'ya benzedikçe mükemmeliyete doğru gelişir, kâmil insan olabiliriz, benzemedikçe de değerlerimizi kişiliğimizi ve kimliğimizi kaybeder, Allah muhafaza iman ve insanlıktan uzaklaşırız.

Bu meseleye dair tüm ayet ve hadisleri nakletmemiz mümkün olmadığından maksadımızı ifadeye kifayet edecek kadarını aktarmak istiyorum.

Gayri Müslimlerin Bayramları, Önemli Günleri Ve Bunlarla Alakalı Etkinliklerine Muhalefet Etmeyi Emretmiştir.

Hz. Peygamber (S.A.V), Medine'ye geldiği zaman burada insanların yılda iki defa eğlendiğini görmüş, sebebini sorduğunda bu günlerin Câhiliye dönemine ait iki bayram (Nevruz ve Mihrican) olduğunu öğrenmiştir. Resûl-i Ekrem bunun üzerine Ensar'a, Allah Teâlâ'nın kendilerine onlara karşılık daha hayırlı iki gün verdiğini, bunların da Ramazan ve Kurban Bayramları olduğunu belirtmiştir.

İbadetlerde Onlardan Daha Üstün Ve Daha Faziletli Olanı Yapmayı Tercih Ve Tavsiye Ederdi.

Muharrem ayının onuncu günü olan aşûrâ gününde Resûl-i Ekrem Efendimiz oruç tutardı. Medine'ye hicretinden sonra bu günde yine oruç tutmuş, Müslümanlara da tutmalarını emretmişti. Fakat bu günde Yahudilerin de oruç tuttıklarını görünce onlara muhalefet ederek muharremin sadece onunda değil dokuz, on ve onbirinci günlerinde de oruç tutulmasını tavsiye etmiştir.

H. Peygamber'in Medine'ye hicretinden sonra namaz vaktinin geldiğinin ne şekilde haber verileceğini ashabıyla (r.anhm). istişare ettiğinde bazıları çan çalınması, bazıları boru öttürülmesi, kimi ateş yakılması veya bayrak dikilmesi şeklinde çeşitli tekliflerde bulunulduysa da; çan Hristiyanların, boru Yahudilerin, ateş Mecusilerin âdetleri olduğu için Resûlullah tarafından kabul edilmedi. Ancak bu sırada ashaptan Abdullah b. Zeyd b. Sa'lebe'ye rüyada ezan öğretilmiş, Abdullah da ertesi gün H. Peygamber'e gelerek durumu haber vermişti. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem Bilâl'e ezan okumasını emretti.

Geçmişteki Cahiliye Kültürüne Ait İslam'ın Özüne Ve Ruhuna Aykırı Gelenekleri Zemmetmiş Ve Terk Edilmesini Emretmiştir.

"İnsanlar arasında iki âdet vardır ki bunlar küfür dönemi âdetidir: Nesebe sövmek, ölüye yüksek sesle ağlamak."

"Hiçbiriniz kesinlikle sol eliyle yiyip içmesin. Zira şeytan soluyla yer, soluyla içer." buyurmuştur.

Günümüzde şeytanın çağdaş temsilcileri olan emper-

yalistlerin evrensel bazda yeme-içme âdâbı olarak özellikle sol el ile yiyip içmeyi propaganda ettikleri ve hatta yemek servislerini ona göre düzenlettiklerini ve bunda ısrarlı olduklarını görüyoruz. Bu özel gayretleri görünce Resûl-i Ekrem Efendimizin asırlar öncesinden yaptığı ikaz ve verdiği haberin ne kadar yerinde ve anlamlı olduğunu daha iyi anlıyoruz.

Kılık Ve Kıyafette, -Herkes Yapıyor Olsa Dahi-Kâfirlerin Modasını Terk Edip Müslümanın Kendine Uygun Olan Tarzını Geliştirip Benimsemesini Emretmiştir.

İbni Ömer (r.a). şöyle dedi: Resûlullah (S.A.V) bir gün saçının bir kısmı tıraş edilmiş bir kısmı bırakılmış bir çocuk gördü, aile fertlerini böyle yapmaktan menedip şöyle buyurdu: "Ya hep tıraş edin ya hep bırakın!"

Günümüzde şeytanın çağdaş temsilcileri olan emperyalistlerin evrensel bazda yeme-içme âdâbı olarak özellikle sol el ile yiyip içmeyi propaganda ettikleri ve hatta yemek servislerini ona göre düzenlettiklerini ve bunda ısrarlı olduklarını görüyoruz.

"Canım, ne var bunda mesele tıraş olmak değil mi?" deyip işi basite almanın mümkün olmadığı, Müslümanların kendilerine uygun tarzı geliştirip benimsemesi gerektiği Efendimizin bu tavsiye ve davranışlarından çok açık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Günümüzün sinema, televizyon yıldızları gibi olmaya özenen, yakışsın yakışmasın moda diye sunulan kılık-kıyafete bürünen, kişilik ve kimlik kaybına uğramış Müslüman nesillerin halleri, bu noktadaki Peygamber hassasiyetinin ne kadar yerinde ve asırlar boyu geçerli olduğunun apaçık delilleridir.

Bilhassa gençlerimizin bu konuda şu ayeti celileleri altın harflerle bir levhaya yazdırıp her gün karşısında görebileceği bir yere asıp okuması ve tefekkür etmesi gerektiği kanaatindeyim. “Öyleyse, Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkâr veya nankör olana uyma ve sabah, akşam Rabbinin adını zikret. Gecenin bir bölümünde O’na secde et ve geceleyin de uzun uzadıya O’nu tesbih et. Gerçek şu ki bunlar, çarçabuk geçmekte olanı (dünyayı) sevmektedirler. Önlerinde bulunan ağır bir günü bırakmaktadırlar.

“Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve herkes yarına ne hazırladığına baksın. Allah’tan korkun. Çünkü Allah yaptıklarınızdan haberdardır. Allah’ı unutup da, Allah’ın da kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Çünkü onlar (inancı ve yaşıntısı) bozuk kimselerdir.”

“Nefsince de, sabah akşam rızasını isteyerek Rablerine yalvaranlarla beraber candan sabret. Sen dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini ayırma. Kalbini, bizi anmaktan gafil kıldığımız, nefsinin kötü arzusuna uymuş ve işi hep aşırılık olan kimseye uyma.”

“Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.”

“Ey iman edenler! Siz eğer kâfir olanlara uyar-sanız, sizi topuklarınız üstünde gerisin geriye (kendi şirk ve inkârcılıklarına) çevirirler. O zaman büsbütün kaybedersiniz.”

“Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz de size aittir. Sizinle bizim aramızda hiçbir tartışmaya yer yoktur. Allah hepimizi bir araya toplayacaktır. Dönüş yalnız O’nadır.”

Abdullah İbni Amr İbni Âs (r.a) şöyle dedi: Peygamber (S.A.V) benim üzerimde sarıya boyanmış iki elbise gördü ve: “Bunu sana annen mi emretti?” buyurdu. Ben: Onları yıkarım, dedim. “Şüphesiz ki bunlar kâfirlerin giysilerindendir. Sen

onları giyme Hattâ onları yak.” diye emretti.

Herkesin kılığına, kıyafetine, saçına başına, gönlüne, fikrine sahip çıkması zamanı çoktan gelmiş ve geçmektedir. Çağdaşlaşma, medenileşme masalları bu kimlik ve kişilik yozlaşmasını kabul edilebilir kılmaya kesinlikle yetmez.

Hiz. Âişe (r.anh)’den rivayet edildiğine göre Resûlullah (S.A.V) şöyle buyurdu: “Dinimizde olmayan bir iş yapanın bu yaptığı reddedilmiştir.”

“Kim bir kavme (topluluğa) benzemeye çalışırsa o, onlardandır.”

“Müşriklere muhalefet ediniz. Bıyıkları kısaltın, sakalları uzatın.”

Selamlaşmada Yahudi Ve Hristiyanlara Benzemeyi Nehyetmiştir.

“Bizden başkasına benzemek isteyenler bizden değildir. Bu sebeple Yahûdilere ve Hristiyanlara benzemeyiniz. Yahûdilerin selâmı parmaklarla işaretler. Hristiyanların selâmı ise avuç içleri ile işaretler.”

“Bizden başkasına benzemek isteyenler bizden değildir. Bu sebeple Yahûdilere ve Hristiyanlara benzemeyiniz. Yahûdilerin selâmı parmaklarla işaretler. Hristiyanların selâmı ise avuç içleri ile işaretler.”

Resmi bir toplantıda Sünnet-i Seniyye ile sorunlu ilahiyatçı bir arkadaş; “Böyle hadis mi olur arkadaş? Peygamberin işi yok ta insanların kılığıyla kıyafetiyle, saçıyla başıyla mı uğraşmış” demez mi? O’na; “Bunu bu kadar basite almayıp; Allah Resûlünün bize sunduğu Kültür emperyalizmine karşı direnişin ilke ve prensipleri olarak görmemiz gerekmez mi?” deyince hak vermek zorunda kalmıştı.

Sonuç olarak Rabbimizin bizleri adam etmekle görevli kıldığı sevgili elçisi Efendimiz (S.A.V)’in mevzumuzla ilgili hadisi şeriflerine ve Yüce Rabbimizin âyetlerine baktığımızda kültürel kimlik ve kişiliğin, başka kültür odaklarından farklı olmayı gerektirdiğini, başkalarına benzememek suretiyle yeni bir kimlik ve toplum inşa edilebileceğini öğrettiğini görmekteyiz. Sünneti yaşamak işte budur.

OKULLARIN TEFRİŞATI

Harun KAYAASLAN / Eğitimci

İnsanın; yaratıldığı fıtratın muhafazası için doğumundan ölümüne kadar, İslam'ın temel esasları doğrultusunda itikatta, ilimde, akılda, din ve ahlakta, ibadet ve amelde, beden ve ruh sağlığında, sosyal hayatta, iktisatta, ekonomide, siyasette, hukukta hidayet, feraset, dirayet sahibi salih kimseler olarak yetiştirilmesi, dünya ve ahiret saadeti için hazırlanması ilmi bir iştir. Eğitim; bütün insanların düşünce ve davranışlarında, yanlış değil; doğruyu, zararlıyı değil; faydalıyı, zulmü değil; adaleti, çirkini değil; güzeli, kötüyü değil; iyiyi seçip uygun vasıtalarla ameli meleke kazandırmaya yönelik planlı programlı çalışma sürecidir.

Gençlerimizin bütün insanlığın saadeti için çalışan, salih, şuurlu müslüman nesiller olarak yetiştirilmesi için eğitim ortamları da büyük önem arz etmektedir.

Gençlerimizin bütün insanlığın saadeti için çalışan, salih, şuurlu müslüman nesiller olarak yetiştirilmesi için eğitim ortamları da büyük önem arz etmektedir. Eğitim ortamları; mimarisiyle, öğrencileri araştırmaya, keşfetmeye, deney yapmaya, hayal güçlerini ve düşünme kabiliyetlerini geliştirmeye yönlendirmelidir. Aynı zamanda insanda bazı davranışların tezahür etmesine vesile olmalıdır. Hz Peygamber “akıl” için Hak ile batılı birbirinden ayıran kalp içinde bir nurdur. Akıllı kişi, nefesine hakim olan ve ölüm sonrası için çalışandır buyuruyor. İnsandaki bir diğer özellik ise düşünce ve muhakeme yapma özelliğidir; yani doğruyu yanlıştan ayırma kabiliyetidir. His ve sevgi özelliği ise kişiye iyiyi kötünden, güzeli çirkinden ayırmasını sağlayarak güzel ahlak kazandırır. İrade ve istek kabiliyeti de faydalıyı zararlıdan ayırmasını sağlar. Adaleti zulümden ayırma

kabiliyeti ise siyaset ve idareyi doğurmuştur. Eğitim binalarımızın yukarıda belirttiğimiz kabiliyetlerin, gençlerimizde davranışa dönüşmesini sağlayacak şekilde dizayn edilmesi gerekmektedir. Eğitim programları ne kadar geliştirilirse geliştirilsin, programların uygulanacağı yerler okul binalarıdır. Bu durumda eğitim programları ne kadar önemli ise mekanın da insanın kalbindeki nuru açığa çıkarması açısından belirli özelliklere sahip olması kaçınılmaz bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Eğer okul binaları çocukların zihin dünyalarını, ruhlarını, duygularını katlediyorsa yapılan okul reformlarının hiçbir değeri yoktur. Günümüzde bu alanda birçok çalışma yapılmasına rağmen eğitim alanında yaşanan problemler henüz çözülememiştir. Okulun temel işlevi, bireye sadece birtakım temel bilgileri kazandırmak değildir. Edindiği bilgileri ihtiyacına göre kullanmak ve yaşadığı asrın sorunlarını çözümlayebilecek bireyler yetiştirmektir.

Okulun temel işlevi, bireye sadece birtakım temel bilgileri kazandırmak değildir. Edindiği bilgileri ihtiyacına göre kullanmak ve yaşadığı asrın sorunlarını çözümlayebilecek bireyler yetiştirmektir.

Okul binaları, sıva ve tuğlalardan ibaret yapılar değildir. Okullar Ben muallim olarak gönderildim.” diyen bir peygamberin varisliği şerefine nail olan her öğretmenin “Yaratan Rabbinin adıyla oku!” şiarını icra ettiği mekanlardır. Medrese sisteminin en önemli özelliklerinden birisi birebir eğitimidir. Sınıflar, öğretmenlerimizin öğrencilere birebir eğitim vereceği şekilde yeniden yapılandırılabilir. Eğitimin kalitesinin artması için yeni açılacak derslikler ile sınıftaki sayılar 10 kişiye düşürülebilir. İşte böyle mekanlarda yetişen Fâtih Sultan Mehmed Han, vezirleriyle bütçe müzâkeresi yapıyordu. Medreseler tahsîsâtına Sultân’ın ayırdığı rakam bir hayli kabarıktı. Mâliye vezîri, bu rakama muttalî olunca, hayretle derin bir sükûta büründü. Vezîrin bu tavrını fark eden firâset ve

başîret sahibi Fâtih Sultan Mehmed Han ve veziri arasında geçen kısa bir konuşmadan sonra “Paşa! Kendilerine imkân sağladığımız yüz talebeden kaç yetişiyor? Aralarından üç-beş tane adam çıkıyor mu?” diye sorar Mâliye vezirine :“–Evet Sultânım! Yetişiyor elbette... Ama bu kadarından ne çıkar ki?” der. Sultan mânidar bir şekilde tebessüm eder ve: “Paşa! Bilir misin ki bunca ahâlî-yi tenvîr edip yetiştiren de, işte bu üç-beş kişidir der. Görüldüğü gibi Fâtih Sultan Mehmed Han, Devlet-i Aliyye’nin en sağlam temel harcını, ilmü irfâna verdiği ehemmiyetle atmaktaydı. Devlet-i Aliyye’nin gelceği için kendisinin yetiştiği mekanların mutlaka olmasının gerektiğini bu alana yönelik yaptığı çalışmalar ile göstermiştir.

Yeniden tarih yazabilecek potansiyelimiz olan, çağ kapatıp çağ açacak bu coğrafyanın genç evlatlarının milli ve manevi değerlerimiz ışığında yetişmesi, Dünya üzerine Hak ve Adalet merkezli medeniyeti inşaa edecek şekilde yeniden zihin kodlarının yüklenmesi açısından eğitim binalarımızın ve okullarımızın, gençlerimizin ruh dünyasına tesiri açısından tefrişatının yeniden yapılması gerekmektedir.

“Okul binaları, sıva ve tuğlalardan ibaret yapılar değildir. Okullar Ben muallim olarak gönderildim.” diyen bir peygamberin varisliği şerefine nail olan her öğretmenin “Yaratan Rabbinin adıyla oku!” şiarını icra ettiği mekanlardır.”

HAMZA EFENDİ

www.hamzaefendi.com.tr

GÜVENDİĞİNİZ LEZZETLERE
YENİLERİ EKLENİYOR..

BİR **BEYZA** MARKASIDIR

ŞUUR VE TASAVVUF EĞİTİMİ

Asiye GÜL / Eğitimci

Şuur, lügat manasıyla; anlama, anlayış, hissetme, duyma anlamına gelir.

Toplumlar, milli ve manevi şuur ile mutlu ve güçlü yaşayabilirler.

Millet, tarihi bir oluşturmaz ve onun teşekkülünde en büyük rolü milli şuur veya milliyet şuru oynar. Bir milletin teşekkülünü ve devamını sağlayan yegâne unsurun da, üzerinde yaşanan bir vatan parçası olmasıdır. Milleti meydana getiren bütün fertlerin, aynı ruh hali ile hareket etmeleri milli şurdur. İşte bu ruhlardır ki, Türk milleti hiçbir zaman vatanı kalmamıştır.

Bugün sahip olduğumuz bu cennet vatan, kahrâman atalarımızın her karışını kanları ile sulayarak bize emanet ettikleri topraklardır. Vatan bir Müslümanın her şeyidir. Çünkü din, namus, şeref ve bağımsızlık gibi kutsal değerler ancak vatan sayesinde korunabilir.

“Andolsun ki Kur’ân’ı, öğüt olsun diye kolaylaştırdık; yok mudur öğüt alan?”

Şuurlu Müslüman: Kur’ân ve hadislerin hem Arapçalarını, hem de meal ve tefsirlerini, düşünerek (tedebbür ile) okur. Böylece vermek istedikleri mesajları anlamaya çalışır ve anladıklarını hayatına uygular. Bu bilinçlenme(şuur) onun iki dünyasını da kurtarır.

“Tasavvuf, manevi ve dini eğitimidir. Manevi ve dini eğitimin amacı da insanları cehâletten kurtarıp bilginin aydınlığına ulaştırmaktır. İyiye, güzele, doğru hedeflere yöneltmek için gerekli kaideleri göstermek ve bu hedefleri engelleyen sebepleri ortadan kaldırıp dünya ve âhiret saadetini elde edecek davranışlar kazandırmaktır.

“Tasavvuf tamamiyle edeptir. Kötü huylardan uzaklaşarak, güzel huylar kazanmak ve kimseden incinmemek, kimseyi incitmemek, herkesin yükünü çekmek, kimseye yük olmamaktır. Nefse karşı başlatılan ve terkedilmemesi gereken bir savaştır. Tüm tasavvuf ehli bireylerin birbirlerini dost ve kardeş olarak gördüğü bir birliktir..”

Allah (c.c.)’ı görüyormuşçasına ibâdet etmek anlamına gelen ‘ihşan’a işaret edilen ilim Tasavvuftur. Bu bilinç ve terbiye ile eğitim alan kişiler, dünyaya rağbet etmeyen, dini yaşantılarında oldukça dikkatli ve zühde önem veren yâni, Hakk’a yönelmek için dünyadan da âhiretten de el etek çekmiş, yaratılanı yaratandan ötürü seven kimselerdir. Başlangıçta ağırlıklı olarak teorik ve uygulamaya dayalı olan Tasavvuf ilmi, daha sonraları fikri ve uygulama alanından, yazılı kaynaklara geçme gereğini hissetmiştir. Bu vesileyle Tasavvuf konusunda meydana getirilen ilk eserler, zühhd hayatı ve bu hayatın esas temellerini belirleyen kısa küçük kitaplar (risale) olmuştur. Bu kısa risaleler, Tasavvuf ilminin ana kaynaklarına ilham olmuştur.

Küçük risaleler yerini büyük kitaplara Abbasiler döneminde bırakmıştır. Öncelikle teorik açıdan fikri çerçevesini oluşturarak, kitaplarla sistemini kurmuş olan Tasavvuf ilmi için zamanla, eğitiminin verilebileceği kurumların doğmasına gerek duyulmuştur. Dinin, insanlar arasında, diğer coğrafya ve kültürlerde de yayılmasında küçümsenemeyecek katkıları olan tasavvufi kurumlar, medrese ve camilerde ciddi bir eğitimi ve temel dini öğretimi sağlamıştır.

Hicri 3. (M.9.) yüzyıla gelinceye kadar tasavvuf ilmi, temel esaslarını tespit ederek, kendi kurumlarını oluşturmuş, bağımsız bir disiplin olarak İslâmi ilimler arasındaki yerini almış ve o dönemlerden beri Müslümanların, dini hayatı şuurlu bir şekilde anlayarak, hissederek yaşamalarında önem arzeden eğitim görevini de kesintisiz sürdürmüştür.

Tasavvufun toplum üzerindeki etkileri yalnızca ruhi ve ahlâki boyutta değil, vatan ve millet sevgisini aşılmasıyla da önemli bir yere sahiptir. Bütün ilim çevrelerinde kabul gören görüşe göre; Osmanlı imparatorluğunun kuruluşunu gerçekleştiren ana insan unsurunun tarikat bağları olduğudur. Tasavvufun ve farklı tarz ve mizaçlardan tasavvuf ehlinin, Osmanlı'nın beylik'ten, Devlet'e, oradan da Cihan Devleti'ne geçiş süreçlerinin her aşamasında inkâr edilemeyecek izleri, etkisi ve katkısı vardır. Hattâ Osman Bey'den itibaren devlet tasavvuf ilişkisi sistemik olarak yapılanmıştır. Osmanlı'ya vücut veren yapının "İlmiye" (âlimler), "Seyfiye" (askerler) ve "Kâlemiye" (brokrasi) yanında dördüncü bir ayağı daha gösterir ki, bu da "İrşadiye" diyebileceğimiz tasavvuf ehlidir. Bu duruma örnek olarak: Osman Bey'in bir tasavvuf şeyhi olan Edebalı ile, Orhan Gazi'nin Ahî Hasan, Davud-i Kayseri, Abdal Murad Geyikli Baba ile, Murad Hüdavendigâr'ın bir "ahi" olan Sinanüddin Yusuf Paşa ile, yıldırım Bayazid'in, aynı zamanda damadı olan Emir Buhari ile, ve 2.nci Murad'ın Hacı Bayram Veli ile ilişkisi gösterilebilir.

Sâlik(tasavvuf yoluna girmiş talebe), dinde kemâlin zirvesine ermeye can atan kimsedir. Tasavvufta bunun muhtelif yolları vardır. "Velâyetullah" adlı eserinde İmam Şevkânî, velâyete açılan yolun şartlarını şöyle sıralamaktadır: " a)Sağlam bir inanç ve teslimiyet. b)Farzları yerine getirip yasaklardan sakınmak. Emir ve yasaklar, zâhirî ve bâtını olmak

üzere iki türdür. Zâhirî emirler: namaz, oruç, hac, zekât ve benzerleri. Zâhirî yasaklar: içki, kumar, zina. Bâtını farz ve emirler: İhlâs, sıdk, emanet, tevbe ve sabır. Bâtını ve manevi yasaklar: riya, sû-i zan, gıybet, nemime(Söz taşıma) türü şeylerdir."

Farzların edasından sonra nâfilelere devam, kulu Hakk'a yaklaştırır. Nitekim bir kudsi hadiste, Hz. Ebû Hureyre (radıyallahu anh) anlatıyor: Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:"Allah Teâlâ Hazretleri şöyle ferman buyurdu": "Kim benim Veli (ihlâs ile bana kulluk eden) kulumu bana yaklaşmış ederse ben de ona harp ilan ederim (intikamını alırım). Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynı veya kifaye) şeyleri eda etmesidir. Kulum bana nâfile (farzlara ilâveten işlediği) ibâdetlerle yaklaştırmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı (aklettiği kalbi, konuştuğu dili) olurum. (Özel ihsan edeceğim nurum ile) Benden bir şey isteyince onu veriririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alırım, korurum. Ben yapacağım bir şeyde, mü'min kulunun ruhunu kabzetmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüte düşmedim: O ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem"

Tasavvuf eğitiminin verdiği şuurlu hareket eden kişi, bütün davranışlarında dikkatli olur, yanlış yapmamaya çalışır. Bu kişi milli, dini ve manevi şuurlu sahibidir.

Vatan ve ümmetin; maddi ve manevi refahı için, şuurlu nesillere ihtiyaç vardır. Bu nedenle; çok önemli olan milli ve dini şuurlu eğitimi, küçük yaşta başlatılmalı ve çocuk büyüyene kadar bu eğitime devam edilmelidir.

“ Allah (c.c.)’ı
görüymüşcasına ibâdet
etmek anlamına gelen
'ihسان'a işaret edilen ilim
Tasavvuftur. ”

Çaylar Bizden

YÜKSEK KALİTE
DOĞAL ÇAY

Bir kuyumcu ustalığıyla, çay filizlerinin altın değerindeki en üst yapraklarından özel olarak harmanlandı.

ALDATMAK VE ALDANMAK ÜZERİNE

Nizamettin KARS / Eğitimci Yazar

Aldatmak; TDK sözlüğünde beklenmedik bir davranışla yanıltmak, karşısındakinin dikkatsizliğinden ve ilgisizliğinden yararlanarak onun üzerinden kazanç sağlamak, yalan söylemek, bir şeyin görünürdeki durumu ve o şeyin niteliği bakımından yanlış bir kanı vermek olarak tanımlanıyor.

Dünya siyaset tarihi aldatma ve aldanmalarla doludur. Krallar, padişahlar, vezirler, devlet adamları... Tarihin tozlu sayfaları onların aldatma ve aldanmalarını yazmaktadır. Bahsettiğimiz

aldatma bir sahtekârın, dolandırıcının veya bir kadın-erkeğin aldatması değil elbette. Bahsettiğimiz siyasi ve idari aldatmadır. Gerek İslam gerekse Türk siyasi tarihinde sık sık karşılaşılan bu tür aldatma ve aldanmalar milletleri ve hatta bütün insanlığı etkileyen sonuçlar doğurmuştur. Aldatılan her siyaset adamı ve devlet lideri aynı zamanda aldanmışlığını gizlemek için çevresindekileri ve halkını aldatmak zorunda kalmıştır.

İslam tarihinde önemli yön değişikliklerine yol açan Hakem Olayı'nı hatırlayın. Hz Ali'ye kurulan

“ Dünyâ siyaset tarihi aldatma ve aldanmalarla doludur. Krallar, padişahlar, vezirler, devlet adamları... Tarihin tozlu sayfaları onların aldatma ve aldanmalarını yazmaktadır. Bahsettiğimiz aldatma bir sahtekârın, dolandırıcının veya bir kadın-erkeğin aldatması değil elbette. Bahsettiğimiz siyasi ve idari aldatmadır.”

kumpas ve aldatma sonucu binlerce Müslüman birbirini öldürdü. Hz. Ali hilafeti kaybetti ve Muaviye ile birlikte saltanat başladı. Osmanlının en zirve döneminde Kanuni Sultan Süleyman'ın Hürrem Sultan ve Sadrazam Rüstem Paşa tarafından kandırılması sonucu Şehzade Mustafa'nın katli de Osmanlı imparatorluğunun geleceğine yönveren bir olay olmuştur. Hakeza Sultan Abdülhamit'e karşı cephe alan Mehmet Akif, İskilipli Atıf Hoca, Elmalılı Hamdi Yazır ve Bediüzzaman Said Nursi'nin de aralarında olduğu dönemin birçok âlim ve mütefekkeri aldandıklarını ve pişmanlıklarını itiraf etmişlerdir. Zira Sultan Abdülhamit'in tahttan indirilişi Osmanlı Devleti'nin yıkılmasına ve İsrail devletinin de kurulmasına sebep olan olaylar zincirinin başıdır. İttihat Terakki Cemiyetinin iktidara getirilmesi ve meşhur üç paşalar; Enver, Talat ve Cemal Paşaların Siyonistler tarafından kandırılması sonucu Osmanlı Devleti Birinci Dünya Savaşı'na katılmıştı. Bu savaşta müttfikimiz Almanlar, Enver Paşa'yı aldatmış, Çanakkale ve Sarıkamış cephelerinde yüz binlerce vatan evladı şehit düşmüştü. Yıllar sonra Enver Paşa “ Ne yazık ki beynelmilel masonluk bizi aldattı.” itirafında bulunarak pişmanlığını dile getirmişti. Tarihimizdeki önemli aldanmalardan biri de Lozan müzakerelerinde yaşandı. BEKO markasının ortaklarından Bernard Nahum'un babası hahambaşı Haim Nahum'un danışmanlığını yaptığı İsmet Paşa'yı kandırması ve yönlendirmesiyle Lozan'da Ege adaları da dâhil, birçok toprak kaybedilmişti. Hatta Çanakkale Arıburnu'nda 1500 metre karelik bir toprak parçası bile 129. maddeyle İngilizlere bırakılmıştı. Bütün bu kepezelikler, itilaf devletlerinin bile imzalamadığı Sevr antlaşması baha-

ne edilerek Lozan bir zafermiş gibi gösterildi ve milletimiz yıllarca bu yalanla aldatıldı. Tarihimizin dönüm noktalarından ve aldanmalarımızdan biri de Marshall Yardımları konusunda olmuştur. Zeytin ağaçları yok edilerek zeytinyağı üretimi bitirilmiş ve ABD'den mısır özü yağı ithal edilmişti. Süt tüketimi azaltılmış, ABD'den ithal süt tozu tüketimi özendirilmişti. Üretim yapan fabrika makineleri testerelerle kesilerek yok edilmişti. Bu yardımları kutsamak için “Zeytinyağlı yiyecekler basma da fistan giyemem.” türküleri uydurulmuştu. Yıllarca bu yalanlarla aldatıldık durduk.

Birinci Körfez Savaşında Özal'ın ABD'ye aldanarak Irak işgaline ve Çekiç Güç'ün Kuzey Irak'a yerleşmesine destek vermesi sonucu Kürdistan Devleti kuruldu. Ne yazık ki milletimiz bu konuda hâlâ aldatılmaktadır. 28 Şubat sürecinde Fadime Şahin, Müslüm Gündüz ve Ali Kalkancı olayları patlatılmıştı. Bu üçünün nezdinde İslâm ve Müslümanlar yaftalandı, itibarsızlaştırıldı. Yıllar sonra olayların birer kurmaca, o üç ismin de birer kiralık oyuncu olduğu gerçeği ortaya çıkmıştı. Milletimiz bir kez daha aldatılmıştı. Bu aldatmalar sonucu 28 Şubat Darbesi gerçekleştirilmiş ve Refahiyol Hükümeti yıkılmıştı.

Daha yakın zamana ve günümüze gelecek olursak benzer bir aldanmışlığı 2007 yılında başlatılan Ergenekon Terör Örgütü soruşturmalarında yaşadık. Altı yıl boyunca ETÖ ile yatıp ETÖ ile kalktık. Aralarında Genel Kurmay Başkanı İlker Başbuğ'un da olduğu binlerce insan terör örgütü üyeliği gerekçesiyle tutuklandı. Onlarca insan bu olaylar sonucu ya intihar etti ya da hastalanarak öldü. Binlerce insanın hayatı alt üst oldu. Ve

bir 17-25 Aralık sonrası sabahı kalkılarak hiç bir şey olmamış gibi, ölen öldü kalan sağlar bizimdir, tavrı takınılarak “Bizi aldattılar, hata ettik.” denilerek bu insanlara iadei itibarda bulunuldu. Tazminatlar ödendi.

Kandırılmayı alışkanlık hâline getiren devlet büyüklerimiz bir büyük aldanmayı da PKK ile çözüm sürecinde yaşattılar milletimize. Dağdan inen teröristleri davullarla, zurnalarla karşıladılar.

Kandırılmayı alışkanlık hâline getiren devlet büyüklerimiz bir büyük aldanmayı da PKK ile çözüm sürecinde yaşattılar milletimize. Dağdan inen teröristleri davullarla, zurnalarla karşıladılar. Şehirlere, kasabalara silah sokan ve yığınak yapan teröristlere dokunulmaması yönünde en üst perdeden valilere emirler verildi. Sonuçta hâlâ devam eden şehir çatışmaları ve hendek savaşları sürecinde yüzlerce insanımız şehit düştü. Akabinde bakkala lolipop şekeri almaya gitmiş ancak şeker yerine kendisine sakız kakalanmış çocuk edasıyla “Terör örgütü bizi kandırdı.” itirafları ve pişkinliği...

Aldanmaların sonuncusu, eğer başarılı olsaydı ülkede bir iç savaşa sebep olacak 15 Temmuz darbe girişimine kalkışan FETÖ konusunda oldu. Fetullah Gülen hakkında 1980’li yıllardan beri bir casus olduğuyla ilgili birtakım söylentiler ortadayken, kendi vaazlarında amaç ve hedefini ifşaa etmişken ve Erbakan Hoca’mızın uyarıları da ortadayken “Ne istediniz de vermedik!” denilerek devletin bütün kapıları ardına kadar FETÖ’ye açıldı. Adalet, emniyet, milli eğitim, ordu, maliye gibi bütün kurum ve kuruluşlara yerleştirildiler. Bu kurumlarda büyük güç elde eden FETÖ bütün kurum ve kuruluşlara el koyarak kanlı bir cuntaya girdi. Devlet büyüklerimiz ise, bir kez daha bir dolandırıcı sahtekâr tarafından parası elinden alınmış mağdur edasıyla “Aldatıldık. Allah ve milletimiz bizi affetsin!” diyerek insanımızın aklıyla alay etmiştir. Söz konusu aldanma bir sahtekârın bir saf kalpliye kandırması olmadığı gibi organize, illegal bir yapının devletin birkaç

kurumuna sızması gibi bir aldanma da değildir. Kocaman bir devleti ele geçirme ve ülkeyi iç çatışma ve parçalanmaya götürme aldatma ve aldanmasıdır. 15 Temmuz cuntasından sonra FETÖ ile bağlantısı olan birçok kişi tutuklandı. FETÖ bağlantılı olduğu iddia edilen on binlerce memur iç soruşturma bile yapılmadan ihraç edildi. İhraçlarda tutarsızlıklar olmalı ki Cumhurbaşkanımız bile “At izi it izine karıştı.” diyerek tepki gösterdi. Bu ihraçlarda kriptö FETÖ’cülerin parmağı olduğu iddiaları Sultan Abdülaziz dönemindeki Molla Süleyman hikâyesini hatırlattı bize.

Molla Süleyman, çok âlim ve âbid bir zattır. 40 yıl boyunca hadis ve fıkıh dersi vermiştir. Bu yüzden Bab-ı Ali’de de muteberdi. Osmanlı bu adama o kadar güveniyordu ki bölgedeki Kripto Hristiyanları listeleme görevini ona vermişti.

Bir komisyon kurulmuştu. Komisyonun görevi, gündüz Müslüman gibi yaşayan, ancak gece olunca gerçek dinine dönen Kripto Hristiyanları tespit etmektir. “Ben kriptö Hristiyanım” diye itiraf edenler, hiçbir ceza ve yaptırıma uğramayacaktı. Komisyonun başkanlığına da Molla Süleyman getirildi. Komisyon bir hafta çalıştı. Tam görevi bitecekken Molla Süleyman “Durun bir dakika!” dedi. “Ben Molla Süleyman, gerçek adım Hristo. Ben de bir kriptoyum.” dedi. Tabii herkes şaşkın!

Üstü ihanet, ortası ticaret, altı ibadet olarak kategorize edilen bu yapının ihanet ve ticaret ayağındakilerin çoğu bir şekilde yurt dışına kaçınca altta ibadetle meşgul olanlar hedef seçildi.

Bir aldanma ve aldatma olayı da bu ihraçlarda mı yaşanıyor acaba? Zira ÖĞDER Diyarbakır Şubesi kurucusu ve Kilis eski Milli Eğitim Müdürü Abdurrahman Sevgili, 10 FETÖ dershanesini kapattığı halde, FETÖ suçlamasıyla tutuklu! Bir Milli Görüşçüden bir Fetocu çıkarmak!.. Hakeza FETÖ okullarına teşvik çıkarmadığından FETÖ tarafından ölümle tehdit edilen ve bu yüzden bir yıl boyunca polis korumasıyla dolaşan Yusuf Okumuş FETÖ suçlamasıyla görevinden ihraç edildi.

Trajikomik bir durum değil mi? Buna benzer örnekleri çoğaltmak mümkün.

Üstü ihanet, ortası ticaret, altı ibadet olarak kategorize edilen bu yapının ihanet ve ticaret ayağındakilerin çoğu bir şekilde yurt dışına kaçınca altta ibadetle meşgul olanlar hedef seçildi. FETÖ'yi büyütüp canavarlaştıran devlet büyüklerimiz, kendileri için uygun gördükleri "kandırılma karinesini" ne yazık ki hasbelkader sendikalarına üye olan öğretmen, dersane ücretini ödemek için zorunlu olarak bankalarından kart alan öğrenci velisi veya maaşını almak için bankanın müşterisi olmuş memur, gazetelerine abone olan esnaf ve iş dünyasındaki pastadan pay almak isteyen şirketler için uygun görmemişlerdir. Oysa müşte-

risi olmak suç sayılan bankanın açılışını devlet büyüklerimiz Fetullah Gülen ile birlikte yapmışlardı. Sendikanın kurulmasına da ilgili kanuna uygun olarak iktidar izin vermişti. Yani ortada bir illegalite yokken bu kuruluşlarla ilişkili olan insanların "kandırılma ihtimali de" göz ardı edilerek bir süreç avına kurban edilmeleri ne kadar adil? En genç ve saraya en yakın bir bakanımız Fatih Koleji mezunuyken FETÖ'cü sayılmıyor! Ancak başka insanlar Fatih Koleji mezunu olduğu için görevlerinden ihraç ediliyor veya tutuklanıyor. Böylesine bir adalet anlayışı çadır devletlerinde bile söz konusu olmamıştır.

FETÖ okullarından mezun ve dershanelerine devam etmiş bakan, milletvekili ve üst bürokrat-

ların çocuklarını sayacak olursak sayfalar dolu bir liste yapmak zorunda kalırız. Meselemiz o değil tabi ki. Kendileri o yapıyla ilişkili olunca "aldatılan" başkaları ilişkili olunca "suçlu" anlayışının yanlışlığını vurgulamaktır amacımız. El-

bette ki NATO'nun emriyle darbeye kalkışan unsurlar ve darbeye destek veren FETÖ üyeleri en ağır şekilde cezalandırılmalıdır. Ve dahi FETÖ'yu devletin en üst kademelerine yerleştirip palazlandıran, maddi

imkânlar sağlayan siyasetçisinden bürokratına bütün sorumlular da bu aldanmışlığın, kastın ve ihmalin cezasını ödemeliler. Adalet, vicdan, devlet yönetimi ve devlet adamlığı bunu gerektirir.

15 Temmuz ile ilgili birçok teori ve komplo teorisi konuşuldu. Kimine göre bir darbe teşebbüsü, kimi-

ne göre bir cunta. Kurmaca bir tiyatro diyenler de oldu, bir işgal girişimidir diyenler de. Bu toz duman ortamda at izi de it izine karışmışken birçok şey söylenebilir. Nasıl ki 28 Şubat darbesinin gerçekleri yıllar sonra ortaya çıktıysa 15 Temmuz gerçekleri de elbette ortaya çıkacaktır. Ortaya çıkana kadar da aldanmaya devam edeceğiz. Sonuç olarak siyaset çoğu zaman aldatma ve aldanmalar üzerine kurulmuştur. Birçok savaş, ölüm ve yıkım bu aldanmalar ve aldatmalar sonucunda yaşanmıştır. Bu aldanmaların bir sonucunu 15 Temmuz'da darbe ve işgal kalkışması olarak yaşadık. Tabii 15 Temmuz'la ilgili bütün bu yazdıklarım aldatılma tezi üzerine. Peki ya aldatılmayıp aldatıyorsanız?

Ve dahi FETÖ'yu devletin en üst kademelerine yerleştirip palazlandıran, maddi imkânlar sağlayan siyasetçisinden bürokratına bütün sorumlular da bu aldanmışlığın, kastın ve ihmalin cezasını ödemeliler.

OKULLARDAKİ AHLÂKİ EĞİTİMİN TEMEL YANLIŞLARI

Ömer FETEN / Eğitimci

Milletleri de devletleri de ancak doğru eğitim kurtarır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki Türkiye gibi Müslüman bir toplumda eğitimin temel amacı millî ve manevi değerlere sahip, yaşadığı çağı anlayan ve kendi problem değil meselelere çözüm arayan, ilim olarak kendini yetiştirmiş ve gelişmelere açık olan insan yetiştirmektir.

Eğitim ve öğretim iki boyutludur. Öğretim öğrencilere dünyevi bilgi, beceri ve bazı değerler

kazandırırken eğitim ise öğrencilere dini-ahlaki ve millî yani genellikle uhrevî değerler kazandırmalıdır. İşte tam bu sırada bizim eğitim sistemimizin temel problemi başlıyor. Bizim sistemimizde sadece öğretim boyutu öne çıkarak eğitim kısmı genellikle es geçiliyor. Bu da maalesef eğitim sistemimizde her şeyin dünya ölçekli olmasına sebep oluyor. Mutlaka istisnası olmasına rağmen öğretmenlerimizin çoğu öğrenciye sadece maddi kazanımlar vermekte ve bütün zamanını buna harcamaktadır. Asıl üzücü

olan ise okul-öğretmen-aile üçlüsünün üçüncü ayağı olan ailelerin pek çoğunun de aynı durum içinde olmasıdır. Yani eğitim anlayışımızda bir sıkıntı vardır. Bu da her şeyin materyalist sistemlerde olduğu gibi başarı-bilgi kriterleri ve değerlendirmeleri dünya ölçekli olmaktadır. Okullarda yapılan toplantılarda ve görüşmelerde velilerin öğretmene sorduğu genellikle ilk şey öğrencinin girdiği sınavlarda aldığı notlar veya girmişse deneme sınavlarında kaçınıcı olduğu olmaktadır. Hatta maalesef velilerin çoğu kendilerine dünya rantı sağlamayan bazı ders hocaları ile görüşme lüzumu bile görmemektedir. Onlar için en önemli şey yüksek not ve iyi derecedir. Yani öğrencinin ahlaki ve dinî kazanımları -davranışları önemli olmaktan çıkmıştır. En azından çocuğun temel ahlaki değerler bakımından ne durumda olduğu bile önemsenmemektedir. Okul idareleri ve öğretmenleri istisnası vardır ama övündükleri ilk şey sınavlar sonucunda bir üst okula, mesela üniversiteye kaç öğrenciyi hangi yüksek puanla gönderdiği. Genellikle toplantılarda bunlar konuşulur ve sene sonlarında bununla alakalı briefingler verilir. Hatta yıl içinde zümre toplantılarının genel konusu bunlardır. Ama bu bakışla yani eğitimde uhrevi bir bakış açısı olmadığı zaman başarılı hatta kariyer odaklı öğrenci yetişirken dinî-ahlaki ve millî değerlere bağlı adam yetiştiremiyoruz. En büyük hedefi çok para kazanmak, kısa yoldan şöhret olmak olan ve gördüğü ahlaki yanlışlıkları hayatında olağan hâle getiren hatta yakın gözlemler ile fark ettiğimiz reklamlarla empoze edilen TV dizilerindeki hayata özenen ve orada yaşananları uygulamaya çalışan nesil yetişmektedir. Daha önemlisi bu gençlik oldukça bencil, kul hakkı konusunda duyarsız, haya zaafiyetleri olan israfın ne olduğunu bilmeyen, bilse de kaale almayan ve kendi başarısı için nerede ise her yolu mübah gören bir kişilik hâline geliyor.

Sonuç olarak böyle yetişen bürokrat-amir-memur devleti ile halkı ile bütünleşemiyor. En önemlisi Rabbimizin af kapsamında olmayan kul hakkına riayetden uzak bir toplum oluşuyor.

Buraya kadar eğitimimizdeki ahlaki zaaf oluşturan temel yanlışları belirttik. Peki çözüm ne olabilir? İşte burada şunlar yapılabilir diyoruz: İlk olarak öğretmen yetiştirmeye özellikle dik-

İlmi olarak eğitimini tamamlayan adaya öğretmen formasyonu verilirken dini-ahlaki ve millî değerler anlatılmalı ve yaptığı hizmetin Peygamberlik mesleği olduğunu aktarmalıdır.

kat edeceğiz. İlmi olarak eğitimini tamamlayan adaya öğretmen formasyonu verilirken dini-ahlaki ve millî değerler anlatılmalı ve yaptığı hizmetin Peygamberlik mesleği olduğunu aktarmalıdır. Ayrıca öğretmenin elindeki hammadenin insan olduğunu özellikle açıklanmalı. Dünyayı yönetenin insan olduğunu bunu yetiştirenin de öğretmen olduğunu vurgulanmalıdır. Ülkemizde öğretmenliği asli ve kutsal vazife sayan insanlar yetiştirmek ancak böyle olur diye düşünüyorum. Diğer taraftan okullarımızdaki müfredat programlarında her ders içinde olabilecek ahlaki ve dinî konular konmalıdır. Öğrencileri ise okuldaki eğitimin yanında ibret alabileceği etkinliklere yönlendirmek lazımdır. Ahlaki değerlerin önemini genel ve özel görüşmelerde anlatmak önemlidir.

Sonuç olarak eğitimde sadece dünyevi temelli bu bakış açısı ile devam ettiğimiz takdirde manevi-ahlaki ve millî değerlerden yoksun nesiller yetişmeye devam edecektir. Bu da geleceğimiz açısından tehlikeli olduğu kadar üzücüdür.

Diğer taraftan okullarımızdaki müfredat programlarında her ders içinde olabilecek ahlaki ve dinî konular konmalıdır. Öğrencileri ise okuldaki eğitimin yanında ibret alabileceği etkinliklere yönlendirmek lazımdır.

İSLAM'DA HUKUK VE KUVVETLER AYRILIĞI

Birol DUMAN / Araştırmacı Yazar

İslam'dan önce de şüphesiz Hammurabi kanunları, Hint Brahmanlarının Purana, Veda, Konfiçüüs'ün Şu-King gibi hukuki yapıtları, İranlıların Avesta'sı, Mısırlıların kanuni metinleri vs. vardı. Ancak Allah ve Resulu (SAV) hak ve hukuku öyle işlediler ki, sahabeler (R. Anhüm), tabiun ve nihayet tebe-i tabiun hukuk kurallarını zamanla bir ilim haline getirdiler. M. Hamidullah, ülkelerin kanun ve hukuk kaidelerine tatbik edilebilecek bir hukuk ilminin İslam'dan önce dünyanın hiçbir yerinde mevcut olmadığını belirtir. Şöyle der, "Bu ilmi eski Yunan'da, Roma'da, Hindistan'da, Çin'de, Mısır'da ve diğer memleketlerde İslam öncesinde bulamadım. Bunu sadece İslam'da görebiliyoruz. Mesela hukuk kaidelerinin kaynakları nelerdir? Bu kaidelere, kanunlara neden boyun eğiyoruz.", (Muhammed Hamidullah, İslam'ın Hukuk İlmine Katkıları, Beyan Yayınları, sh. 26), "Hukuk ilmi kanununun kaynakları, hukukun felsefesi, yasama metodları, yorumlama, uygulama gibi konuları ele alır. Dünyada böyle bir konuda yazılmış en eski eser, teorik hukuk ilminin kurucusu İmam Şafii'nin, hukukun kökenine (Usul'ul Fıkıh) dair yazdığı "Risale" adlı kitabıdır." (age, sh. 16)

İslam'da tartışılması mümkün olmayan hükümler noktasında yasa koyucu (yasama organı) önce Allahu Azimuşşan'dır. Ayet-i kerimelerde, "Hüküm ancak Allah'ındır." (12/Yusuf Suresi, 40) ve "Allah hüküm verenlerin en üstünü değil midir?" (95/Tin Suresi, 8) denilmektedir. Allah'tan sonra

yasa koyucu Resul-ü Ekrem'dir (SAV). Nitekim bu "Allah ve Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin..." (8/Enfal Suresi, 46) ve "Allah ve Resulü bir işe hüküm verdiği zaman inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resulüne karşı gelirse apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." (33/Ahzap Suresi, 36) ayetleriyle sabittir.

İslam'da tartışılması mümkün olmayan hükümler noktasında yasa koyucu (yasama organı) önce Allahu Azimuşşan'dır.

Bu konu hadis-i şerifte de iyice aydınlatılmıştır: Resulü Ekrem (SAV) Muaz b. Cebel'i Yemen'e vali olarak gönderirken ona,

Neye göre hüküm vereceksin?

Allah'ın kitabına göre.

Onda bulamazsan?

Allah Resulünün sünnetiyle.

Onda da bulamazsan?

O zaman reyimle (kendi görüşümle) içtihat ederim, diye cevap vermiştir. (Ebu Davud ve Tirmizi)

Yasamanın başı Allahu Azimuşşan'dır. Onun hükümlerine Allah Resulü (SAV) dahil bila istisna bütün halife ve Müslümanlar tabidir. Bedir esirlerinin durumu, Ümmü Mektum ve helal olan balı kendisine haram kıldığında uyarması gibi en

küçük bir zul'de vahiyle Resulullah'a (SAV) olması gereken bildiriliyordu. Allah'tan sonra yasama yetkisi Resulullah'a aittir demiştik. Allah ve Resulünün belirlediği hükümlere, kanunlara İslam hukukunda nass denir ve her Müslüman için bağlayıcıdır. Allah'ın koyduğu bir hükmü ancak Allah neshedebilir. Resulullah'ın koyduğu bir hükmü Allah ve Resulullah'ın kendisi neshedebilir. Başka hiç kimse neshedemez.

Nass dışında belirlenen kanuni hükümler, Muaz b. Cebel hadisinden de anlaşılacağı üzere içtihat yapma yetkisine sahip alimlerin reyleriyle belirlenir ki bu, zamana, mekana ve bazı şartlara göre değişebilir. Şüphesiz naslar kadar bağlayıcı değildir.

Büyük İslam alimi Prof. Dr. Yusuf el Kardavi İslam'da çağdaş devletlerin aksine, adil olsun, diktatör olsun İslam şeriatının gölgesinde kanun çıkaran bir tek devlet başkanı bulamazsınız." demektedir. Üstad dipnot olarak da bunun İslam şeriatına dayanarak günümüz şartlarında ortaya çıkan hukuki olaylarla ilgili kanun çıkarmama anlamına gelmediğini, nasla veya şer'i bir kaide ile çatışmadığı müddetçe buna engel olmadığını belirtmektedir. (Prof. Dr. Yusuf el Kardavi, İslam'da Devlet Mefhumu, Nida Yay. İstanbul, 2013, Çeviri, Hüsamettin Cemal, sh. 57) Nitekim Peygamberimizin (SAV) ahrete irtihaliyle birlikte birçok konuda hukuki kararlar alınmıştır, ama bu kararlar dönemin fakihleri tarafından belirlenmiştir.

Asrı saadetin en büyük fakih sahabeleri Hz. Ebu-bekir, Ömer, Osman, Ali, Abdullah İbni Mes'ud, Abdurrahman İbni Avf, Ubeyy İbni Kaab, Muaz bin Cebel, Ammar İbni Yasir, Huzeyfetü'l - Yemen, Zeyd İbni Sabit, Ebu'd Derda, Ebu Musa el-Eş'ari, Salman-i Farisi ve Aişe anamızdır. (Allah hepsinden razı olsun)

"İslam'da hukuki, kanuni hükümlerin istinbatı (çıkartılması) vaz' olunması devlet ve hükümet reisiyle değil fakihlerle alakalıdır.

Hukuki hükümlerin fakihler tarafından istinbatıyla ilgili Muhammed Hamidullah da şöyle der: "İslam'da hukuki, kanuni hükümlerin istinbatı (çıkartılması) vaz' olunması devlet ve hükümet reisiyle değil fakihlerle alakalıdır. Bu iş fakihe (İslam hukukçusuna) aittir. Yani kanun koyma işi

hükümetin karışmadığı, hükümetin dışındaki bir vazifedir. (M. Hamidullah, age, sh. 24)

Batılı bir oryantalist olan hukuk profesörü Noah Feldman, devlet tarafından yürürlüğe konması bakımından, İslam hukukunun devlet hukuku sayılması gerektiğini belirtirken bile İslam hukukunun içeriğinin fıkıh alimleri tarafından belirlenmesi hasebiyle, fakihler hukuku olduğunu itiraf eder. (Noah Feldman, İslam Devleti Çeviren İhsan Durdu, Ufuk Yayınları, İstanbul 2013, sh. 73)

İslam'da hukukun diğer adının da şeriat olduğunu belirten Feldman "Şeriat, özü itibariyle küçük veya büyük, yönetici veya yönetilen her insan için eşit şekilde uygulanan hukuk olmanın peşindedir. Hiç kimse onun üstünde değildir ve herkes ona uymakla yükümlüdür." der. (N. Feldman, age, sh. 206, 207)

Resulullah (SAV) dışında ne raşid halifeler (R. Anhüm), ne de onlardan sonra gelen hiçbir İslam devlet başkanı yargı ve yürütmeyi birlikte kendi uhdesinde bulundurmamıştır. Efendimiz döneminde birçok fakih ve kadı mevcuttu. Yeni fethedilen birçok yere Efendimiz zaman zaman yürütme olarak vali ve mahkeme işleriyle ilgili kadı gönderiyordu. Örneğin Yemen'e vali olarak Muaz b. Cebel'i, kadı olarak Hz. Ali'yi (R. Anhüma) göndermiştir.

Hukukun özünü kavramış İslam alimleri ve yöneticileri kuvvetler ayrılığı ilkesine büyük özen göstermişlerdir. Merhum Erbakan Hocamız 1993 yılı Mayıs ayında Milliyet Gazetesi yazarı Teoman Erel'in kendisine yönelttiği bir soru üzerine, bağımsız organların batıda üç olduğunu, Adil Düzen'de ise bu organların dört olduğunu belirtir. Bunlar yasama, yürütme, yargı ve denetleme organlarıdır. (Erbakan'ın Konuşmaları, Mayıs, 199, Refah Partisi, Sh. 43)

Noah Feldman da klasik İslami anayasa sisteminde, güçler ayrılığı ilkesinin mevcut olduğunu itiraf etmiştir. (age, sh. 140) Büyük alim Kardavi İslam'daki kuvvetler ayrılığı ilkesinin çağdaş demokratik sistemlerin anayasalarında yer alan ilkelere daha üstün olduğunu belirtir ve şöyle der, "Çünkü İslam'daki kuvvetler ayrılığı ilkesi devlet başkanından parlamentoya, yürütme organına ve idare ile ilgili kurumlara varıncaya kadar, yasama yetkisini üzerine alan kurulla, siyasi kurumların hepsinin arasındaki organik ayrılığa dayanmaktadır." der. (Y. el Kardavi, age, sh. 56, 757)

Kur'an'dan

DÜŞÜNÜN BİR KERE

İnsan düşünen, düşündüğünü yorumlayan, yorumladığından bir netice çıkaran bir varlıktır. Kur'an insanlara çeşitli konuları ifade ettikten sonra bu muhataplarını düşünmeye davet eder. Önemli olan insanları düşünmeye yönlendirmektir. Düşünen bir insan mutlaka neticeye varır. Diyeceğim odur ki düşünün bir kere, bir kere daha düşünün, düşünün ve yine düşünün. İslamsız saadet olmayacağını düşünün. Hayatın iman ve cihad olduğunu düşünün. Ölümü, hesap gününü, cenneti ve cehennemi düşünün. Bizi düşünmeye çağıran şu Kur'an ayetlerini okuyun ve düşünün.

Rabbimiz buyuruyor:

BAKARA 164: "Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri peşinden gelmesinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde DÜŞÜNEN bir topluluk için gerçekten ayetler vardır."

ALİ İMRAN 118: "Ey iman edenler, sizden olmayanları (kâfir ve münafıkları) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size kötülük etmekten asla geri durmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer DÜŞÜNÜP anlıyorsanız, ayetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz."

ENAM 50: "De ki: Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır, demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben, sadece bana vahyolunana uyarım. De ki: Kör ile gören hiç bir olur mu? Hiç DÜŞÜNMEZ misiniz?"

ZÜMER 42: "Allah, ölenin ölüm zamanı gelince, ölmeyenin de uykusunda iken canlarını alır da ölümüne hükmettiği canı alır, ötekini muayyen bir vakte kadar bırakır. Şüphe yok ki, bunda iyi DÜŞÜNECEK bir kavim için ibretler vardır."

HAŞR 21: "Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara DÜŞÜNSÜNLER diye veriyoruz."

Akıllı Kolej

ANAOKULUNDAN ÜNİVERSİTEYE KADAR
TÜRKİYE’de 32 ŞUBE

VEGİHİ HÜRKUŞ
ÖZEL SİVİL HAVACILIK LİSELERİ

ÇANKAYA, ETİMESGUT ve **Bu Yıl da**
KEÇİÖREN’de

**EN HAVALI
OKUL**

**TÜRKİYE’DE
İLK DEFA**

2030 Yılına Kadar İstihdam Avantajı

Uluslararası Sivil Havacılık Akreditasyonu

3 Boyutlu Simülasyonlarda Eğitim

Avrupa Dil Pasaportu

HERKESE VE HER KESEYE GÖRE BİR AKILLI OKUL VAR

444 31 25 | www.akillikolej.com

Size Özel Müşteri Temsilcileri: 0 (546) 440 31 25 - 0 (505) 160 46 43

AkıllıEğitim

akilli_egitim

TUTARLILIK

(DÜŞÜNCE DAVRANIŞ İLİŞKİSİ)

Yunus Yegin / Psikolojik Danışman

İnandırıcı olmanın, kabul görmenin en belirleyici yanısıdır tutarlılık. Bireylerin özgün düşüncelerini açık ve güvenli bir şekilde paylaşmaları büyük bir erdemdir. Ortamın bu hâlde (güvenli) bulunmasına katkı vermek de bir o kadar erdemdir. İnsanların düşüncelerinin olmayabileceğini bir an için düşündüğümüzde geriye kalanın sadece edilgen bir varlık olduğunu gözlemlemek tabii bir sonudur. Akletmek, düşünce üretmek ve çıktılarını paylaşmak insan fıtratının en temel özelliklerindendir. Kuran-ı Kerim’de akledenler ve düşünenler için çok önemli övgüler vardır. “Andolsun biz, aklını kullanacak bir kavim için o memleketten ibret alınacak apaçık bir delil bıraktık.” (Ankebut 35) “Ey kavimim! Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak beni yaratana aittir. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?” (Hud 51) Çünkü insanlar sosyal hayata ancak yeni ve etkin düşünce ürünleriyle katkı sağlayabilirler.

İnsanlar çevreleriyle etkileşim kurarak sosyalleşirler. Aslında insanların birbirlerini anlamaları ve kendilerini anlatabilmeleri için de bu süreç kaçınılmazdır. Davranışlarımızın çok büyük bir kısmı öğrenmelerimizin sonuçlarıdır. Kişiliğimizin doğuştan getirdiğimiz yanları olmakla birlikte büyük bir kısmı çevremizle kurduğumuz ilişkiler sayesinde olgunlaşıp gelişir. Bu gerekçeyle öğrenmelerimiz çok büyük bir önem kazanmaktadır. Öğrenmede bireyin hazır bulunuşluğu önemli bir yere sahiptir. Birey öğrenmeye hazır değilse zorla öğrenmenin gerçekleştirilmesi mümkün değildir. O hâlde öğrenmenin etkin gerçekleşebilmesi için şartların ve çevre uyaranlarının pozitif olması gerekir. Öğrenmede öğrenenin durumu kadar ortamın ve öğrenmeye destek olacak kişinin de önemi büyüktür. Ortam güvenli hâlde getirilebilirse öğrenme kolay gerçekleşebilir ve kalıcı hale gelebilir. Ortamın güvenli hâlde getirilmesi otorite yetkisini kullananlara aittir. Bu durumda otorite

İnsanlar çevreleriyle etkileşim kurarak sosyalleşirler. Aslında insanların birbirlerini anlamaları ve kendilerini anlatabilmeleri için de bu süreç kaçınılmazdır. Davranışlarımızın çok büyük bir kısmı öğrenmelerimizin sonuçlarıdır. Kişiliğimizin doğuştan getirdiğimiz yanları olmakla birlikte büyük bir kısmı çevremizle kurduğumuz ilişkiler sayesinde olgunlaşıp gelişir.

yetkisinin saygıya ve anlayışa dayalı olarak kullanılması durumunda ancak ortam güvenli olabilir. Kısaca güvenli ortam, bireylerin düşüncelerini bir baskıya maruz kalmadan açık olarak ifade edebildikleri ortamdır. Veleve ki bu duygu ve düşünceler onayladığımız duygu ve düşünceler olmasın. Herkes düşüncesini güven içerisinde paylaşmak istemektedir. Bu yüzden insanlar için yaratılışları itibarıyla sahip oldukları hakların başında düşünce ve ifade özgürlüğü gelmektedir. İnsanlar arasındaki düşünce ve anlayış farklılıkları zenginlik olarak telakki edilmelidir. Çünkü bütün insanlar farklılıklarıyla birlikte yaratılmışlardır. Hâl böyle iken yaratıcı Hak Teala (CC) her insanın düşüncesinin, anlayış biçiminin, yeteneklerinin, ilgilerinin, kapasitesinin farklı olabileceğini ve bu farklılıkların dikkate alınarak muamele göreceğini açık olarak ifade etmişken (Fatır suresi 18) insanların birbirlerine karşı acımasız ve anlayışsız davranmaları en hafif ifadeyle abesle iştigal etmek olsa gerektir.

Etkin öğrenmede en temel belirleyicilerden bir tanesi karşılıklı etkileşimdir. Yani öğretene öğrenenin ilişkisidir. Öğrenmeye açık olduğunu ilan eden birey, artık öğrenmek için çevre şartlarının olumlu olması ve öğreticinin olumlu tutum içerisinde olmasını beklemektedir. Öğreticinin pozitif bir tutum içerisinde olduğunu gösteren en önemli aygıt tutarlılıktır. Hayatımızı kolaylaştırsın ve daha güvenli bir yaşamımız olsun diye düzenlendiğini kabul ettiğimiz, mesela trafik kuralları her platformda dillendirilip hatırlatmalarda bulunulur. Ancak bu kadar hayati öneme sahip olan trafik kuralları yine de ihlal edilir. Yine herkesin yüksek düzeyli çevre bilincine sahip olması gerektiği sık-

ça paylaşılır. Ama piknik alanlarımız, parklarımız, deniz kenarlarımız, yol kenarlarımız kısaca yakın çevremiz dahi maalesef kir içerisinde. Çünkü çevremizi pervasızca kirletiyoruz. Bu tutumumuz sürdüğünden dolayı, ilişkili olduğumuz sosyal çevre üzerinde etkili olamıyoruz. Hz. Peygamber çevresindekilere bir mesaj ilettiği zaman bunu duyanlar tartışmasız kabul ediyorlardı. Çünkü peygamber ahabı şunu çok iyi biliyordu. Eğer Hz. Peygamber bir talimat buyurmuşsa bu talimatın birinci uygulayıcısı kendisidir. Bu güven Peygamberle ahabını o kadar özdeşleştirmiştir ki bu ilişkinin sonucunda “ Asrı Saadet Toplumu” diye bir envanter ortaya çıkmıştır. Eğer karşımızdaki insanlar üzerinde etkili olmak, olumlu bir algıya sahip olmak istiyorsak düşünce ve eylemlerimiz arasındaki tutarlılık tartışmasız sağlanmalıdır. Söylediklerimizin etkisi yaptıklarımızın düzeyiyle orantılıdır. Günümüz şartları insanları zorunlu olarak gerekli gereksiz bilgi bombardımanına tabi tutmaktadır. Dolayısıyla orta sınıf toplumsal yapı içerisinde bilgi eksikliğinden çok bilgi bolluğu bulunmaktadır. Ancak asıl bulunması gereken ve de bulunmayan insanların ifadeleriyle davranışlarının tutarlılığıdır. Bu da insanlar arasında çok önemli bir güven sorunudur.

Hayatı Sırası

İSLAM ALLAH'A TAZİM MAHLÛKA ŞEFKATTİR

İslam tevhid dinidir. Biz Müslümanlar Allahtan başka bir ilaha inanmayız ve O'na zatında ve fillerinde hiçbir şeyi ortak kılmayız. Ve ayrıca bütün peygamberlere iman ile beraber, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)'min Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna da inanırız. Ve ayrıca biz, inancımızın gereği olarak bütün mahlûkata sevgi ve şefkat besleriz. Yaratılanı severiz yaratandan dolayı. Bu bizim inancımızdır, dinimizdir. Aşağıdaki hadisi şerifleri bu açıdan okuyalım ve düşünelim, düşünelim ki kendimize gelip Milli Görüşe dönelim.

Peygamberimiz buyuruyor:

MÜSLİM: Ebu Hüreyre (r.a) şöyle dedi: Ben Resulüallah (s.a.s) şöyle buyururken dinledim: Allah Teâlâ buyurdu ki: "Ben, ortakların ortaklıktan en uzak olanıyım. Kim işlediği amelde benden başkasını bana ortak koşarsa, o kişiyi de ortak koştuğunu da reddederim."

BUHARİ VE MÜSLİM: İbni Ömer (r.a)'dan rivayet edildiğine göre Resulüallah (s.a.s) şöyle buyurdu: "Bir kadına, ölünceye kadar hapsettiği bir kedi yüzünden azap edildi ve bu sebeple cehenneme girdi. Hayvanı

hapsettiğinde ona bir şey yedirmemiş, içirmemiş, yerdeki haşereleri yemesine bile izin ve imkân vermemişti."

BUHARİ VE MÜSLİM: Cündeb İbni Abdullah İbni Süfyân (r.a)'den rivayet edildiğine göre Nebi (s.a.s) şöyle buyurdu: "Kim işlediği hayrı şöret kazanmak için halka duyurursa, Allah onun gizli işlerini duyurur. Kim de işlediği hayrı halkın takdirini kazanmak için başkalarına gösterirse, Allah da onun riyakârlığını açığa vurur."

EBU DAVUD VE NESAI: İbni Ömer (r.a)'dan rivayet edildiğine göre Resulüallah (s.a.s) şöyle buyurdu: "Allah'a sığınan kimseyi koruyup himaye ediniz. Allah için isteyene veriniz. Sizi dâvet edenin dâvetine uyunuz. Size iyilik yapana siz de iyilik yapınız. Şayet verecek bir şey bulamazsanız karşılık vermek istediğinizi göstermek üzere kendisine dua ediniz."

TİRMİZİ: İbni Mesud (r.a)'den rivayet edildiğine göre Resulüallah (s.a.s) şöyle buyurdu: "Mümin; insanları kötüleyen, lânetleyen, kötü söz ve çirkin davranış sergileyen kimse değildir."

GÖÇ VE SURİYELİ GÖÇMENLERİN EĞİTİMİ

Halil ATLI / Uzman Eğitim

İnsan yaşamı bir göç serüvenidir. Ruhlar âleminde başlayıp hesapla son bulacak yolculuğumuz bir göç/hicret yolculuğudur. Belki bu olgunun tezahürü ile olsa gerek insan hep göç edegelmiştir. Kişinin isteğine göre daha iyi yaşam koşulları bulmak amacıyla başka bölgelere taşınmasına göç denir. Göçler, içeriklerine, niteliklerine ve alanlarına göre türlere ayrılırlar. Kavimler Göçü ve Moğol istilasını bir tarafa bırakırsak son yüzyıla kadar insanlar çoğunlukla doğa şartlarına göre göç etmişlerdir.

Dünya savaşlarıyla başlayan kitlesel savaş tamlarıyla birlikte insanlığın göç serüveni de büyük ivme kazanmıştır. Sömürü düzeniyle Avrupa ve ABD'nin özellikle Afrika ve Asya ülkelerindeki açgözlülükleri, bu kıtalarda yaşayan insanların

sömürgecilerin ülkelerine doğru göçünü hızlandırmıştır.

İsrail'in terör devleti olarak Filistin topraklarında kurulmasıyla birlikte Filistin topraklarından büyük mülteci akımlarının başlamasına neden olmuştur (Halen yeryüzündeki en büyük mülteci millet, Filistinlilerdir). Bugün dünyanın gündemini meşgul eden Suriyeli kardeşlerimizin göçü; modern zamanların en önemli sorunu olarak karşımızda durmaktadır.

2010 yılında Tunus'ta başlayıp Libya, Mısır, Suudi Arabistan, Yemen ve Suriye'yi içine alan ve "Arap Baharı" olarak lanse edilen halk hareketleriyle birlikte ismi zikredilen ülkelerin pek çoğunda yönetimler değişti, bir kısmında ise mevcut

İktidarlar revizyon yapmak zorunda kaldı. Ancak Suriye, “Arap Baharı”nın en çetin cevizi oldu. Batı ve ABD destekli halk hareketleri ve Esad karşıtı bazı muhalif İslami kesimler, bölgedeki İran ve Rusya faktörünü göz ardı ettikleri için ülkedeki diktatörü deviremediler.

Göç, başlı başına sorun demektir. Varılan yerde karşılanma biçimi, ev-yurt problemi, dil ve uyum sorunu, yeni yaşama adaptasyon sıkıntısı çekilebilecek problemlerin başında gelir. Tüm göç işlemleri içerisinde en fazla sıkıntıyı çocuklar/gençler çekmektedir.

Genel olarak Mart 2011 yılından beri Suriye’de bir iç savaş hali devam etmekte olup savaş sebebiyle 6-7 milyon Suriyeli ülke dışına göç etmek zorunda kaldı. Türkiye, belki de kısa süreceğini de düşünerek “açık kapı” uygulamasıyla başvuran tüm Suriyelileri kabul etti. Bugün bir kısmı resmi kamplarda olmak üzere yaklaşık 3 milyon Suriyeli, ülkemizde barınmaktadır. Suriyeliler; Şanlıurfa, İstanbul, Hatay, Kilis, Gaziantep, Mardin, Maraş başta olmak üzere tüm ülke sathı mahalline dağılmış bulunmaktadır. Suriyeli göçmenlerin yaklaşık üçte ikisi çocuk ve gençlerden oluşmaktadır.

Göç, başlı başına sorun demektir. Varılan yerde karşılanma biçimi, ev-yurt problemi, dil ve uyum sorunu, yeni yaşama adaptasyon sıkıntısı çekilebilecek problemlerin başında gelir. Tüm göç işlemleri içerisinde en fazla sıkıntıyı çocuklar/gençler çekmektedir. Belli yaşın üstündekiler karşılaşılan problemleri hem daha iyi anlayabilirler hem de bütün olaylara kendileri yön verdikleri için nispeten rahattırlar. Ancak çocuklar/gençler o kadar şanslı değildirler.

Çocukların ve gençlerin tüm sorunlardan farklı olarak eğitim sorunu büyük önem arz etmektedir. Gençler, gelecekte ülkelerinin yöneticileri olacak-

lardır. Onların, modern eğitim olanaklarından yararlanması bugünleri için olduğu kadar yarınlar için de önemlidir.

Mevcut konjonktüre bakıldığında Suriye’deki savaşın kısa sürede bitmesi pek olası görülüyor. Savaş bitse bile artık birlik içinde bir Suriye’den bahsetmek realiteye aykırı olacaktır.

Ülke dışına çıkan Suriyelilerin genel dağılımına bakıldığında büyük bir kısmının Türkiye’de ikamet ettiği görülmektedir. UNICEF’in Şubat 2016 Durum Raporuna göre Türkiye’de kayıtlı 2.8 milyon Suriyeli bulunmakta, bunların yaklaşık 300 bini kamplarda, geri kalan 2.5 milyonu da muhtelif şehirlerde bulunmaktadır. Türkiye’deki Suriyelilerin % 54’ü çocuklardan oluşmaktadır (1.471.958 kişi). Yaklaşık 1.5 milyon çocuktan ancak 325 bini okullara devam etmektedir. Bu rakamlara bakıldığında 1 milyondan fazla çocuk henüz okullara devam edememektedir. Bunlara ayrıca üniversitelere devam etmesi gerekenlerin sayısı da eklenince toplam rakamın bir hayli yüksek olduğu görülmektedir.

İnsanın ihtiyaçları göz önüne alındığında eğitim, elbette pek çok biyolojik ihtiyaçtan sonra gelmektedir. Ancak ülkenin gelecek imarı için eğitim en temel ihtiyaç olarak karşımızda durmaktadır.

Türkiye'deki Suriyelilerin eğitimi başlangıçta problem olarak düşünülmemişti. 2011 yılında kitlesel göç başladığında hem kısa bir sürede dönüşün olabileceği öngörülmüş hem de ilk etapta eğitim, ihtiyaç olarak görülmemiştir. Ancak savaşın çok uzaması ve artık geriye dönüş imkanının/ihtimalinin gittikçe azalması ve boşta kalan çocuk/gençlerin suç gruplarına dâhilinden sonra Suriyelilerin eğitimi daha profesyonelce değerlendirilmeye başlanmıştır.

Önceleri kamplarda ve belediyelerin çeşitli imkânlarıyla oluşturulan "Geçici Eğitim Merkezleri" yle Suriyelilere eğitim imkânları sunulmaya çalışılmıştır. Ancak zaman içerisinde çeşitli nedenlerle bu merkezler yetersiz kalmaya başlamıştır.

Türkiye'deki Suriyelilerin eğitimi başlangıçta problem olarak düşünülmemişti. 2011 yılında kitlesel göç başladığında hem kısa bir sürede dönüşün olabileceği öngörülmüş hem de ilk etapta eğitim, ihtiyaç olarak görülmemiştir.

Milli Eğitim Bakanlığı Suriyelilerin eğitimine çeşitli genelgelerle eğilmiştir. Bunlar: Ülkemizde Geçici Koruma Altında Bulunan Suriye Vatandaşlarına Yönelik Eğitim Öğretim Hizmetleri, 26 Eylül 2013 tarihli MEB Temel Eğitim Genel Müdürlüğü Genelgesi, Ülkemizde Kamp Dışında Misafir Edilen Suriye Vatandaşlarına Yönelik Tedbirler, 30 Nisan 2013 tarihli genelgeleri örnek gösterilebilir. Bu genelgeler genel itibariyle geçici çözümler bulmak üzerine kurgulanmış.

Geldiğimiz noktada Bakanlık kesin çözümler üzerinde durmaktadır. Daha önceleri yayınlanan genelgelerde olsa da üzerinde durulmayan Suriyelilerin, Türkiye'deki okullara doğrudan kaydı hususu artık en önemli şart olmuştur. Yeni yapılanmaya göre Suriyeli öğrencilerden eğitim öğretim çağına gelenler doğrudan ilkokullara alınacak, diğerleri için de denklik komisyonları marifetiyle yerleştirme yapılacaktır.

Bu sistem güzel olmakla beraber geçmişten kaynaklı eğitim sorunlarımız artarak devam etmektedir. Suriyeli kardeşlerimizin yoğun olarak yaşadığı; Şanlıurfa, İstanbul, Hatay, Kilis, Gaziantep, Mardin, Maraş illeri eğitim olanakları itibariyle önceden de problemlili olan illerimizdir. Bu illerimizin çoğunda sınıf başına düşen öğrenci sayıları, öğretmen açıkları, okulların fiziki eksiklikleri önceden had safhadaydı. Önceki sıkıntılara ek olarak Suriyelilerin intibakından dolayı daha fazla sıkıntıya girecekleri kesindir. Bakanlığın; bu illere ivedi olarak pozitif ayrıma gitmesi gerekmektedir. Bu illerdeki okul ve öğretmen açıkları kapatılmalı. Okulların temizliği ve düzeni için ekonomik olarak desteklenmesi gerekmektedir. Suriyeli ve yerli halkın kaynaşması için ve olası provokasyonlara karşı sosyal çalışmacıların alanda daha çok görev alması sağlanmalıdır.

KELİMELERİN KOKUSU

İbrahim KİLİK / Eğitimi

Billur mahreçli bir kaynaktan dökülür kelimeler. Nâmelerde söz olur, şarkılarda tını. Şair eli değerse şiir. Kelimelerin de çiçekler gibi rengi ve kokusu vardır. Bazen, çayın rayihası karışır sabah tazeliğinde kelimelerin kokusuna, adı muhabbettir. Kelimeler en çok erguvan renginde gülümser yaşadığınız kent İstanbul ise. Boğazın iki yakasından hoş bir koku sarar sarmalar sizi. Yosun kokusu erguvan kokusu ile harmanlanınca İstanbul hayallerinizde güle remizdir. Mavilik düş kurar sinesinde kelimelerin.

Üsküdar sahilinde iseniz, gözünüz takılır Kızkulesi'nin asaletine ve zarafetine. Sonra Mihrimah Sultan camiinden bir ezan yükselir. Alır götürür ruhunuzu bulutlara. Ezanın lahutiliğine kapılır, yönelirsiniz camie. Artık, Mihrimah mı olur, Gülnûş Valide Sultan mı... Cami avlusunda gördüğünüz kediler yadınıza Ebu Hureyre'yi (Allah ona rahmet etsin) düşürür, ruhuna edeple bir Fatiha yollarsınız. O munis varlıklara bakınca merhamet ve şefkat kelimelerinin kokusunu duyarsınız genzinizde, içiniz açılır. Huzura ermek için huzura durmaya yönelirsiniz. Secde mahalli hasretle alnınızı bekler. Merhum Necip Fazıl'ın "Beni kimsecikler okşamaz madem/ Öp beni alnımdan sen öp seccadem" dizeleri dökülür. Yunur yıkanır sineniz huzura durursunuz.

Allahuekber, lafzı celilini dilinizle söylerken; dünyevi olan her şeyi elinizin tersi ile arkaya atarsınız. Üstünüze huzur sağanağı yağmaya başlar. Sahibi Hakikiyle söyleşmeye başlarsınız. Sohbetinize melekler tanıktır. Huzur kelimesinin mest eden kokusu yayılır mabedin içine. Kabe tam karşınızda mihrabın ardındadır. Hani derin nefes alsanız Kabe'nin ve Kabe kelimesinin kokusu dolar ciğerlerinize... Yaratana konuşmanız sizi saflaştırır alabildiğine teslimiyetin manasına erersiniz.

Kelimelerin kokusunu hissetmeniz için, koku

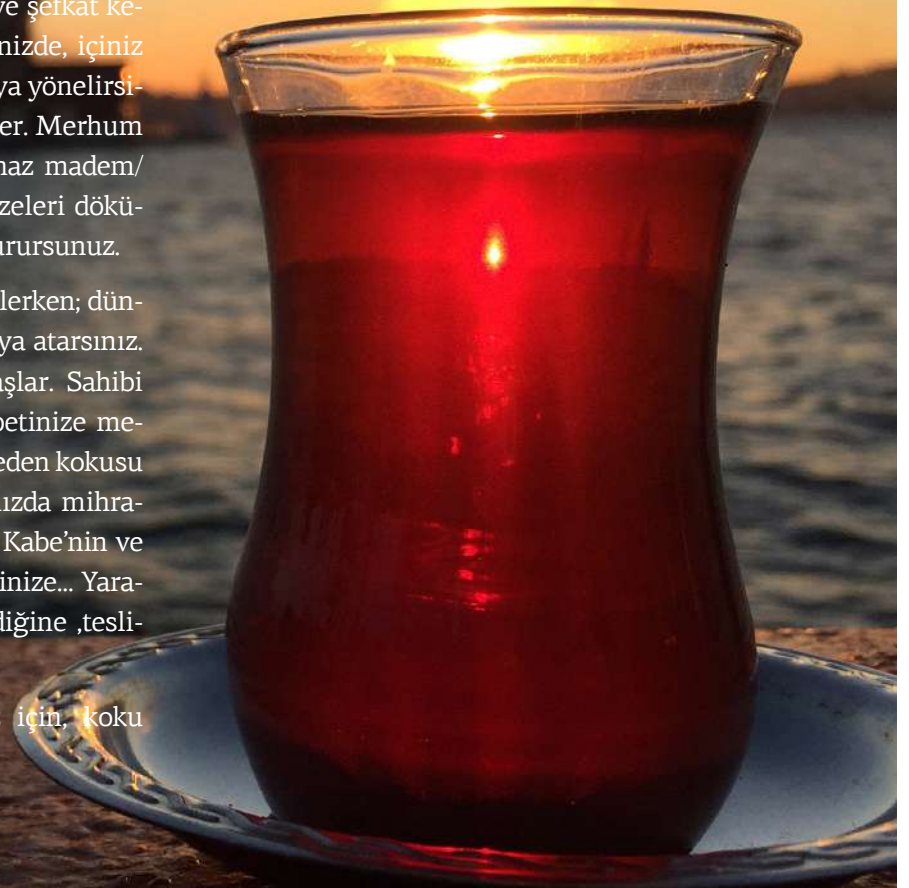
uzmanı olmanız da gerekmez. Bazen bir rüya görürsünüz. Medine'de metfun sevgililer sevgilisinin ikliminden kokular gelir gül usareli. Dilinizde salavat-ı şerife eliniz edep ile göğsünüzün üstündendir. Medine hasreti yakar sinenizi. O sevgiliye hem dünyada hem beka aleminde kavuşmayı dilersiniz Mevla'dan. O demde hem dünyadan hem Leyla'dan vazgeçersiniz.

Dedim ya, kelimelerin kokusu vardır. Bazen yase-min, bazen lâle, bazen sümbül. İstanbul'sa kentiniz, kelimelerin kokusu hem lâle hem erguvan...

Koku mahreçli yazıyı bir beyitle tamamlayalım en iyisi:

"Senden bilirim yok bana bir faide ey gül!

Gül yağını eller sürünür çatlasa bülbül"

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

fmustafaaydin@gmail.com

"İlim ahmaklığı gidermez,
Siyasi şuur olacak."

N. Erbakan

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C. Başbakanı

Millî Görüş Lideri

15 TEMMUZDAN NASIL BİR DERS ÇIKARMALIYIZ?

Habib KARAÇORLU / Eğitimci

Ülkemiz Temmuz 2015'ten beri terör kısıkağı içerisinde çok zor ve sıkıntılı günler yaşamaya devam ediyor. Geride bıraktığımız on sekiz ay içerisinde terör saldırılarında ne yazık ki gerek sivil vatandaşlarımızdan gerekse güvenlik güçlerimizden yüzlerce insanımızı kaybettik. Terör unsurlarının kökü ve mihrakı dışarıda olsa da ne yazık ki insan kaynakları içimizden temin edilmektedir. Her gün medya organlarında gündemin ilk sırasını alan terör mevzuunda yazar, akademisyen ve uzmanların yorumlarını izleyip dinlemekten artık gına geldik. Bir kanaldan diğerine koşarak güya kamuoyunu aydınlatmaya, bilgilendirmeye gayret eden aydın tabakasının bir türlü meselelerin temeline inemediklerini, konunun içerisine girmeyip etrafında nafiye dönüşler yaptıklarını esefle izlemekteyiz.

Ülkemizin niçin kalkınmış, ileri ve uygar ülkelelerin gerisinde kaldığını bu aydın tabakasının durumu bize çok iyi anlatıyor. Buradan malum zevata şunları soruyorum: Bu vatanda doğup büyüyen,

okullarında okuyan, Müslüman ana ve babaların çocukları niçin bu vatana, bu millete ve devlete düşman oluyor? Niçin içinden çıktığı, her şeyini borçlu olduğu bu aziz milletin fertlerine silah çekebiliyor? Niçin vatanının, devletinin ve milletin değil de yabancı devlet ve unsurların amaçları için çalışıyor? Bunlar nasıl kandırılıyor? Bunlar kandırılırken, yanlış yollara itilirken biz neredeydik? Hangi kurum ve kişiler görevlerini yapmadılar? Kimler bile bile bu ihanete alet oldular ve olmaktadır? Niçin Almanya ve Japonya'da böyle terör örgütleri yok? Niçin onlar ileri düzeyde teknoloji üreterek tüm dünyaya pazarlıyor da biz hala onların pazarı durumundayız? Haydi! Bu soruların da cevabını verin de ülke ve dünya gerçeklerini bildiğinizi kabul edelim.

Yıllardan beri ilericilik, çağdaşlık, laiklik ve demokrasi diye milletin değerlerine saldıran, bunu bir rant kapısı yapıp milletin derdine zırnık kadar derman olamayıp sadece millete tepeden bakıp horlamasını bilen, zeka ve ilim fukaraları! Yukarı-

daki soruların cevapları sizi pek ilgilendirmez değil mi? Sahibinin sesi, çarpık düzenin yılmaz savunucuları, aydın geçinen cühela zavallılar, size sesleniyorum: Yıllardan beri devam edegelen hatalar zincirini, günah kervanlarını, putlaştırılmış ideolojileri, kaşarlanmış, küflenmiş projeleri savunmaktan vaz geçin artık. Biraz gözünüzü açın, gerçekleri görün, halkı anlamaya çalışın, Hakkın yanında olun, peşinden gittiğiniz tarihin çöplüklerindeki işe yaramaz ideolojileri tekrar tekrar getirip ortalığı kirletmekten vaz geçin. Neymiş Efendim? Bütün cemaatler de ellerine fırsat geçerse aynı FETÖ gibi darbe yaparlarmış. Hadi orndan! hadi orndan! Seni gidi gâvur aşığı seni! Sen önce, kendi dinini, tarihini, medeniyetini öğren.

Dünyanın neresinde bizim ülkemizde ki gibi kendi dinine, öz değerlerine, tarihine ve milli kültürüne yabancı ve kısmen de düşmanlık yapan bir aydın tabakası vardır acaba? Biz Müslüman bir milletiz elhamdülillah. O halde mensup olduğumuz dinin ana kaynaklarını okuyup öğrenmeden nasıl olur da bu din ve mensupları hakkında yorum yapabiliriz? İşte bu olsa olsa Türkiye’de olur. Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’in bir kez dahi mealini okumadan İslam’ı nasıl anlayabiliriz? Son ve Hak din İslam’ın tebliğcisi, açıklayıcısı ve uygulayıcısı son Peygamber Hazreti Muhammed (S.A.V.)’in hayatını, öğütlerini ve davasını idrak etmeden, O’nun yolundan gidip, O’nun gibi yaşamadan nasıl iyi bir Müslüman olabiliriz? Biz ki, bin yıl bu topraklarda ve etrafındaki üç kıtada büyük devletler kurmuş, bütün dünyaya hükmetmiş, adalet ve medeniyet dağıtmış bir ecdadın torunlarıyız. Biz bu şuura, bu ruha sahip olmadan nasıl diğer devletlerle yarışacak ve bu ülkeye sahip olacağız? İşte zurnanın zırt dediği nokta burası. Eğer ülkeye hizmet konusunda samimi iseniz, bu noktaya gelin, bunları konuşun.

Bu ülkenin okullarında bu milletin evlatlarına din diye yanlış ve eksik şeyler öğretilecek. Tarih diye boş, faydasız veya bir kısmı yalan ve yanlış bilgiler verilecek. Kendi kültür ve medeniyetine yabancı, amma elinkine hayran nesiller yetiştirilecek, sonra da bunlar birilerinin güdümüne girecek, gidip dağa çıkacak, hainlerin pençesine düşecek, ondan sonra yıllarca terör konuşulacak, bedel ödenecek, çocuklar yetim, kadınlar dul kalacak, ana ve babalar yaralı olacak. Bütün bunlara rağmen hiçbir zaman meselenin temeline inilme-yecek, bu derdin gerçek teşhisi konulup tedavisine gidilmeyecek, pansuman tedbirlerle vakit kay-

bedilecek, sonra hastalık tüm bedene yayılınca da kalkıp samimi Müslümanlar suçlanacak, öyle mi? Sizi gidi taklitçiler sizi...

Küresel ırkçı emperyalizmin kısılcısından kurtulmanın mücadelesini veren ülkemizin her alanında hala daha onların davulunu çalan, borusunu öttüren, hala daha ezberletilmiş yanlışlarının peşinden koşan, çareyi kendimizde değil yabancı adreslerde arayarak gaflet ve dalalet içerisinde bocalayan, sözüm ona aydınlar var. Yaklaşık üç asırdan beri yakalanmış olduğumuz batılılaşma hastalığının tüm mikrop ve virüsleri bünyemize önemli ölçüde zarar vermeye devam ediyor. Artık bunlardan kurtulmanın zamanı geldi, geçiyor. Elimizi çabuk tutalım, zararın neresinden dönlürse kardır kabilince yeni nesillere sahip çıkalım, onları her türlü zararlı akım ve görüşlerden koruyalım. Dinimizin saf ve düzgün akidesini onların kalplerine koyalım, onları İslam ahlakıyla yetiştirelim, onları öz kültür ve medeniyetimizin faziletleri ile şuurlandırılalım. Her gencimiz bu aziz milletin bir ferdi olmanın gururu ve onuruyla hayata atılsın, ülkesini, milletini ve devletini yüceltmek için çalışsın. “Bu çok mu zor?” Hayır, çok kolay.

Âlemlerin Rabbi ve Mutlak Hüküm Sahibi Allah (C.C.) ilk insan, babamız Hazreti Âdem (A.S.)’den beri bize her iki cihanda kurtuluşu sağlayacak kuralları içeren tek kurtuluş yolu Din-i Mübin-i İslam’ı elçileri aracılığı ile bildirmiş ve insanlığı uyarmıştır. Son Elçi Hazreti Muhammed (S.A.V.)’e bu dinin en mükemmel ve son şekli Kur’an-ı Kerim ile bildirilmiş ve O da ashabı (R.Anhum) ile birlikte bu kitabı hayatlarına uygulayarak bize model olmuşlardır. Bu model Anadolu coğrafyasında ecdadımız tarafından yüz yıllarca hayata geçirilmiş ve üstün bir medeniyet kurulmuştur. Biz tarihten silinmeye çalışılan o kadim medeniyetin üzerindeki külleri temizleyerek bu coğrafyada onu yeniden inşa edeceğiz inşallah. Bu inşa çalışmasına da eğitimden başlayacağız. Devlet ve millet olarak el ele vereceğiz. Her kes üzerine düşen görevi yapacak, fedakârlıkta bulunacak. Ali İmran Suresi 104. Ayeti Kerimede Yüce Rabbimiz: “İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşu eren onlardır.” Buyurmakta. İşte biz de bu emri yerine getirmenin gayretiyle çırpınıyoruz. Haydi hayırdan yarışmaya, buyurun ” doğru reçeteye”. Rabbimiz (C.C.) bizleri kurtuluşu erenlerden kılsın. Amin.

ÜMMETİMİZİN ŞUURLU MÜSLÜMAN İHTİYACI

Abdulaziz KIRANŞAL / Eğitimci

Şuurlu Müslüman, bilgiye önem verdiği kadar, ği kadar temsile/ö bilince/şuura da önem veren, tebliğe önem verdi rneklği de önem veren Müslümandır. Şuurlu Müslüman, Allah'ına kul olamayan davasına er olamaz bilinciyle hareket eden, ilk ve öncelikli görevinin alemlerin rabbi olan Allah'a kulluk olduğunun bilincinde olan adamdır.

Ümmetimizin büyük sıkıntılar ve kaoslar yaşadığı, ölümcül saldırılarla karşı karşıya kaldığı bu günlerde tüm zamanını davaya adayan, hiçbir dünyalığın şehvetine kapılmayan, çelik gibi sınırları olan, geri adım nedir bilmeyen, bir mermi gibi hedefine kilitlenmiş Şuurlu Müslümanlara olan ihtiyacımız bir kat daha artmıştır.

Şuurlu Müslüman, “Benim namazım-niyazım, [hac, kurban gibi] diğer bütün ibadetlerim, kısaca hayatım ve ölümüm, âlemlerin rabbi olan Allah içindir. O'nun hiçbir eşi ve ortağı yoktur. İşte

banaya emredilen, böyle inanmak ve bu inanç üzere yaşamaktır.” Ayeti gereği tüm ibadet ve çalışmalarını görsünler, bilsinler, sevsinler, övsünler için değil, sadece ve sadece Allah için yapar. Allah için yapılmayan her işin kıyamet günü şirk kadar büyük bir günah olarak karşısına çıkacağını bilir.

Şuurlu Müslüman, görev adamdır. En büyük görevi ise Allah'a kulluktur. Çünkü kulluk âlemlerin rabbi olan Allah'ın insana yüklediği en büyük sorumluluktur. Bu görev ifa edilmeden diğer tüm görevler anlamsız kalacaktır. Kulluk bilincinin şuuruna erişildiği zaman dünyanın tüm cazibeleri basitleşir, tüm yorgunluklar huzura dönüşür. Eğer sonunda kulluğun tek gayesi olan Allah'ın rızası varsa tüm çileler zevkle göğüslenir. Hayatı değerli kılan kulluk bilincidir. Varlık gayesini gerçekleştirebilmek, hayatı boş ve anlamsız bir döngü olmaktan çıkarabilmek hep bu yüksek şuur seviyesiyle ilgilidir.

Şuurlu Müslüman, asla kulluğunu sadece bir takım ibadetlerle sınırlamaz, çünkü kulluk hayatın sadece bazı evrelerinde yapılan bir takım ibadetlerde değil bütün bir hayatı kuşatan etkisiyle kendi göstermelidir. Kulluk vicdandaki her harekette, organların her işleyişinde, her davranışta Allah'a yönelmektir. Bu yöneliş esnasında çabanın sonucundan ziyade çabanın kimin için sarf edildiği önemlidir. Eğer yapılan iş Allah için ise sonucu ne olursa olsun önemli değildir. Çünkü asıl başarı ve zafer yaptığını Allah için yapabilmektir. İşin sonu Allaha aittir.

Şuurlu Müslüman, bütün bir hayatı Allah için yaşar. Allah için olmayan her şeyin amelleri zayi etmek ve ömrü boş işlerle tüketmek olduğunun bilincindedir. Onun tek bir çabası vardır oda âlemlerin rabbi olan Allah'ın rızasını kazanmak ve ona hakkıyla kulluk edebilmektir.

Şuurlu Müslüman, bütün bir hayatı Allah için yaşar. Allah için olmayan her şeyin amelleri zayi etmek ve ömrü boş işlerle tüketmek olduğunun bilincindedir. Onun tek bir çabası vardır oda âlemlerin rabbi olan Allah'ın rızasını kazanmak ve ona hakkıyla kulluk edebilmektir.

Örnek aldığımız sahabe efendilerimizden, ilk nesil dava adamlarından bahsederken öncelikli dikkat çekilecek husus kulluk hususundaki şuurlarıdır. Onların her hareketinde hatta nefes alışverişlerinde bile kulluk endişesi bariz bir şekilde kendini gösterir. Bu neslin tüm hayat programı kulluk eksenslidir. Tüm tercihler, bütün yönelişleri, temel endişeleri Allah'a kul olma yolundadır.

Günlük hayatın meşgaleleri, davetin sarsıcı imtihanları asla onların bu kulluk bilincini sarsmamıştır. Onlar Allah'a kul olarak özgürleştiler. Allah'a itaat ederek tüm boyun eğişlerden kurtuldular. Sadece Allah'ı razı etme peşinde koştular.

Allah için sevindiler, Allah için üzüldüler. Onun yolunda öfkelenildiler onun için sakinleştiler.

Hayatlarını Allah'ın çizdiği sınırlarla yaşadılar. Tüm egemenlikleri reddettiler. Sadece Allaha hesap verme derdinde oldular. Sadece Allah'ın kınamsından korktular. Yeryüzünde sadece Allah'a kulluk edilsin diye bedel ödediler. Bu yolda kim canını verir, kim malını verir denilince önce ben demesini bildiler. Asla tereddüt geçirmediler.

Allah onlardan razı olsun kulluk imtihanını en güzel şekilde verdiler. Onların iddiaları asla lafta kalmadı. Bir ideolijiyi savunmadıkları için asla slogan adamı olmadılar. İş adamı oldular, işin edebiyatını yapan adam olmadılar. Onları dışarıdan görenler hayranlıklarını gizleyemediler. Bu muhteşem kulluk şuuru onların namazlarından başlayıp bütün hayat programlarına sirayet etti.

Şuurlu Müslüman için Allah rızasının gaye edilmediği bir hayat teferruatlardan ibaret bir hayattır. İslam davasını sırtlanmayan ve nefsinin peşinde koşan sıradan insanlar hayatlarını teferruatlar peşinde tüketir. Teferruatlar peşinde tüketilen hayat Kur'an'ın tanımıyla geçici bir oyun ve eğlence olur. "Bilin ki dünya hayatı [Allah'ın çağrısına aldırmadan yaşandığı takdirde] oyundan, eğlenceden, süs ve gösteriştendir, birbirinize karşı övünmeden ve daha çok mal-mülk ve evlat sahibi olma hırsından ibarettir."

Allah içinlik olmadığı sürece ve ahirete yatırım mantığıyla değerlendirilmediği sürece dünyada sahip olunan her şey teferruattan ibaret kalır.

Allah içinlik olmadığı sürece ve ahirete yatırım mantığıyla değerlendirilmediği sürece dünyada sahip olunan her şey teferruattan ibaret kalır. "Kadınlar, erkek evlatlar, yığınla biriktirilmiş altınlar, gümüşler, soylu atlar, [koyun, keçi, deve gibi] sağmal hayvanlar, bağlar-bahçeler bütün bunlar fâni hayatın gelip geçici nimetleridir."

Kur'an'da bahsi geçen tüm bu nimetler, zamanı tüketen, insanı hüsrana uğratan şeyler olabileceği gibi, insanın ebedi saadete ulaşacağı yer yani cennet için yatırım olan ibadete de dönüşebilir. Tüm bunlar niyetlerimiz ve gayemizle ilgilidir. Dünya aynı dünya, insan aynı insan, iş aynı iş. Yola çıkarken taşınılan şuur, planlanan niyet yapılan işlerin teferruat mı? İbadet mi? olduğunun temel ölçüsüdür.

Şuurlu Müslüman, bir bütün olarak ticaretinden siyasetine, uykusundan yeme içmesine, hayatı ibadete çeviren adamdır. Onun tüm davranışları Allah rızasına endeksli olduğu için Şuurlu Müslümanın hayatı iman ve cihaddan yani bir bütün olarak ibadetten ibarettir.

Rasulullah s.a.v dava muhteşem bir şuura sahip sahabe kadrosunu yetiştirirken Allah nazarındaki değer ölçüsünü kulluk olarak ortaya koymuştur. Câbir (r.a.) şöyle anlatıyor ashop ile birlikte iken efendimiz buyurdu ki:

Şuurlu Müslüman, bir bütün olarak ticaretinden siyasetine, uykusundan yeme içmesine, hayatı ibadete çeviren adamdır.

“Kim Allah katındaki değerini öğrenmek istiyorsa o, Allah'ın kendi hayatındaki değerine baksın. Kişi Allah'ı ne kadar tazim ederse (emirlerine ne kadar değer verirse) O'nun katındaki değeri de o kadardır”

Sahabe efendilerimizin Allah Rasûlünün tedrisatından geçerken öğrendikleri ilk şey hayatı Allah merkezli yaşamak olmuştur. Sosyal, siyasal, ekonomik, ahlaki her tercihi Allah'ın emirlerine göre şekillendirmek, Allahın reddettiklerini reddetmek ilk öğrenilen prensip olmuştur.

Bu problemin çözümü Müslümanın tebliğ ettiği şeyi en ince ayrıntılarına kadar kendi nefsinde ve hayatında uygulamasıdır. Öyle ki Müslümanın sadece simasını bile gören insanların başka bir söze ihtiyacı kalmamasın. Bu konuda en güzel örneğimiz yine Rasûlullah'dır.

Bir sahabe Hz. Peygamber'e "Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'ın velileri kimlerdir?" diye sordu. Hz.

Peygamber şöyle cevap verdiler: "Gördüklerinde insana Allah'ı hatırlatan kimselerdir."

Şuur konusunda zirve olan Hz. Ömer (r.a) bir gün dostları ile otururken aralarında şöyle bir konuşma geçmişti. Hz. Ömer (r.a) yanındaki dostlarına: "Allah'ın kabul edeceği tek bir dileğiniz olsa ne isterdiniz?" diye bir soru sormuştu. Oradakilerden biri: "Ben, şu oda dolusu gümüşüm olsun da onu Allah yolunda harcamak isterim dedi. Bir başkası: Şu oda dolusu altınım olsun da onu Allah yolunda harcayım isterim dedi. Bir diğeri: Bu oda dolusu mücevherim olsa da Allah yolunda harcasam isterim dedi." Herkes dileğini söyledikten sonra oradakiler "Ya Ömer peki sen ne isterdin?" diye sordular. Hz. Ömer (r.a): Ben de, Ebu Ubey-

de bin Cerrah, Muaz bin Cebel ve Huzeyfe bin Yeman gibi bir oda dolusu adam isterim ki onları, Allah yolunda görevlendireyim." diyerek ümmetimizin o günde bu günkü

gibi verilen görevleri hakkıyla yerine getirebilecek şuurlu Müslümanlara olan ihtiyacını dile getirmişti.

Hz. Ömer başka bir rivayette örnek gösterdiği bu şuurlu kadroları şöyle tarif etmiştir: "Allah'ın bazı kulları vardır ki, bâtılı terk ederek onu öldürür, yerine getirmek sûretiyle de hakkı yaşatır ve insanları iyiliklere teşvik ederler! Teşvik edildikleri iyiliklere koşarlar. İnsanları kötülüklerden menederler; kendileri bir kötülükten menedildiklerinde ondan vazgeçerler. Korku ile ümit arasında bulunurlar. Görmedikleri halde Allah'a ve O'nun azabına kesinlikle inanırlar. Korku kendilerini Allah'a samimi olarak bağlanan ve dolayısıyla kurtulan kimselerden yapmıştır. Bu fani dünyayı, ebedî olan âhiretleri uğrunda feda ederler. Hayat onlar için bir nimet, ölümse cömertliktir. Öldüklerinde hurilerle evlendirilirler ve ölümsüz hizmetçilere sahip olurlar." Rabbimiz cümlemize bu şuuru nasip eylesin.

KOCAELİ İLME HİZMET VAKFI

“Müslümanların sorunlarıyla ilgilenmeden sabahlayan ve akşamlayan bizden değildir”, hadisi şerifinin uyarısından korkan ve üstlerindeki vebal ve insan fıtratında mevcut olan şefkat, merhamet, adalet, hamiyet, mürüvvet ve kerem sıfatlarının gereği olarak ferde ve topluma hizmet sunmak isteyen başta Merhum İlyas Kaya Beyefendi olmak üzere 13 arkadaşı tarafından 1981 yılında kurulan Kocaeli İlme Hizmet Vakfı ilk olarak İzmit - Mehmet Ali Paşa Cami Külliyesi'nin yapımını tamamlamış, ücretsiz Kur'an Kursları açmış, İmam Hatip Okulu açmış, Vaaz ve Sohbet, Vakıf 1 İslam Kültürü Televizyonu, Market ve Aşevi vb. hizmetler yapmış, Lisan Okulu ve Kültür Merkezleri ile İslami şuurlanma ve eğitim faaliyetleri yapmıştır.

Doğu Marmara'da büyük bir İslami hizmet yapan, bu bölgenin dindar kimliğini oluşturan, kamuoyumuzun takdir ve ilgi ile hizmetlerini takip ettiği vakfımız yine, yeniden ve öncü hayır faaliyetleri için çalışmalarını sürdürmektedir.

Vakfımızın mülkiyetindeki M. Ali Paşa Camii

Vakfımızın organizesiyle açılan İmam Hatip Okulu

Halka açık ücretsiz Ramazan boyu iftar programlarımız

**DERİNCE KURAN KURSU VE HİZMET
BİNASI İNŞAATIMIZ DEVAM EDİYOR.**

KOCAELİ İLME HİZMET VAKFI
MÜTEVELLİ HEYETİ BAŞKANLIĞI
Mehmet Ali Paşa Mah. Gazi Mustafa Kemal Bulvarı
No: 2/F İzmit KOCAELİ
Tel: 0262 325 55 62 - 0532 361 0370

ONLINE EĞİTİME GİDEN DÜNYADA AHİRETLİK NASİHATLER

İbrahim DEMİRKAN / Eğitimci

Pedagoji, yani çocuk eğitimi ve androjinin, yani yetişkin eğitiminin yeni teknolojilerde birlikte iç içe geçmeye başladığını görüyoruz. FATİH Projesiyle gündemimize oturan online ya da uzaktan eğitimin de yakından, yani yüz yüze eğitimde olduğu gibi birçok sıkıntısı vardır. Örneğin online eğitimde öğrencilerini görememek bir öğretmen için öğrencinin o an özellikle neye ihtiyacı olduğunu anlayamamasına sebebiyet verir. Yüz yüze eğitimin nimetleri saymakla bitmez, ama insanlar online film izleme, online alışveriş ve en önemlisi online eğitime başladıysa bireye sadece dünyalık değil ahiretlik bilgi, ilim ve irfan vermelidir diyen düşünce sahiplerinin işi gerçekten hem zor hem kolay.

Eğitimi de insanı da iyileştiren, kaliteli bir hale getiren teknoloji değildir. Teknoloji sadece bir vasıta ve eğitim teknolojilerini vasıta değil amaç yapan orada boğulur. Japonya'da e-öğrenmenin beklentinin altında olduğu söyleniyordu, fakat şuan ne yaptılar bununla ilgili elimizde sağlam veriler yok. 'Plato' gibi ABD menşeli 'her öğrenciye bir öğretmen' sloganıyla bilgisayar merkezli eğitim sistemi üzerine çalışmalar yapan online merkezlerin neler getirip neler götürdüğüne dair sonuçlarda elimizde yok.

Portekiz'deki Fatih projesi benzeri Macellan Projesinin ise başarısız olduğunu biliyoruz.

Sadede ve sonuca gelecek olursak; mesele diploma değilse öğrenmek, bilgiye ulaşmak, bir konuda uzmanlaşmak artık her yerde mümkün. Bilimsel bilgiyi üretmek bunun dışında.

Fakat okul bilgiyi değil, bilgiye ulaşacak yolları öğretmeli tezinin de eskidiği, yeni tezlerin öne sürüldüğü bir dönemdeyiz. O da tasarlayan, sanatsal ve bilimsel alanda yeni fikirler ortaya koyan bireyler yetiştirecek

bir eğitim sisteminin daha önemli olduğu.

E-Öğrenme ya da mobil öğrenme (m-learning) öğrenmeyi hızlandırırsa da artık günümüz dünyasında başarının anahtar kavramı sadece bilgiye sahip olmak değil, yeni bir şeyler meydana getirmek, ecnebice tabirle kreatif olabilmektir. İşte ağlarda oluşan bu toplu zeka milyonlarca insanın düşündüğü devasa bir ders halkası, dijital mektebe dönüşmüş durumdadır.

Artık matematik problemlerini çözmedeki başarıyı hayatında karşılaştığı problemleri çözmede (içinde bulunduğu toplumda, şirkette, teşkilatta, grupta, takımda) gösteremeyenlerin başarısız olacağı bir dünyaya doğru gidiyoruz. Ve en önemlisi eski fikirleri yeni bir üslupla sunamayanların kaybetmeye mahkum olduğu acımasız bir dünyaya teslim oluyoruz. Öncelikle öğrencilere soru çözme değil, sorunun çözme becerisi kazandırmak artık okulların ve hükümetlerin en önem verdiği konulardan birisidir.

Tüm resmi ve özel okullar ile ailelerin dikkatini çekmek isterim.

Milli Eğitim Bakanlığının dikkatini çekmeme gerek yok. Bürokratların liyakat ölçüsünde olduğunu söyleyebilir miyiz? Fatih projesinde aksaklık bitmiş midir? Harcanan finansın eğitime katkı oranı ne kadardır? Karşı görüşler göz önüne alınmakta mıdır? Çıkarlarına zarar verilenlerin oyunları var mıdır? İsrail hükümetinin verdiği burs konusunda nasıl düşünülmektedir? Müfredatlar kimlerin isteğine göre belirlenir? ... Buna rağmen online eğitime giderken biz ahireti hatırlayalım.

O zaman ne yapacağız?

Kabul ettirmek Allah'ın işi biz tebliğ ile memuruz.

ÇİZİYÖN

Mustafa ALKAN / Eğitimci

Dünya iki kapılı bir handır.
Ağır ağır eceline gider. Bizi de içinde kendi ile
meşgul eder. Eğil bir bak haline dostum, ömrün hangi
çerçeveye girer....

A
19.01.16
alkan

KARAMETE

TANITIM & TASARIM

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA Tel: 0312 287 40 47 Faks: 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com